மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20
1221

ஸ்ரீ

பிலவ வருஷம் ஐப்பசி மீ 6 உ செவ்வாய்க் கிழமை வாங்கியது. 1901 ௵ அக்டோபர் 23 உ. திருநெல்வேலி அறையேறுது.

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

திருத்துறையூர்
சாந்தலிங்க சுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

அவிரோதவுந்தியார்.

இஃது
திருப்போரூர்
சிதம்பர சுவாமிகள்
அருளிச்செய்த உரையுடன்

289. THUMBOO CHETTY ST. MADRAS

உஆ - புஷ்பரதசெட்டியாரால்
சென்னை
கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1886

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவிரோதவுந்தியார்

மூலமும் உரையும்.

எல்லா முடையான் குருவாகி யீங்கெமை
தல்ல லறுத்தானென் றுந்தீ பற
அவன்றா டொழுவாமென் றுந்தீ பற.

எ-து. சொல்லுவார் சொல்லும் வண்ணங்களனைத்தை யும் உடைய ஒரு பூரணன், குருவடிவமாகி இவ்விடத்தில் தோன்றி ஒன்றுக்கும் பற்றாத எம்முடைய பிறவித்துன் பத்தை வேரறுத்து அருளினன்; அக்கருணை மூர்த்தியின து திருவடிகளைத் தொழுதல் செய்வாம், என்றவாறு.—

'சொல்லுவார்' ஒன்றை யொன்றொவ்வாத சமயவாதி கள். 'வண்ணங்க ளனைத்தும்' என்றது உருவெனல் அரு வெனல் ஒன்றெனல் பலவெனல் உளதெனல் இலதெனல் முதலியவற்றை. 'உந்தி' என்றது குழாங்கூடிய மகளி ரது ஒரு விளையாட்டெனக் கொள்க. இது கடவுள் வணக் கங் கூறியது. (க)

தவிரா விரோத சமயநூ லன்று
லவிரோத வுந்தியென் றுந்தீ பற
ஆமிந்நா ளுமமென் றுந்தீ பற.

எ - து. ஒன்றுக்கொன்று மாறுத விரோதத்தினையு டைய சமயநூல்களில் இஃதும் ஒன்றன்று ; ஆதலால், அவிரோத வுந்தியென்று வழங்குதற்கு உரித்தாம் இந் நூற்பெயர், எ-று.

அவிரோதம் = பக்ஷபாதமில்லாமை. இது நூற்பெயரைக் காட்டியது. (௨)

உருவுகண்டெள்ளா துளங்தேருமேலோர்
பொருணலந் தேராமு னுந்தீ பற
புன்சொல்கண் டெள்ளாரென் றுந்தீ பற.

எ-து. ஒருவனது வடிவின்கண்ணே குறை உண்டாயினும் அதனை நோக்கி இகழாது உள்ளத்தின்கண் உள்ள சிறப்பினை விசாரியாநிற்கிற உத்தமராயினோர் யாதொரு நூலினைக் காணுமிடத்தும் அதன்கண் உண்டாகிய பொருளினது நன்மையைத் தேருதலின் முன்பே சொல்லின் கண்ணே குறை உண்டாயினும் அதனைநோக்கி இகழார், எ-று.

சொல்லினது கருத்துப் பொருளா மாதலினெனக் கொள்க. இந்நூற்குச் சொல்லின் கண்ணே குறை உண்டாயினும், பொருள் சுருதி குரு சுவானுபவ சித்தமாகலின், குற்றம் உண்டாகா தென்பது துணிவு. (௩)

[இந்நூலில வீட்டுநெறி கூறுவான் தொடங்கி முதற்கண்அவ்வீட்டினது சிறப்புக் கூறுகின்றார்.]

அறம்பொரு ளின்பம்வீ டாயவோர் நான்
சிறந்த பயன்வீடென் றுந்தீ பற [இற்
றேரின்வீ டேயெலா முந்தீ பற.

எ-து. தருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷம் என்று அறிவுடையோர் அடையும் பயன்களாய் எல்லாநூல்களாலும் சொல்லப்படுமவையாகிய நான்கனுள்ளும், வீடு நிரதிசயமாதலால் சிறந்த பயனை உடையது. அஃதன்றியும், தருமாதிகளுக்கு உள்ள இலக்கணங்களும் வீட்டிற்கே உளவாகலின், மாசறத் தேருங்காலை அந்நால்வகைப் பயன்களும் அவ்வீடேயாகும் எ-று. (௪)

[அஃது எங்ஙனமெனில்,]

தாங்குபற் றற்ற சகலத் தியாகத்தி
னோங்கு தருமமே துந்தீ பற
உள்ளது வீட்டிற்கஃ துந்தீ பற.

எ-து. ஒன்றிலும் தாக்கற்றுடைய சர்வசங்கபரித்தியாகத்தினும் உயர்ந்த தருமமே இல்லை; தருமமாவது பெரும்பான்மையும் தானந் தவமென்கிற இரண்டின் கண்ணே அடங்குதலின், மேலாய சிவத்தினிடத்தே உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் சத்தியமாக ஒப்பித்து எவ்வி

டத்தும் தனது சுதந்திரத்துவம் தோன்றமை நிற்றலின் இதற்கு மேலாய தானமும் இல்லை. அங்ஙனம் அது தோன்றமல் நிற்போர்க்குச் சிவமே யொழியத் தானும் பிறரும் தோன்றமையின் யான்செய்தேன் பிறர் செய்தார் என்னும் இதாகிதங்களிலே சிறிதும் உண்டாகாமையின், இதற்குமேலாகிய தவமும் இல்லை. இவை வீட்டிற்கு உரியவாகலின், வீடே அறமும் எ-று.

இதற்குப் பிரமாணம் : திருவாசகம் "அன்றே யென்ற ஞவியு முடலுமுடைமை யெல்லாமுங், குன்றே யனையா யென்னையாட்கொண்ட போதே கொண்டிலையோ, வின்ரே ரிடையூ றெனக்குண்டோ வெண்டோண் முக்க ணெம்மானே, நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானே ஞிதற்கு நாயகமே" எ-ம், அருட்பிரகாசம். "நிறைந்த பொருளொடியாக்கைதம் மாவிவை நீடருளா, ஞறைந்த குருகரத்தேதத்தஞ் செய்தவற் ருென்றனையு, மறந்து மியானெனதென்று திறைகழன் மன்னி நிற்குஞ், சிறந்த சகலத்தியாகரி னேரறஞ் செய்தவரோ" எ-ம், பரிபூரண சித்தி. "சகமென வுடலமென்னத் தகுகர ணங்க ளென்ன, வகமென விதமதென்ன வழிவில்போ கங்களென்ன, வகைபட வுயிர்கட் காதன் மாயையம் மாயை நீக்கிப், புக லரு முத்திசேரு மவர்கள் புண்ணியத்தினேரோ" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௫)

பொன்றாப் பொருளே பொருளென்பர் ந
தன்றிப் பொருளியா துந்தீ பற [ல்லோர
அல்லன மாயையென் றுந்தீ பற.

எ-து. அழிவற்றபொருளே பொருளென்று கூறுவர் நல்லோர். முத்தியே நித்தியமாதலின், அஃதன்றிப் பொருளே இல்லை. மற்றைய வெவையும் அநித்தியமாகிய மாயாகாரியங்கள் எ-று.

இதற்குப் பிரமாணம்: திருக்கடைக் காப்பு. "செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேணோங்கிச், செல்வ மதிதோயச் செல்வ முயர்கின்ற, செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய, செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே" எ-ம், திருவாசகம். "காலமுண்டாகவே காதல்செய் துய்மின் கருதரிய, ஞாலமுண்டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய, வாலமுண்டா னெங்கள் பாண்டிப் பிரான்றன் னடியவர்க்கு, மூலபண்டாரம் வழங்கு கின்றான் வந்து முந்துமினே;" அன்றியும் "ஓடுங் கவந்தியு மே யுற வென்றிட் டுள்கசிந்து, தேடும் பொருளுஞ் சிவன் கழலே யெனத்தெளிந்து, கூடு முயிருங் குமண்டையிடக் குனித்தடியே, னாடுங் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே" எ-ம், அஞ்ஞவதைப்பரணி. "என்றும் பொருவரிய வின்பப் பொருளுடையார், பொன்றும் பொருளும் பொருளாகப் போற்றுவரோ" எ-ம், மோகவதைப் பரணி. "கொழுங்கனலோ வவிப்பதுவுங் கோபமெனுங்

கொழுங்கனலே, வழங்குவது மழிபொருளோ மறை தேடும் வான்பொருளே" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க. (சா)

பூரண மும்மாம் பொருவிலா னந்தக்கு
நேரியா தின்பம்வே றுந்தீ பற
நீங்காச் சுகமதே யுந்தீ பற.

எ-து. முற்கூறிய நித்தியத்துவமு மல்லாமல் பரிபூரணமுமா யிருந்துள்ள ஒப்பற்ற நிரதிசயானந்தமே ஆனந்தம்; அல்லது அதற்கு இணையாய் வேறே ஒரு இன்பமும் இல்லை. நித்தியமாகையால் காலத்தினாலும், பூரணமாகையால் தேசத்தினாலும், நீக்கமற்றுள்ளதா யிருக்கிற சுகமும் அதுவே எ-று.

மற்றுள்ள மாயாபோகங்க ளெல்லாம் தோற்றமுடையன வாகையால் நாசமும், நாசத்தை அடைவதற்கு முன்னும் பரிச்சின்ன மாகையால் நீக்கமும், நீங்குதற்கு முன்னும் பலவாய் உயர்ச்சி தாழ்ச்சியுடையன வாகையால் ஒன்றுக்கொன்று அதிசயமும், உடையனவாம் : ஆதலின், அவை துக்கமே யன்றிச் சுகமல்ல வென்பது கருத்து.

இ-ம். திருக்கடைக்காப்பு. "நிறைவெண் கொடிமாட நெற்றிநேர் தீண்டப், பிறைவந் திறைதாக்கும் பேரம் பலந்தில்லைச், சிறைவண் டறையோவாச் சிற்றம் பல மேய, விறைவன் கழலேத்து மின்ப மின்பமே" எ-ம்,

திருவாசகம். "தினைத்தனை யுள்ளதோர் பூவினிற்றே
னுண்ணாதே, நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்
தோறு மெப்போது, மனைந்தெலும் புண்ணெக வானந்
தத்தேன் சொரியுங், குனிப்புடை யானுக்கே சென்றூ
தாய் கோத்தும்பீ" எ-ம், சிவானந்தமாலை. "துன்ப
மயக்காகிய பொய்த் துட்ட பந்த நோயதனை, யின்பமெ
னக் கொண்டிங் கிழந்தேனே - யன்பிலெழுந், தோவாத
மெய்யுணர்வா யுள்ளே நின்றுள்ளுருக்குந், தாவாவா னந்
தந் தனை" எ-ம், கலிமடல். "அருநான் மறைநூலொ
டாகமநூன் மற்று, முறைசான்ற நூலெல்லா மோதுகி
ன்ற தோரிற், பொருளுன்கே யந்நான்கும் பொய்மையற
மெய்ம்மை, தெரிவார் தெரியுங்கால் நீங்கொன்றுமேவா,
நிருபாதிகமென்றே நேரோ தருமப், பொருளாவது மென்
றும்பொன்றுப் பொருளே, யிரியாத வின்பமே யின்பஞ்
சென்றெய்தற், கரிதாய வீடு மதுவேயாய் நின்று, ஓனை
யாடுவதெல்லா மொன்றாய வின்பப், பெருமானை யல்ல
வோ பேதமாய் வேறே, பொருளுடி நின்று புலம்புவோ
ர்க் கந்தப், பரமானந் தத்தைப் பகரப் படுமே" எ-ம்,
வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (எ)

ஆதலாற் பெற்ற வறிவாற் பெறும்பய
னேதும்வீ டேயென வுந்தீ பற
உண்மைநூல் யாவுமென் றுந்தீ பற.

எ-து. சர்வசங்க பரித்தியாகத்தின் எய்துவதாய் நித்திய பூரண நிரதிசயானந்தத்தை யுடையதியாது அதுவே வீடுமாதலின், ஒருவன் பெறுதற்கரிய பிறவியையும், அதிலும் பெறுதற்கரிய நுண்ணூலுணர்வையும், பெற்றகாலையின் அங்ஙனம் பெற்றவறிவாற் பெறும்பயனாவது வீடொன்றுமே யெனக்கூறுநிற்கும் அவர்கற்ற யதார்த்தமாகிய வேதாதி நூல்களனைத்தும், எ-று.

இ-ம். தேவிகாலோத்தரம். "பிறந்து பெற்ற வறிவாற் பெறும்பய, னிறைந்த நீர்முகி னீங்கிய வானென, வறிந்து தம்மை யமல வியாபகஞ், செறிந்து நல்ல தியானத் திருத்தலே" எ-ம், திருவள்ளுவநாயனார். "கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவ, னற்றா டொழாஅ ரெனின்." எ-ம், திருமந்திரம். "முன்னைப் பிறவியிற் செய்த முதுதவம், பின்னைப் பிறவியிற் பெற்றா லறியலாந், தன்னை யறிவ தறிவாமஃ தன்றிப், பின்னையறிவது பேயறிவாமே." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க. (அ)

[மேல்வீட்டினைச் சாதித்தற்கு ஏது கூறுகின்றார்.]

வீடுஞா னத்தன்றி மேவொணா தாகையாற்
கூடுவோ னந்தவாழ் வுந்தீ பற
கோதின்மெய்ஞ் ஞானியென் றுந்தீ பற.

எ-து. முத்திசாதனமாகிய சரியாதி நான்கனுள் ஞான மொன்றுமே முத்திசாதனமாம், மற்றைய மூன்றும் ஞானத்திற்குச் சாதனமன்றி முத்திக்குச் சாதனமாகாமையால், அந்த முத்தியாகிய பேரானந்த வாழ்வைக் கூடுமவன் குற்றமற்ற மெய்யுணர்வை யுடையோனே மற்றையர் அல்லர், எ-று.

குற்றமாவது ஐயந்திரிபெனக் கொள்க.

(இ-ம்.) சிவஞானசித்தியார். "ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள் புராண நல்லவாகமஞ் சொல்ல வல்லவா மென்னு, மூனத்தா ரென்கடவா ரஞ்ஞானத்தாலுறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞானந்தா, னுனத்தாலதுபோவ தல்கதிர்மு னிருள்போ லஞ்ஞான மறப்பந்த மறுமுத்தி யாகு, மீனத்தார் ஞானங்க ளெல்லா ஞான மிறைவனடி ஞானமே ஞானமென்பர்." எ-ம், திருமந்திரம். "ஞானத்தின் மிக்க தவநெறி நாட்டில்லை, ஞானத்தின் மிக்க சமயமு நன்றன்று, ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்காவான், ஞானத்தின் மிக்கார் நரரின் மிக்காரே." எ-ம், பிரபுலிங்கலீலை. 'உரைசெயிற் பரம ஞான மொன்றுமே முத்திக்கேது, சரியைநற் கிரியை யோகந் தாமொரு மூன்றுஞான, மருவுதற் கேது வென்றே மறைபுகன் றுரைக்கு மிந்தக், கருவியைப் பொருளென் றெண்ணிக் களிப்பவர் கயவ ரன்றே" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கூ)

[மெய்யுணர் வுடையோனது இலக்கணம்
யாதெனின்,]

யானென தென்செருக் கீர்த்த மகனேமெ
ஞானியென் றோதிய வுந்தீ பற [யஞ்
நான்மறை யாதிய வுந்தீ பற.

எ-து. யானென்றும் என தென்றும் இங்கிலேக்கட்
கூறப்படுவதாகிய மயக்கத்தினை அறுத்துள்ள புருஷன்
யாவன், அவனே மெய்யுணர் வுடையோனென்று கூறு
கிற்கும் வேதமுதலிய (.....) கலைகளும், எ-று.

இ-ம். திருவள்ளுவநாயனார். "யானென தென்னுஞ் செ
ருக்கறுப்பான் வானோர்க், குயர்ந்த வுலகம் புகும்." எ-ம்,
திருவாய்மொழி. "நீர்நும தென்றிவை, வேர் முதன் மா
ய்த்திறை, சேர்மி னுயிர்க்கது, நேர்நிறை யில்லே." எ-ம்,
பிரபுலிங்கலீலை. "யானென தென்ப திருந்திடு காறு,
ஞான முருனது நண்ணில னுயிற், றுனிலே யாத சகந்தி
கழ் இற்குந், தீனமிலாத சிவந்திகழாதே." எ-ம், வரும்.
மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௧௦)

[யாதினை யாதினை யானென தென்பதென்னின்,]

தேகாதி நான்கனுட் டேக கரணங்க
ளாகு மியானென்ப துந்தீ பற
வலமற் றெனதென்ப துந்தீ பற.

எ-து. இந்நிலைக்கண் உயிர்களுக்கு மாயையினுண்டாகிய தனு கரண புவன போகங்கள் நான்கினுள்ளும் தனு கரணங்கள் யானென்றும், புவனபோகங்கள் எனதென்றும், சொல்லப்படும், எ-று—

'தனு' வென்றது தேகத்தை 'கரண' மென்றது அந்தக் 'கரண' புறக்கரணங்களை; 'புவன' மென்றது பூதராதிப் பிரபஞ்சத்தை; 'போக' மென்றது சத்தாதி விடயங்களை. இவற்றுள் கரணங்கள் தனுவுக்கு அபேதமாயும், புவனங்கள் போகத்துக்கு அபேதமாயும் நிற்கையால், தேகபோக மென்றிரண்டாகவும் சொல்லப்படுமெனக் கொள்க. (கக)

[தனுகரணங்கள் ஸ்தூலமாய் அசித்தாய் அநித்தியமாய் உள்ளன; ஆன்மா சூக்குமமாய்ச் சித்தாய் நித்தியமாய் உள்ளது. இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடாதலின், உயிர்களுக்குத் தனுகரணங்களை யானென்னும் ஐக்கியாத்தியாசம் எங்ஙனங் கூடிற்றென்னில்,]

அழிதேக மன்னுயிர்க் கன்னிய மேயேனும்
பழமோகத் தால்யானென் றுந்தீ பற
பற்றுமை யொற்றுமை யுந்தீ பற.

எ-து. அநித்தியமாகிய சரீரம் நிலைபேறுடைய உயிர்களுக்கு விசாதீயமே யாயினும் உயிர்கள் உள்ளவன்றே, உண்டாய் அநாதியா யிருந்துள்ள அஞ்ஞான சம்பந்தத்தி

னாலே சிறிய விளக்கமாய் நிற்கின்ற தனுவாதிகளைத் தானென்று அபிமானித்த பிராந்தியே ஐக்கியம் எ-று.

[ஒருவனுக்குத் தேகத்தை நானென்னும் அகப்பற்றாகிய அகங்காரப் பிராந்தியை நீக்குதற்கு உபாயம் யாதென்னின்,]

விறகா ரழல்போலு மின்னார்பொன் னாதி
யுறுகா று மந்தமை யுந்தீ பற
உள்ளக்கண் மாறாதென் றுந்தீ பற.

எ-து. புறப்பற்றாகிய பெண் பொன் முதலிய பொருள்கள் சூழ்ந்துள்ளவளவும் முற்கூறப்பட்ட அகப்பற்றானது விறகு பெற்ற தழல்போல் முறுகுவதல்லது ஆத்துமாவிடத்து நீங்காது, எ-று.

இ - ம். தேவிகாலோத்தரம். "மூண்டு பற்றி முழங்கியெழுங்கன, லீண்டு காட்ட மிலதேலிலதாகுந், தீண்டுமப்பொரு ளின்றெனிற் சித்தமு, மாண்டு தோற்ற மிலதாய் மடிந்திடும்." எ-ம். திருவள்ளுவர். "அடல் வேண்டு மைந்தின் புலத்தை விடல் வேண்டும், வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (கரு)

[வேரினைக் களையிற் கொடி முதலிய வாடுதல்போலும் யானென்னும் அகப்பற்றை முன்பு நீக்கின் அதன் சார்பாகிய புறப்பற்றுத்தானே நீங்கி

விடும்; இஃது ஒழிந்து புறப்பற்றை முன்பு நீக்கின் அதனால் அகப்பற்று ஒழியுமென்பது விருத்தமாகையால், அது கூடாதென்னின்,]

நீக்கா முற் சூழ்காடு நீடெயிற் கொள்ளா
போக்கார் புறப்பற்றே லுந்தீ பற [ஞ
போமே யகப்பற்றென் றுந்தீ பற.

எ-து. சூழ்ந்துள்ள காட்டை வெட்டி வெளி செய்யாவிடத்து நிலைபெற்று நடுநின்ற எயிலைக் கவருதல் கூடாது: அதுபோல் எனதென்னும் புறப்பற்றை நீக்காராயின் யானென்னும் அகப்பற்று ஒழியாது எ-று.

இ-ம். அஞ்ஞவதைப்பரணி, "சுற்றமொ டுற்ற துவந்துவ மெல்லா, மற்றவர் தம்மொடு மற்றவர்தாமே." எ-ம், "கதறிவாழியாறிய யாடுதல் கருதினர் யாவர்தாமி யாவையு, முதறியறு த போது நாடொறு மொழுக விடாத வார வாரமே." எ-ம், கழிய நிலாத போது சேறது கழுவியி லாபமேதி யாவையு, மொழிய நிலாத போது மாசற வுதற வொணது பாச மூடுமே." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கச)

[ஒருவன் புறப்பற்று நீக்கியமாத்திரத்து அவனுக்கு அகப்பற்று ஒழியுமோ வெனின்,]

புறப்பற் றெலாந்தூரப் போக்கிமீட் டெண்
துறப்பற்றின் மெய்யுணர் வுந்தீ பற [ண
ஓடு மகப்பற்றென் றுந்தீ பற.

எ-து. எனதென்னும் பொருள்களனைத்தையும் ஒருசற்றும் தாக்காது தூரத்திலே போவனவாகக் கைவிட்டு அவ்வாசனையும் மனத்தின் கண்ணே தோன்றுமலொழித்துத் தன்னுண்மைக்கண் முறுகப்பற்றி நிற்கின், சுவடுந் தோன்றுமல் நீங்கும் அகப்பற்று. எ-று.

தூரப்போக்கி யென்றது விட்டபொருளினது நாமரூபங்கள் மீண்டும் தனதிந்திரியங்களுக்கு விடயமாக்காமை யெனக் கொள்க. புறப்பற்றெல்லா நீக்கவேண்டு மென்பதற்குப் பிரமாணம் : திருவள்ளுவர். "இயல்பாகு நோன்பிற் கொன்றின்மை யுடைமை, மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. அவற்றினைத் தூரப்போக்கி மீண்டும் அவ்வாசனையும் தோன்றுமை அடக்கவேண்டு மென்பதற்குப் பிரமாணம்: ஒழிவிலொடுக்கம். "கரையடுக்க வந்தாற் றிரையலைக்குங் கப்பல், பொருளடுத்தாற் றேன்றும் பொய்ப் போதம்-விருதினவன், வெற்றிக் குழி குதித்தோன் போல் வேண்டும் விட்டதுபின், பற்றுமதிற் சிக்கென நிற்பாய்." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. மெய்யுணர்வின்கண் முறுகப் பற்றி நிற்கின் அகப்பற்றெழியு மென்பதற்குப் பிரமாணம் : திருவள்ளுவர். "பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப் பற்றைப், பற்றுக பற்று விடற்கு" எ-ம், தேவாரம். "விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய்போன், மறைய நின்றுளன் மாமணிச்சோதியா, னுறவு கோனட் டுணர்வுக் கயி

ற்றினுன், முறுக வாங்கிக் கடையமுன் னிற்குமே." எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "மோக வற்சநாபிக்கொடி முளைத் தெழு மூலஞ், சோகமாசுண மிருந்தர சாள்வதோர்சூழ, லாக மேமுதல்யானென தென்னுமஞ்ஞான, மேகமாகிய பராபரந் தோன்றினு லிறக்கும்." எ-ம், சிவஞான சித்தி யார். "யான் செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியா னென்னு மிக்கோணை ஞானவெரி யால் வெதுப்பி நிமிர்த்துத், தான் செவ்வே நின்றிடவத் தத்துவன்ரு னேரோ தனையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளித்திட்டோடு, நான்செய்தே னெனுமவர்க்குத் தானங்கின்றி நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்ம, மூன்செய்யா ஞானந்தா னுதிப்பி னல்லா லொருவருக்கும் யானெனதிங்கொழியாதன்றே." எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. ()

[அகப்பற்றை ஒழித்தற்கு மெய்யுணர்வே காரணமாயின் அதனை எவ்விதத்தானும் சாதித்தல் வேண்டுமென்ருது முன்பு புறப்பற்றை நீக்கிப்பின்பு சாதித்தல் வேண்டு மென்பானே னெனின்.]

வேண்டா துறத்தலே மெய்யுணர் வென்ப
நீண்றிடை யூறதற் றுந்தீ பற [தொன்
எய்துமே யில்லையென் றுந்தீ பற.

எ-து. மெய்யுணர் வென்பது ஒரு பரம கேவலப்பொருள் இவ்விடத்து இல்வாழ்க்கையோடு கூடி யிருக்கவும்,

ஓரிடையூறின்றி ஒருவனாலே சாதிக்கப் படுமாயின், அவன் இல் வாழ்க்கையைத் துறக்கவே வேண்டாம். எ-று.(கசு)

[ஆயின், இல் வாழ்க்கையை நீங்கா விடத்து
மெய்யுணர்வு இடையூறின்றித் தலைக்
கூடாதோ வெனின்.]

குடும்பபா ரந்தலைக் கொண்டவர்க் கல்லல்
விடும்பரி சின்மையா லுந்தீ பற
மெய்யுணர் வெங்ஙனா முந்தீ பற.

எ - து. தாய் தந்தை மனை மக்கள் சுற்றமென்னுங் குடும்பத்தைத் தனதென்றும், அவற்றினைத் தாங்கும் அதிகாரமுடையோன் தானென்றும், அபிமானம் பூண்ட ஒருவன் அக்குழாங்களோடும் கூடி நுகர்தற்கு விஷய சுகங்களைத் தேடுதலாலும், அவை பொருளினா லன்றி வாராமையின் அப்பொருளைத் தேடற்கு முயலுதலாலும், அங்ஙனம் முயலுமிடத்து அவற்றிற்குவரும் இடையூறு களை நீக்க வேண்டுதலாலும், அவ்வாறு கூட்டப்பட்ட பொருளுக்குப் பிறரால் அழிவு வாராமல் காத்தலாலும், அப்பொருளினைக் காலதேசங்களறிந்து நுகருதலாலும், அக்காலையில் தமது குழாங்களுக்கும் தமக்கும் வரும் தாபத்திரயங்களை நோக்கி வருந்துதலாலும் இவை முதலிய அல்லல்கள் அனந்தம் இடையறுது சூழ்தலின், அவற்றினை நீக்கிச் சற்குருவை அடைந்து நித்தியா நித்தியப் பொருள்களைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிகுதலே

கூடாது; கூடினும் தன்னுண்மைக்கண் ஒருகணமேனும் நிட்டாபரனுய்ச் சித்தசலனம் அற்று இருத்தல் கூடாது; அஃது ஒருகாலையிற் கூடினும், கூடியவுணர்வு முதிர்வள வில் ஓரோ ரிடையூறுகளால் சித்தசலனம் பிறந்து மெய் யுணர்வு நீங்கிவிடும்; அது நீங்கவே, அகப்பற்றும் அவ னுக்கு நீங்காது, எ-று.

இ-ம். திருவள்ளுவர். "பற்றிவிடாஅ விடும்பைகள் பற் றினைப், பற்றி விடாஅ தவர்க்கு." எ-ம், திருக்கடைக் காப்பு. "தந்தைதாய் தன்னுடன் றோன்றினர் புத்திரர் தாரமென்னும், பந்தநீங் காதவர்க் குய்ந்துபோக் கில்லெ னப் பற்றினயே, வெந்தநீ றுடியா ராதியார் சோதியார் வேதகீத, ரெந்தையா ரூர்தொழுதுய்யலா மையல்கொ ண் டஞ்ச னெஞ்சே." எ-ம், தேவாரம். "பழகி ஞல்வரு ம் பண்டுள சுற்றமும், விழவி டாவிடின் வேண்டிய தெ ய்தொணு, திகழ்கொள் சேறையுட் செந்நெறி மேவிய, வழகஞருள ரஞ்சுவ தென்னுக்கே." அன்றியும், "அரு த்த மும்மனை யாளொடு மக்களும், பொருத்த மில்லை பொல்லாதது போகட்டுங், கருத்தன் கண்ணுத லண் ணல் காட்டுப்பள்ளித், திருத்தன் சேவடி யைச்சென்று சேர்மினே." எ - ம், திருப்பாட்டு. "பதியுஞ் சுற்றமும் பெற்ற மக்களும் பண்டையார்கல்ல பெண்டிரு, நிதியு மிம்மனை வாழும்வாழ்க்கை நினைப்பொழி மடநெஞ்ச மே, மதியஞ் சேர்சடைக் கங்கையானிட மகிழுமல்லி

கை சண்பகம், புதிய பூமலர்ந் தெல்லி றூறும் புறம் பயந்தொழப் போதுமே" எ-ம், திருவாசகம் "தா மே தமக்குச் சுற்றமுந் தாமேதமக்கு விதிவகையும், யாமாரொமதார் பாசமா ரென்ன மாய மிவைபோகக், கோமான்பண்டைத் தொண்டரொடு மவன்றன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு, போமாறமைமின் பொய்நீக்கிப் புயங்க ளுள்வான் பொன்னடிக்கே" எ-ம், பட்டணத்துப்பிள்ளை யார் "திருவடிபிடித்து வெருவரல்விட்டு, மக்களு மனையு மொக்கலுந் திருவும், பொருளெனநி னையாதுன் னரு ளினைநினைந்து" எ-ம், கந்தரனுபூதி "வளைபட்டகைமா தொடுமக்களெனுந், தளைபட்டழியத் தகுமோ தகுமோ, கிளைபட் டெழுசூ ருரமுங் கிரியுந், தொளைபட்டுருவத் தொடும் வேலவனே" எ-ம், திருவாய்மொழி "கொண்ட பெண்டிர் மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர் பிறரும், கண்ட தோடு பட்டதல்லாற் காதன்மற் றியாதுமில்லை, யெண் டிசையுங் கீழுமேலு முற்றவுமுண்டபிரான், ரெண்ட ரோமா யுய்யினல்லாலில்லை கண்டீர்துணையே" எ-ம், தத் துவராயர் "தந்தையொடு தாய்மைந்தர் முன்பினுடன் வந்தார் தாரமொடு பேரர்மிகு கூருமுற வாகும், பந்த மென வேவந்த தொந்தமிவை யொன்றிற் பட்டதலகாணு மிவை விட்டுவிடுநேரா, வந்தமுத ருனன்றி யென்றுமுள தானே யண்டமுத லாயன்றி நின்றபொரு ளுமா, விந்த வுலகேவந்து தந்தருளுமாறு தெந்தை சொருபானந்த னென்று மொழியீரோ" எ-ம், சிவதருமோத்தரம் "மண்

ணினுந் தனத்தினுமனைக்கு வாய்த்தநற், பெண்ணினு மக
வினும் பெரியபேரினுந், துண்ணென விழைவினைத் துற
ந்ததாயரோ, விண்ணினு மின்புடன் விளங்கி மேவுவார்"
எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "தாரதன மிகுமென்னிற் றளையா
குமப்பாசந் தனைத்துக்கொண்டார், லாரதனை யறுத்தக
லும் விரகுடையா ரறிவிலா ராசைவிஞ்சிக், கூரிதய மப்
போகத் தழுன்றழுக்குங் கொடுந்துயரைக் குறித்தபோ
தே, தீரதையா மறிஞருக்கு விரத்தியுள தாய்ச்சித்தந்
தெளியுமன்றே" எ-ம், பரமார்த்த தரிசனம். "இறவா
வகை தன்னுள்ளத்தை யடக்கு மவனே தனக்கென்று,
முறவாயுள்ளானல்லாதார் தமக்கே பகையா யொழுகு
வார், துறவா தொழுகுந் துவந்துவங்க டுறந்தோன் றனே
யே தொடர்ந்த வன்பான், மறவா தெழுந்த மெய்யறி
விம் மாயை மறைக்க மறையாதால்" எ-ம், அமுதசாரம்.
"மடம்படு மிப்பிறவி மாற்ற நினைவார்க், குடம்புமிகை
யென் றுணர்வுற் - றடங்கத், துறவாமணிதர்க் கெளிதன்
றேதுஞ்சிப், பிறவா நெறியைப் பெற," எ-ம், ஞான
சூரியன். "உடலை யொண்பொரு ளினையுல கியல்பினை
யுயர்குல நெறி தன்னை, யடையு மைந்தர்தாய் தந்தைநன்
மனையென வறைதரு மவர்தம்மை, விடவி கழ்ந்திறை
கழலிணை மருவிய விமலர்தங் களையெல்லா, முடைய நன்
குறு மொழிமறை முனிவர்க ளுரைப்பராத் தர்களெ
ன்றே" எ-ம், நாலடியார். "துன்பம் பலநா ளுழந்து மொ
ருநாளை, யின்பமே காமுறுவ ரேழையா - ரின்ப, மிடை

தெரிந் தின்னுமை நோக்கிமனையா, றடைவொழிந்தா ரான்றமைந் தார்'' எ-ம், சிவானந்தமாலை. "உடம்பு மனை விமக வுற்றுரோ ர்கே, ளடைந்த தனம் வீடடிமை காணி - தொடர்ந்தவிவை, யென்னவெனுஞ் சொன்னி னைவு போனுலிறையருளான், மன்னியவனைப் பெறுமான் மா'' எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம் "நாடுநகர் வீடுடையா டாய் தந்தை நட்புமக்கள், மாடுகுலம் பொன்னுடன் பின்வா தனைகள் - கூடத், தொடுத்தவலைக்கண்ணித் தொடக் கிதை யிப்போது, விடப்பெறுவா ரோன்பிறப்பார்மேல்'' எனவும் வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கஎ)

[ஆயிற் குடும்பசகிதராய் நின்று மெய்யுணர் வடைந்தோர்கள் இலரோவெனின்.]

கற்றழீஇ முந்நீர் கடந்தோரு முண்மையா
னிற்றழீஇ மெய்யுணர் வுந்தீ பற
வெய்ந்தோரு மில்லெனு முந்தீ பற.

எ-து. கல்லைப் புணையாகத் தழுவிக்கொண்டு சமுத்தி ரத்தைக் கடந்தோரும் ஒருவருண்டாகையால் மனை வாழ்க்கையைத் தழுவி நின்று கொண்டு மெய்யுணர்வை அடைந்தோரையும் இல்லை யென்று சொல்லார்கள் பெரி யோர்கள், எ-று.

எனவே அந்நிலைக்கண் மெய்யுணர்வை அடைதல் அரி தென்றது எனக்கொள்க. அங்ஙனங் கடல் கடந்தவர் அப்பர் சுவாமிகள். (கஅ)

[ஆயினெல்லார்க்குந் துறவடைகுதல்
கூடுமோ வெனின்.]

எல்லோர்க்குங் காலன் றுறவீவ னீயாமு
னல்லோர் துறப்பர்தா முந்தீ பற
நன்றறி வார்களென் றுந்தீ பற.

எ-து. ஆண் பெண் அலி யென்று கூறப்பட்ட அனை வர்க்கும் யமன் சடிதியிலே பற்றொழிவு கொடாநிற்பன்; அவன் வந்து சரீர நீக்கஞ் செய்வதற்கு முன்னம் தாமே அச்சரீரத்தின் கண்ணே பற்றொழிந்து அதன் சார்வாகிய புறப்பற்றையும் கைவிட்டு மெய்யுணர் வடைவோரோ நன்மையினையுடையராவர்; அவரோ தமக்கு உறுதியாயின அறிவார், எ-று.

இ-ம். சித்தாந்தகரணம். "எல்லோர்க்குங் காலன் றுற வீவ னீந்தபிற்கேள், பல்லோரு மாய்ந்தமனைப் பாலு டலை - யொல்லையினில், வைப்பர் சமாதியிந்த வாறவர் செ யாமுனலோ, ரப்பரிசே தாம்புரிவ ரால்" எ - ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கக)

[துறவடைந்தோர் அடைந்தமாத்திரத்திற்
செய்யும் கருமம் யாதென்னின்.]

இருமையுண் மைவல்லோர்க் கிம்மெய் கொ
விரவினுய்ந் தெய்தலே யுந்தீ பற [ண்டம்மெய்
வேலையா சானையுற் றுந்தீ பற.

எ-து. ஒரு மெய்யென்னும் பெயரினையுடைய சரீரத்தினது அசுத்தமும், அஃது அளவற்ற துக்கத்தோடும் அவதி அறிதற்கு அரிய அநித்தியத்தோடும் கூடியிருத்தலையும், மற்றுமொரு மெய்யென்னு மியல்பினை யுடைய வீட்டினது பரிசுத்தமும், அதனது நிரதிசயானந்தமும், நித்தியத்தன்மையும் அந்த வீட்டினை அடைவதற்கு இந்தச் சரீரம் இன்றி யமையாமையும், சென்மாந்தரத்திலே செய்த தபோபலத்தால் இந்தச் சரீரம் பெற்ற அருமையும், பிரத்தியக்ஷத்தினாலும் வாக்கியத்தினாலும் கண்டும் கேட்டும், அறிந்துளோர்க்கு இந்தச் சரீரம் நீங்குவதற்கு முன்பே அநாசாரியனை நீங்கி ஞானசாரியனை அடைந்து அதிசீக்கிரத்தில் வீட்டு நெறியை விசாரித்து நிட்டை கூடுதலே கருமம், எ-று.

இந்தத்தேகம் அசுத்தமும், துக்கமும், நிலையாமையும், உடையதென்பது பிரத்தியக்ஷ மாயினும், பெத்தான்மாக்கணிமித்தம் புராதனர் கூறியிருத்தலின் வாக்கியப் பிரமாணமும் காட்டுதும். தேக மிழிவுடைய வென்பதற்குப் பிரமாணம்:—திருக்கடைக்காப்பு. "என்பினாற்கழிநிரைத் திறைச்சி மண்சுவரெறிந்தது நம்மில்லம், புன்புலானாறுதோல் போர்த்துப் பொல்லாமையான் முகடுகொண்டு, முன்பெலா மொன்பது வாசலார் குரம்பையின் மூழ்கிடாதே, யன்பனூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்சனெஞ்சே" எ-ம், திருப்பாட்டு. "உதிரநீ

ரிறைச்சிக்குப்பை யெடுத்தது 'மலக்குக் கைம்மேல், வரு வதோர் மாயக்கூரை வாழ்வதோர் வாழ்வு வேண்டேன், கரியமா லயனுந் தேடிக் கழலிணை காண மாட்டா, வரிய ஞய் நின்ற வாரு ரப்பனே யஞ்சி னேனே'' எ-ம், திரு வாசகம். ''பொத்தையூன்சுவர் புழுப்பொதிந் துளுத்த சும்பொழுகிய பொய்க்கூரை, யித்தை மெய்யெனக் கரு தினின் றிடர்க்கடற் சுழித்தலைப் படுவேனை, முத்து மா மணி மாணிக்க வயிரத்த பவளத்தின் முழுச்சோதி, யத்த ஞண்டுதன்னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டா மே'' எ-ம், சிவதருமோத்தரம். ''பொற்கடத்துண் மலம் பொருந்திற் புல்லியரும் பொருணசையா, லக்கடத்தைப் பற்றியெடா ரங்கையிஞ லவனிதனின், மக்கடம துடலி னைத்தா மலபாண்ட மெனவறிந்து, மெக்கணக்கா லிகழா தே யருவருப்பற் றிருக்கின்ருர்'' எ-ம், ''அடுத்தவை யூத் தை யாக்கு முடம்பைநல் லறிவாற்றேலை, விடுத்துளே வேறுவேரு நரம்பிஞே டிறைச்சி யென்பாற், ருெடுத்த விம் மாலைதன்னைத் தூய்தின்மை நோக்கித் துன்ப, மெடு த்தவிக் காமபாச மெறிகிலா ரொன்னே யென்னே'' எ-ம், மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க.—தேகம் துன்பமுடைய தென்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவானந்தமாலை. ''இருவ கையா மான்மிகமிக் காயத்திநெஞ்சின், வருமவைதா ஞே தக்கேண் மாணுப்-பொருவரிய, குன்மமதிசாரம் வெப் புக் கொடுஞ்சூலை, யன்னபிற வின்னங்கே ளாய்;'' அன்றி

யும், "மக்களொடு துட்ட் மிருகம் பேய் வன்பசுநற், பக்கிபறிப் போரசுரர் பற்பலவுந்-தொக்கிலுறல், சோக மசூயை யபிமான மாற்சரிய, மாகுபல வுள்ளுறுநோ யாம்," அன்றியும், "சீதமுடன் வெம்மை செறிந்து மிகச்சலிக்கும், வாத மழைதடித்து வானிலிடி - தீதிற், கவுரியொரு பாகன் கருணையிலாகும், பவுதிகமீ தென் றே பகர்;" அன்றியும், "கருவா யுதரத்திற் கட்டுண்டன் மண்ணி, லுருவாகி யுற்பவித்த லோங்க-னரைதிரைதான், மைவிரவஞ் ஞான மரணநர கஞ்சனனங், தெய்விக மீதென்றே தெளி" எ-ம், சிவதருமோத்தரம். "அன்னை தன் வயிற்றிடை யநேக துன்பமே, பின்னையும் பிறப் புழிப் பெரிதுதுன்பமே, தன்னைய ரறவுரை தரிக்கத் தாதையோர், சொன்னவில் குறவனுஞ் சுளியத் துன் பமே;" அன்றியும் "காலையுமலத்திநூற் கடிதுதுன்பமே, .சாலவும் பசியினுற்றளர்வ ருச்சியின், மாலையிற் காமமு மலிய வாடுவர், வேலைக டொறுமிடர் விளையும் விஞ் சியே" எ-ம், தத்துவாமிர்தம். "பிணிகளுங் கவலையும் பேசி னேழ்கட, லணைதரு மணலினு மனந்த கோடியா, விணைதரும் பிறவியி லிடர லாதொரு, கணமது மிலதெ னக் கண்டு நொந்தனன்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவன வற்றுற்காண்க. தேக மநித்திய மென்பதற்குப் பிரமா ணம்: — திருவள்ளுவர். "நெருந லுளனொருவ னின்றி ல்லை யென்னும், பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு" எ-ம்,

திருக்கடைக்காப்பு. "தந்தையார் போயினார் தாயரும் போயினார் தாமும் போவார், கொந்தவேல் கொண் டொரு கூற்றத்தார் பார்க்கின்றார் கொண்டுபோவா ரெந்நாள் வாழ்வதற் கேமனம் வைத்தியாலேழை நெஞ் சே, யந்தணூ ரூர்தொழு துய்யலர் மையல்கொண் டஞ்ச னெஞ்சே" எ-ம், தேவாரம். "நடலை வாழ்வு கொண் டென்செய்தீர் நாணிலீர், சுடலை சேர்வது சொற்பிர மாணமே, கடலினஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டா, லுட லினார்கிடந் தூர்முனி பண்டமே" எ-ம், திருப்பாட்டு. "பரிந்த சுற்றமு மற்றும்வன் றுணையும்பலருங் கண்டழு தெழவுயி ருடலைப், பிரிந்துபோமிது நிச்சயமறிந்தாற் பேதைவாழ்வெனும் பிணக்கினைத் தவிர்ந்து, கருந்த டங் கணி பங்கனை யுயிரைக் கால காலனைக் கடவுளை விரும் பிச், செருந்தி பொன்மலர் திருத்தினை நகருட் சிவக்கொ ழுந்தினைச் சென்றடை மனனே" எ-ம், கந்தானுபூதி. "கூகா வெனவென் கிளைகூ டியழப், போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா, நாகா சலவே லவநா லுகவித், தியாகா சுரலோ கசிகா மணியே" எ-ம், கந்தரலங்கா ரம். "கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றாம லேற்றங் கொண் டாடுவிர்காள், போர்கொண்ட கால னுமைக் கொண்டு போமன்று பூண்பனவுந், தார்கொண்ட மா தரு மாளிகை யும்பணச் சாளிகையு, மார்கொண்டு போ வரை யோகெடு வீர்நும் மறிவின்மையே" எ-ம், பட்ட

ணத்துப் பிள்ளையார்பாடல். "வினைப்போக மேய்றுந் தேகங்கண்டாய்வினை தானொழிந்தாற், றினைப்போ தளவு நில் லாதுகண்டாய்சிவன் பாதந்தனை, நினைப்போரை மேவி நினையாரை நீங்கி நெறியினின்று, லுனைப்போ லொருவருண் டோமன மேசமக் குற்றவரோ" எ-ம், திருவாய்மொழி. "மின்னி னிலையிலிம், மன்னுயி ராக்கைக, ளென்னு மிடத்திறை, யுன்னு மினீரோ" எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "நிதியுமா சுஞ்செயலு மிவ்வுடம்பும் வேண்டுவது நிற்கி னன்றோ, விதியில்வருங் காலனுமிவை யெல்லாஞ் சிலநாளில் வீந்துபோகு, முதிரமொடு தசையுடைத்தா யுடைவதியல் பாய்த்தாழ்ந்தோ ருயர்ந்தோரொத்து, வதிகசரா மரணமுறுந் தரமறியா ரிவ்வுடலினழகென் கொல்லோ" எ-ம், நாலடியார். "புன்னுனிமேனீர்போ னிலையாமை யென்றெண்ணி, யின்னினியே செய்க வறவினை - யின்னினியே, நின்று னிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச், சென்று னெனப் படுதலால்" எ-ம், சிவஞானசித்தியார். "கருவினு ளழிவதாயுங் கழிந்திடா தழிவ தாயும், பரிணமித் தழிவ தாயும் பாலனுயழிவ தாயுந், தருணனு யழிவ தாயுந் தானரைத் தழிவதாயு, முருவவே யழிவே யானு லுள்ளபோ தேபாருய்ய" எ-ம், தத்துவராயர். "கொட்டாவி கொண்டவர் விட்டாருயிரொன்று கூடநின்று, நட்டார்கள் சுட்டு நடக்கும் வகையிது கண்டு. கண்டு, மொட்டாதென் னெஞ்சமொருகாலி தென்னென் றுணரவும்பார்க், கெட்டா தவனெ

ன்னையாளுடை யானரு ளில்லவர்க்கே" எ-ம், ஒழிவி லொடுக்கம். "தேடப் படும்பொருளைச் சிக்கெனவாகப் புதைத்துக், கோடிக் கொருசிமிடங் கொள்ளுகினுங் - கூடாத, வாளுளை வீண்கழிக்கு மாலுடைப் போன்மயக் கம், பூணுர்பொய் கண்டுதுறப் போர்" எ-ம், வரும். மற் றும் வருவனவற்றுற் காண்க. வீடு சுத்தமாய் நித்த மாய்ச் சுகமா யிருக்குமென்பதற்குப் பிரமாணம் :—தே விகாலோத்தரம். "ஒருபொரு ளெக்காலத்து முளதா கிச் சிறப்பு டைத்தா, யிருவினை யின்றி மேலா மின் பத்தை யளிப்ப தாகும், பொருவிலா விதன்மே லன்பு பொருந்திடா தாருமுண்டோ, திருவுலா வகன்ற கல்வி சிறந்தசான் ரோர்கடாமே" எனவரும். மற்றும் வருவ னவற்றுற் காண்க. அத்தன்மைய வீடடைதற்கு இத்தேக மின்றி யமையா தென்பதற்குப் பிரமாணம் :—சிவதரு மோத்தரம். "அழியு மாக்கைகொ டேயழி யாப்பதங், கெழுமு வார்பெற்ற தேகல்ல கேள்வியு, மழியு மாக்கை தனையழி யாதென, விழுவ ரோரா கக்குழி வெய்யரோ" எ-ம், பிரபுலிங்கலீலை. "எய்தற் கரிய யாக்கைதலைக் கெய் திற் றென்று லதுகொண்டு, செய்தற் கரிய வறங்கள்பல செய்து துயர்கூர் பிறவியினின், றுய்தற் கொருமை பெறவெண்ணு துழல்வோ னுடம்பு பொற்கலத்திற், பெய் தற் குரிய பால்கமரிற் பெய்வதொக்கு மென்பரால்" எ-ம், நாலடியார். "அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற

பயத்தாற், பெரும் பயனு மாற்றவே கொள்க - கரும் பூர்ந்த, சாறுபோற் சாலவும் பின்னுதவி மற்றதன், கோ துபோற் போகு முடம்பு" எ - ம், சித்தாந்தகரணம். "மந்திரவாட் பெற்றும் பகைவெல்லான் மற்றதுகொண், டந்தோதன் மெய்யை யரிந்தான்போன் - றிந்தவுடல், கொண்டு முத்தி செல்லுங் குறிப்பின்றிச் சிற்றின்பங், கண்டு வினைக்காளாங் கணக்கு" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. இச்சரீரம் பெறுதற்கரிய வென் பதற்குப் பிரமாணம்:—திருமந்திரம். "இக்காய நீக்கி யினியொரு காயத்திற், புக்குப் பிறவாமற் போம்வழி தேடுமி, னெக்காலத் திவ்வுடல் வந்தெமக் கானதென், றக்காலே யுன்ன வருள்பெற லாமே" எ-ம், அறிவானந்த சித்தியார். "தேரிற் சதுர யுகமிரண் டாயிர நாட்டிங்க ளாண்,டோரிலேஞ் ஞூற்றினயன்மாண் டொத்தமு முற்று த் தென்பாற், சேருநுகத்தொளேயில்வட பாற்கழி செல் லெளிது, சாரும் பிறப்பொழித் திம்மானுடத்திற் சனிக் கரிதே" எ-ம், சிவஞானசித்தியார். "அண்டசஞ் சுவேத சங்க ளுற்பிச்சஞ் சராயு சத்தோ, டெண்டரு நாலெண் பத்து நான்குநூ ருயி ரந்தா, னுண்டுபல் யோனி தோறு மொழிந்துமா னுடத்து தித்தல், கண்டிடிற் கடலேக் கையானீந்தினன் காரியங்காண்" எ-ம், அனந்தபோதம். "சனித்திடுஞ் சராசரத்தின் ருன்மிக வரிய தொன்றே, மனித்தரா யறிவுண்டாகை மற்றதி னரிய தொன்று, மனி த்தமி ழன்னேயாயு மறிவதி னரிய தையா, வினித்தமா

மின்பங் காண்பாரியாரினு மரியரன்றே” எ-ம், ஞானவா சிட்டம். “எறியுங் கடலி னுகத்தொளையி லியாமைக் கழுத்துப் புகுவதுபோற், பொறிவெம் பிறவியநேகத்தாற் புருடன் விவேகியெனப் பிறந்து, முறியும் பிறவிப்பயணிலவிம் மோக மமையுஞ் செய்தொழிலாற், செறிவதென்னே யிவற்றுலே தினங்க ளெல்லாஞ் சென்றிடுமால்” எ-ம், திருக்கடைக்காப்பு. “நீநாளு நன்னெஞ்சே நினைகண்டா யாரறிவார், சாநாளும் வாழ்நாளுஞ் சாய்க்காட்டெம் பெருமாற்கே, பூநாளுந் தலைசுமப்பப் புகழ்நாளுஞ் செவிகேட்ப, நாநாளு நவின்றேத்தப் பெறலாமோ நல்வினையே” எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. அநாசாரியனை நீங்கி யென்பதற்குப் பிரமாணம் :—சித்தாந்த தீபிகை. “வேதிய ராதி நான்காம் வெவ்வேறு மனுலோ மத்தாற், சாதிதான் சொல்லி னிற்க சடசன்மா வாகி னுங்கேள், கோதிலா ஞான மின்றேற் குருவலன் பாச பந்தஞ், சேதியா வீட்டைக் காட்டுந் தெளிவில னுகிலன்றே” எ-ம், மெய்ம்மொழி. “ஆர்த்தன பிறவித் துன்ப மறுத்தறி வுலகின் மிக்க, மூத்தவர் போனடித்து மூடமா மனித ரெல்லாந், தீர்த்திடார் தங்கு மறத்தைச் சிலர் குற்றந் தீர்க்கும் வண்ணம், போர்த்துழி யிடமாட்டாதான் பிறர்க்கூன்று கோலா மாங்கே” எ-ம், அமுதசாரம். “துயிற்புணர்ப்பாற் கர்ப்பங்,தொடுகடனீ,ராணம, மயிர்ப்படா மின்மினியின் வன்னி - முயற்கோ, டெருத்திற்பான் மெய்யுணர் வில்லாதான் பண்ணுங், குருத்து

வழு நேராகக் கொள்" எ-ம், அறிவானந்தசித்தியார். "அளிமலர் விட்டுவிட்டாய்ந்து மதுவுண் டகசிரம்பிக், களிவந் திருந்த கருத்திங் குருநின் கவலையென்னும், விளி வினை விட்டுவிட்டாயந்து வியன்குரு மேவிநின்று, தெளி வந் துணைக்கண் டிடுமௌ வுங்குருத் தேடிடுமே" எ-ம், அருட்பிரகாசம். "மெய்ம்மண மன்றிமுன் சிற்றிலின் கண்ணொரு மெல்லியலைப், பொய்ம்மணஞ் செய்தோன் பதியன்றவட்கெனல் போலுமிறை, செம்மை நெறியறி விப்பான் குருவன்றித் தேர்ந்து தம்மி, னம்மய நீர்க்கறி வார்குரு வோபிறர்க் காய்ந்திடினே" எ-ம், வரும். மற் றும் வருவனவற்றுற் காண்க. ஞானசாரியனை யடைவ தற்குப் பிரமாணம்: மெய்ம்மொழி. "பிறிந்திடக் கடை ந்த வெண்ணெய் பின்புமோ ரதனைக் கூடிச், செறிந்திடா வாறு போலத் தேகமுந் தேகிதானும், பிரிந்திடப்பார்த்த பின்பு பெயர்த்ததி னிற்பினுங்கேள், செறிந்திடா வாறு செய்யுந் தேசிகன் றேசிகன்றன்" எ-ம், மெய்ஞ்ஞான விளக்கம். "களையறு பிறவிவெங் கடலுளே விழுந், தயர் வுறு தியருழக் தவளை யோவென, விளைவொடு வினை கெட நோக்கி வேதகக், களையினை யருள்பவன் கருணை நன்குரு" எ-ம், உண்மை நிலயம். "சிறுபுலைக் கிருங்கு லப்பேர் செப்பலின் மெய்ப்பேர் கொண்டிங், கிறமுடற் குறைடார்த் தஞ்சி யெதார்த்தமா யிருத்த லாலே, பெறு மொரு மெய்ப்பேர்கொண்ட பேரின்ப வீடு காண்பார்,

குறைவறத் தோந்துஞானக் குரவர்தா ளடைந்துய்வா ரால்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. ()

[அங்ஙனம் அடைந்த அதிபக்குவ முடைய சீஷ ருக்குச சிவமே குருவடிவமாய் வந்து அனுக் கிரகம் பண்ணுமென்று மேற் கூறுகின்றா.]

மாய்க்கு நோய்க் கன்றே மருந்தீகு வாரின்மா
றேய்க்கு மோர் பக்குவற் குந்தீ பற
தேசிக னுய்ச்சிவ முந்தீ பற.

எ-து. இவவுலகின்கண்ணே வைத்தியராயினோ இங் நோய்க்கு இத்தனை தினத்தின்மேல் ஒளஷதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நியமம் இருபபினும் அந்த அவதிக்கு உட்பட்ட ஒருதினத்தின் கண்ணே நாவிழுதல் முதலிய அசாதநியங்களைக் காட்டுமாயின் அங்நோய்க்கு அக்கண மே மருந்து கொடுத்துத் தீாப்பதுபோலப் பவரோக வைத்தியராகிய ஆசாரியா சீஷருக்கு உபதேசிக்கு முறை மை அவரவர் வருண த்திறகு ஏற்கச் சோதிக்குங் காலங் களும் அவறறுள்ளும் உயாந்த பக்குவருக்கு ஒருவருஷ மளவாயினும் சோதிக்க வேண்டு மென்பன உளவாயினும், பரசிவமே குருவடிவமாகி எழுந்தருளிவந்து அநாசாரம் சற்றுமின்றி ஆசாரங்களனைத்தையும் இயல்பா யுடைய அதிதீவிர பக்குவமுடையோனுக்கு வந்தவுடனே அனுக் கிரகம் செய்து பிறவிச்செருக்கை அழிக்கும், எ-று.

அவரவர் வருணத்திற்கு ஏற்கச் சீஷரைச் சோதித்த லென்பதற்குப் பிரமாணம் :—சைவசமயநெறி. "பண்ணி டுக தீக்கையினைப் பக்குவம்பார்த் தாறிரண்டு, ளெண்ணு மும்மூன் றாறின்மூன் றின்" அன்றியும் "சூத்திர ராதி யர்க்குச் சொன்னமுறை யாலாண்டு, பார்த்தே யனுக்கிர கம் பண்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. அவரினும் பக்குவமுயர்ந்தோர்க்கு ஒருவருஷ மளவாயி னும் சோதிக்கவேண்டு மென்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவ நெறிப் பிரகாசம்." தேசிகரு மாணவர்கள் செய்தி யுணர்ந் திடவே சிறியோரைப் பெரியோர் செய்தொழி லதனிற் செறித்து, மேசிலராம் பெரியோரை யீனமாந் தொழிற்கே யிசைத்து மடித்தும் வைது மிவ்வாறு செயவுங், கூசி யிடா திட்டபணி செய்துகுரு பத்தி குறைவிலராய் நம்பி னராய்த் துரோகமின்றி, மாசிலராய் மனவாக்குக் காயத் தாற் குருவின் வாக்கியபா லனஞ்செய்யு மதிமானு மாயே" அன்றியும் "ஆதரவுஞ் சாந்தியுநற் பொறுமை தானு மசத் தியமில் லாவுரையுமாசாரந் தவமுந், தீதான செயன்மற ந்து நன்றியறிந் திடலுஞ் சிவாகமத்தைக் கேட்டதனைத் தெளித றனும், போதலறப் பொறிவழியி னிற்ற லாதிப் புகன்றுடைய நற்குணங்கள் பொருந்தி மேலு, மோத லுறுங் குணங் குற்றஞ் சோதித் தோர் வருடமுறுங் குணத்தி னளவாகத் தீக்கைசெய்வ ருய்ந்தோர்" எ-ம், அருட்பிரகாசம். "குருபர னுக்கவ னெஞ்சகம் போலனு கூலத்தனுய்க், கரசர ணுதியி னேவல்செய் தேதினங் கட்

கிமைபோ, லூரிய மனேமுதல் யாவையுங் காத்துண்மை யாயொருதற், பரமிவ னேயெனக் காண்பான்சற சீடன் பகர்ந்திடினே'' அன்றியும், ''தேசிகன் பாற்பற் பலதீக்கு ணங்கள் செறியினுநம், பாசப் பிராந்திக் கிவைதோற்றிய விறை பாலிலேயென், ருசறு பத்தியி ஞோங்கெவ்விதத்து மவனருளேத், தேசங் குலவ வளர்ப்போன்சற் சீடன் றெரிந்திடினே'' அன்றியும், ''பூரண மாயசிவனெம் பிறவியைப் போக்குதற்கித், தாரணி மேற்குருவாய்வந் திடிலவன் றன்னெதிர்யா, மோரணு வென்னப்பொய் தானுமென் ஞருமென் றுண்மைகளக், காரணஞேடுளைப் பானேசற் சீடனெ கருதிடிலே'' அன்றியும், ''விடையேறியீசன் வரின்மூ டருமவன் வேண்டியதைப், படிமீ தளிப்பர் குருவே சிவமெனப் பாவனேமுற், றுடையார்க டத்தமுடலாவி யீந்திறை யுணமைபெறத், தடையா துளதிங் குளதே லடைக்குவர் தாமவரோ'' எ-ம், ஞானவாசிட்டம். ''இயற்கைகுணஞ் சோதித்து முன்னே பின்னே யாவையுமாம் பிரமமீ யென்னல் வேண்டும், வியபபுறவா சையிலுழல்வாரக் கிவ்வா றேதின் மீளாத நிரகில் வீழ்த்ததாகும், தியக்குறுபோகத் தாசை தீர்ந்துபுந்தி தெளிந்தவுனேப் போல்வார்க்கே திகழத் தோன்று, மயக்கமறவுணர்த்தவுல்ல குருவைக் கிட்டா வருந்தியுந்தன் பிறப்பறுக்கு மகனு மாங்கே.'' அன்றியும், ''சகப்பேர் பெறுமிவ் வாதனைதான் றவிரி லழியாச் சாந்தியதா, மகப்பாவனையி லிச்சகத்தி லலகைத் தோா நீர்தன்னி, லுகப்பா

மறுதி யுள்ளோர்க ளுபதேசிக்க வொண்ணுதோர், மிக ப்பாவிகளாஞ் சீசீயென் றிகழ்வா ரவரை மெய்யுணர்ந் தோர்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. அதிதீவிர பக்குவமுடை யோர்க்கு உடனே அனுக்கிரகம் பண்ணுதலுண் டென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருவாதவூ ரடிகள் புராணம். "வந்துநான் வறுமையுற்றேன் மாற் றென விலம்பா டென்று, சிந்தையா குலமுற் றேன்கைச் செழும் பொரு ளீதல் செய்வா, ரிந்நகா ளளிக்கவேண்டு மெனவிதி யின்மையாலே, யந்நகா ளிந்நாளாக வடிமை கொண் டருள வெண்ணி" எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "அதி பக்குவத்தோர்க் கனுக்கிரகஞ் செய்யும், புதுமைக்குச் சாத்திரங்கள் போதா - வதுவென்றுப், பேறே யனந்த பிரகாரந் தந்தானும், வேறே யனந்த விதம்" எ - ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. சிவமே குரு வாய் வந்த தென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருவாசகம். "அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து, குருபர னாகி யரு ளிய பெருமையைச், சிறுமையென் றிகழாதே" எ-ம், "சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க, வவனெனை யாட் கொண் டருளினன் காண்க" எ-ம், திருவாய்மொழி "துய ரில் சுடரொளி தன்னுடைச் சோதி நின்றவண்ண நிற்க வே, துயரின் மலியு மனிதர் பிறவியிற் றேன்றிக் கண் காண வந்து, துயரங்கள் செய்துதன் றெய்வநிலை யுலகிற் புகவுய்க்கு மம்மான், றுயர மில்சீர்க் கண்ணன்மாயன்

புகழ்துற்ற யானோர் துய்யபமிலேனே" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (உக)

[குருவாக்கியமும் சுருதியும் சுவானுபவமும்
ஒத்திருக்க வேண்டுமென்று மேற்
கூறுகின்றார்.]

ஆன்றவா சான்சொன்மெய்ந் நூறன் னனுபவ
மூன்றுமொத் தாந்துணி வுந்தீ பற
முத்தி நெறியதென் றுந்தீ பற.

எ-து. அமைவுபெற்ற ஞானசாரியர் வாக்கியமும், உண்மை நூலாகிய சுருதியும், விசாரிக்குந் தன்னுடைய சுவானுபவமும் ஆகிய இம்மூன்றும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடாமல் ஒருதன்மையாகிய அவ்விடத்துண்டாகிய நிச்சயமே வீட்டுநெறி, எ-று.

இ-ம். ஞானவாசிட்டம். "ஆசான்மொழியா னூற்பொருளா லன்றிப் பெறவு மரிதாகுந், தேசார் குருநூன் மாணுக்கன் சிறந்த விம்மூ வருங் கூடிற், பாசா தீதப் பதமெய்தும் பன்னு ணீங்கா விக்கூட்ட, மேசா வுணர்வைத் தரும் பகற்போ தெல்லாத் தொழிலுந் தருவதுபோல்" எ-ம், ஞானசூரியன். "ஒன்றொடொன் றெவ்வா வறிவுகடணிந்தும் பொருடனி னியல்புவே றுகா, வொன்றவப் பொருளி னியல்பினு லறியுமறிவன்றே வுண்மையா மறிவஃது, இன்றியப் பொருளை யுளதெனு முளதை யிலதெனு

மூணர்வினை யொழித்து, மூன்றிகழ் குருவோடளவைதன்
றேர்ச்சி மூன்றினு லறிவது மார்க்கம்' எ-ம், வரும் (உஉ)

[குருவாக்கியம்போல் ஒருபடித்தன்றிச் சுருதிநானு
வழி கற்பித்தலால் எங்ஙனம் ஒக்குமென்ப
தற்குமேல் உத்தரம் கூறுகின்றார்.]

வேதம்பல் பக்குவ மோர்ந்தொரு வீட்டினுக்
கோதும்பல் லாற்றனு முந்தீ பற
உண்மைகண் டார்க்கேக முந்தீ பற.

எ-து. ஒப்பற்ற வீட்டிற்கு மார்க்கம் ஒருவிதம் அன்றிப்
பலவிதமாக வேதம் கூறுநிற்பதும் ஆன்மாக்களது கன்
மத்தளவில் உண்டாகிய பருவபேதத்தை ஞானமயனுகிய
பகவான் அறிந்து அம்மார்க்கங்களினது கருமகாண்டங்
களை அங்ஙனங்கூறி ஞானகாண்டங்களி னெல்லாம் தற்
போத நீக்கமே கூறுதலின் உள்ளபடி தேர்வார்க்கு மார்க்
காந்தரங்க ளெல்லாம் அபேதமாதலிற் சுருதிநெறி ஒன்
றே, எ-று.

இ-ம். திருமந்திரம். "ஒன்றதே பேரூர் வழியாறத
ற்குள, தென்றதேபோலு மிருமுச் சமயங்க, ணன்றிது
தீதிது வென்றுரை மாந்தர்கள், குன்று குரைத்தெழு
நாயை யொத்தாரே" அன்றியும், "ஒத்த சமயங்க ளோா
ராறு வைத்திடு, மத்த னொருவனு மென்ப தறிந்தில, ரத்த
னொருவனு மென்ப தறிந்திடின், முத்தி விளைக்கு முதல்

வனுமாமே." அன்றியும், "முதலொன்று மானை முது குடன் வாலுந், திருமுறு கொம்பு செவிதுதிக் கைகான், மதியுட னந்தகர் வகைவகை பார்த்தே, யதுகூற லொக்கு மாறு சமயமே" எ-ம், திருவாசகம். "சமயவாதி கடத்த மதங்களி, லமைவதாக வரற்றி மலைந்தனர்." அன்றியும் "இருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை, நீர்நசை தர வரு நெடுங்கண் மான்கணந், தவப்பெருவாயிடைப் பரு கித் தளர்வொடு, மவப்பெருந் தாப நீங்காதசைந்தன" எ-ம், அஞ்சுவதைப்பரணி "தலைபலவாய்ப் பெயர் பலவா நதிகளெல்லாஞ் சாகரத்தி லொரு நீராந்தன்மை போலப், பலபலவாய்ச் சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்லப் பட்ட தொரு பொருளினையாம் பணிதல் செய்வாம்" அன்றி யும், "அழியாத வீடென்னும் பழைய வூர்கண் டறியாதா ரதுகாண வேண்டியாறு, வழியாகுஞ் சமயங்கள் கொ ண்டு தம்மின் வழக்குப்பே சுஞ்சழக்கு மாள்கவன்றே" எ-ம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார். "அன்றென்று மாமெ ன்று மாறு சமயங்க, ளொன்றே டொன்றெவ்வா துரைத் தாலு-மென்று, மொருதனையே நோக்குவா ருள்ளத்திரு க்கு, மருதனையே நோக்க வரும்" எ-ம், அமுதசாரம். "உரைத்ததுரையா துரைக்குஞ் சமயம், பரத்தை யறி வுற்ற பான்மை-மரத்தி, னவயவத்தி லோரொன் றறிந்தார் மரமா, மவயவத்தைக் கொண்டவாறும்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௨௩)

[கற்பனையாகிய சாதிசமயங்களைப் போலும், அழி
வற்றதா யிருந்துள்ள ஞானமார்க்கமே
ஞானிகள் செல்லும் வழியென்று
மேற் கூறுகின்றார்.]

சாதி சமயங்க டம்மின்மா ளாதமெய்ப்
போதமா மோர்சுரத் துந்தீ பற
போயினர் மீளாரென் றுந்தீ பற.

எ-து. அவரவர் கர்மபக்குவத்துக்கு ஏதுவாகச சர்
வஞ்ஞனாலே கற்பிக்கப்பட் டிருந்துள்ள சாதிமார்க்கமும்
அதற்கு உத்தரமாகிய சமயமார்க்கமும் போல் முடிவ
தன்றி யதார்த்தமா யிருந்துள்ள ஞானவழியை அடைந்
தோரோ பிறப் பின்கண் மீளாதவர், எ-று. (உச)

[சாதிசமயங்கள் கற்பனையாய் அழியுமோ வென்
பாரைப் பற்றி மேற் கூறுகின்றார்.]

வருண நெறிசார் மதத்தம் மதமெய்ப்
பொருளுணர் வூடிறு முந்தீ பற
பொன்றாத தொன்றேயென் றுந்தீ பற.

எ-து. ஒருவன் குலாசார சங்கற்பம் அவனால் அனுசரிக்
கப்படுவதாகிய ஒருசமய முதிர்ச்சியின் கண்ணே கெடும்.
அச்சமயா சாரசங்கற்பம் அவனது பக்குவத்தின் கண்
ணே தோன்றிய மெய்யுணர்வினாலே கெடும். அந்த மெய்
யுணர் வொன்றினாலே முத்தி சித்தித்தலால் அதுவே நித்
தியமார்க்கம், எ-று.

சாதிசங்கற்பஞ் சமய முதிர்ச்சியாற் கெடுமென்பதற் குப் பிரமாணம். தேவாரம். "எவரேனுந் தாமாக விலா டத் திட்ட திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டாலுள்கி, யுவ ராதே யவரவரைக்கண்ட போது முகந்தடிமைத் திற நினைந்தங் குவந்து நோக்கி, யவர்தேவ ரிவர்தேவ ரொன்று சொல்லி யிரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் றிறமே பேணிக், கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே" எ-ம், பிரமோத்தரகாண் டம். "எள்ளற் படுகீழ் மக்களினு மிழிந்த குலத்தோ ராகுலும், வள்ளற் பரமன் றிரு நீறு மணியு மணிந்த மாண்பினரை, யுள்ளத் துள்ளே யிருபோது முணர்ந்து தெருண்டு சிவனெனவே, கொள்ளத் தகைய வறிவினரோ பிறவிக் கடலிற் குளியாதார்" எ-ம், திருவாய்மொழி. "குலந்தாங்கு சாதிக ணாலிலுங் கீழிழிந்தெத்தனை, நல ந்தா னிலாத சண்டாள சண்டாளர்க ளாகிலும், வலந் தாங்கு சக்கரத் தண்ணன் மணிவண்ணற் காளென்றுள், கலந்தா ரடியார்தம் மடியாரெம் மடிகளே" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. சாதிசமயம் என்னு மிரு வகைச் சங்கற்பமும் மெய்யுணர்விற் கெடு மென்பதற்குப் பிரமாணம்: அமுதசாரம். "எந்தக் குலனுயென் னெந் தக் கவியாயென், னெந்தச் சமயத் தெவராயென் - சிந் தைத், துறவி தருஞ் சொல்லே தூய்தாவ தல்லாற், பிறவி தருஞ் சொல்லே பிற" எ-ம், அனுபூதிநிலயம். "அறு வகைச் சமயத் தறையுமெய் பொருளு மறுபத்து நாலு

நற் கலையு, மறுவறப் பயின்று மாசறத் திகழு மதிஞரா மவர்களே யெனினுங், குறைவறத் தன்னைக் கொடுத்திடுங் குரவன் குரைகழற் புனைந்தவ ரன்றேற், பறையர்மற்ற வரோ பறையரோ யெனினு மருளுடை யவர்பரம் பரரோ" எ-ம், தத்துவசரிதை. "செந்துகில் புனைவார் சீவரந் தரிப்பார் திரிதண்டோ டொருதண்டு பிடிப்பார், நந்தமுத் திரைகள் பலபல தரிப்பார் தவமெனத் தம்முடம் பொறுப்பார், முந்துகாய் கிழங்கோ டிலையயின் றிடுவார் மோனமென் பார்கத றிடுவா, ரிந்தவா குலத்தா லீசன்மே விடுமோ விவர்துய ருறுவதே னந்தோ" எ-ம், போதரத்நாகரம். "சடையினைப் பரித்துந் தலையினைப் பறித்துஞ் சீவரந்தாதுநற் கலிங்க, முடையெனப் புனைந்து முடைகளைத் தவிர்ந்து மூணுறக் கங்களைத் துறந்தும், படியுநற் சருகும் வாயுவு மயின்றும் பாரொடு கல்லிடைத் துயின்று, மிடையதற் றுழலு மிவையருட் சொருபன் மெய்யருட் பெறுதவர்க் கியல்பே" எ - ம், உண்மை நிலயம். "குலநலமுடையோ ரெவரவருயர்ந்தோர் குவலயத் தவர்க்கதின்றேனு, நலமுளோர் சமயர்க் கவரவர்மேலா நவினெறி வழாரெவ ரவரோ, யுலகிலெக் குலமெச் சமயமா யினுமென் னொருதம துண்மையை யுணர்ந்திட், டிலகுதத்துவ ஞானிகளெவ ரவரோ யெணப்படு மவர்கண்ஞா னிகட்கே" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க(உரு)

[முற்கூறிய விருவகைச் சங்கற்பமும் எம்முடைய மார்க்கத்தால் வாதிக்கப் படுதலின் இதுவே ஞானமார்க்க மென்னுஞ் சமயிகளைப் பற்றி மேற்கூறுகின்றார்.]

ஒன்றொடொன் றொவ்வா மதங்களெலா
மொன்றினொன், றொவ்வா திலையே லுந்தீ பற,
பொய்யென்ப தெந்நெறி யுந்தீ பற.

எ-து. ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடுதலை யுடைய சமயங்களெல்லாம் ஒன்றி லொன்று கெடுதலில்லை யாயின் அவற்றுள் யாது சத்தியநெறி யென்றும் மற்றியாது அசத்திய நெறி யென்றும் நம்மாலே கூறப்படும், எ-று. (உசு)

[எம்முடைய சமய புராதனரால் அம்மார்க்கங்கள் முன் செயிக்கப் பட்டுள வென்பாரைப்பற்றி மேற்கூறு கின்றார்.]

தோல்வியும் வெற்றியுஞ் சொன்மதங்கட்
காலபே தத்தினுண் டுந்தீ பற [கெலாம்
கருத்தன் செயலதென் றுந்தீ பற.

எ-து. இக்காலத்தில் இதனுல் அது தோல்வி அடைந்ததென்றும், அக்காலத்தில் அதனுல் இது தோல்வி அடைந்த தென்றும் சமயங்களாறும் காலபேதங்களின் ஒன்றுக்கொன்று வெற்றி தோல்வி அடைதல் உண்டாதலின் அவற்றினை நிறுவிய ஒரு பரனது இச்சையால் தெய்வத்

தன்மை கொண்டு எக்காலத்தில் எதை உயர்த்தி எதைத் தாழ்த்தல் வேண்டுமோ அதை அங்ஙனம் செய்குவது ஒழிந்து மற்றோர் காலத்தினுள்ளே ஓர்மதத்தை ஒருவராலும் வாக்குவாதத்தினாலே செயிக்குதல் கூடாது, எ-று.

இ-ம். உண்மைநிலயம். "இறைவிதன் முலைப்பா லயின்றசீ காழிக் கிறைவனு மிறைவனைப் பரிமே, னறைமலர்ப் பொழில்சூழ் மதுரையம்பதியி னடத்திய வொருபெருந் தவனும், புறநிலைச் சமண மாதியைச் செயித்தார் பொருந்து தெய்விகத்தெனி லெவரோ, மறைச்சொல் சட் சமயத் தொன்றுகொண் டொன்றை வாக்குவா தத்தில் வெலபவரோ" எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. ()

[ஒரு மதங்கொண்டு ஒரு மதத்தை வாக்கு வாதத்தினாலும் வென்றது உண்டென்பாரைப் பற்றி மேற் கூறுகின்றார்.]

வாதிக டங்களுக் கல்லான் மதங்களுக்
கோதார் வலியின்மை யுந்தீ பற
ஓதி யுணர்ந்தோரென் றுந்தீ பற.

எ-து. முன்னை நாள் அச்சமயி இச்சமயியை வாதில் வென்று மனோரதம் அடைந்தானாயின் பின்னை நாள் இச் சமயத்திலே பின்னும் ஒருவன் அவனை மனோதுக்கம் அடையும்படி வாதித்து வெல்லுதலின் அவனவன் கற்ற கல்வி வலியினாலும், யுத்தி புத்தி வலியினாலும் வெற்றி

தோல்வி அடைந்தாராதலின் வாதத்துர்ப்பல மொழிந்து மதத்துர்ப்பலம் இல்லையென்று கூறுவார் எல்லாக் கலைக ளும் ஓதி யுணர்ந்த பெரியோர், எ-று. (உஅ)

[மதத்துர்ப்பலம் இல்லை யென்பதற்கு மேற்பொருக் து மாற்றானும் கூறுகின்றார்.]

ஆறுளொ மோரா றவாதித மென்கைதீ
தாறும விளங்கலா னுந்தீ பற
அளவி லளவைகொ டுந்தீ பற.

எ-து. அறுவகைச் சமயங்களில் இச்சமயமே அவாதி தார்த்தம் மற்றையவனைத்தும் இதனால் வாதிக்கப்படு மென்று கூறுதலே கூடாது; கூடுமாயின் அனைத்தையும் வாதிதஞ்செய்த சமயமே பரமாய் விளங்கல் வேண்டும்: அது இன்றி எண்ணிறந்த ஏது திருட்டாந்தங்க ளோடுங் கூடி ஆறும் தனித்தனியே விளங்கலின், யாது அவாதித மும் யாது வாதிகமும், எ-று.

"அளவி லளவைகள்" என்றது அவரவர் கோட்பாட்டி னது அளவினுக்கு ஏற்ற அளவைக ளென்றுமாம். (உகூ)

சகலமுந் தேரினுந் தத்த மதநெஞ்
சகலா துரத்தலி னுந்தீ பற
அபல மியாதென்ப துந்தீ பற.

எ-து. எச்சமயத்தின் கணின்றுள யாவரும் வேதாகம மாதிய நூல்களும் மற்றைச் சமயநூல்களும் கசடறக்கற்

றுணர்ந் தோரோ யாயினும் இதுவே ஞானசமய மென்று ஒரு சமயத்தையே அடையாது தத்தஞ் சமயமே ஞான சமயமென்று தாபித்தற்கு ஏது திட்டாந்தங்கள் மிகவும் மனத்தின்கண் வலிதலின், வலியின்மைச் சமயம் யாது, எ-று. (௫௦)

[எல்லாச் சமயத்தையும் மெஞ்ஞானிக ளாயினோர் விட்டு நீங்குவாரொன்று மேற் கூறுகின்றார்.]

எல்லாச் சமயத் தியல்பு மறிந்தவர்
நில்லா ரவற்றொடென் றுந்தீ பற
நீங்கிற் பழியாதென் றுந்தீ பற.

எ-து. சகலசமயத்தி னுண்மையும் உள்ளபடி அறிந்து அவற்றின் முடிவு கண்ட ஞானிகள் எச்சமயாபிமானமும் பற்றி நிற்பதே இல்லை நீங்கி விடுவார். அங்ஙனம் நீங்கியது கொண்டு அவரடையும் தாழ்வு யாது, எ-று. (௫௧)

[ஞானிகள் சமயாசாரங்களை நீங்குவராதலின் அவர்க்கு அதனால் வருந் தாழ்வொன்றும் இல்லையென்று மேல்வருஞ் செய்யுள் இரண்டாலும் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.]

உயர்ந்த நெறியீதென் றொன்றைவிட் டொன்றை
யியைந்திடு வோனு முண் டுந்தீ பற
ஏத மடையானென் றுந்தீ பற.

எ-து. தன் சமயத்தின்கண் இழிவும் பிறிதொரு சமயத்தின்கண் உயர்வும் கன்மபாகத்தினளவின் ஒருவனுக்குத் தோன்றுகையால், தான் முன்பு நின்ற நெறியை நீங்கி உயர்வு தோன்றிய நெறியை அடையா நிற்பன். அதனால் அவனுக்குப் பின்பு அடைந்துள் மதத்தில் உண்டாகிய நன்மை அடைகுவது ஒழிந்து, முன்பு நின்றுள மதத்திற் கூறிய பதிதத் தன்மை அடையான்.

மேற்சங்கை.— யாவனொருவன் யாதொரு மதத்தின்கண் நின்றானாயினும் அதனை நீங்கி எம்முடைய மதத்தின்கண் வந்தானாயின், அவனே பரமமுத்தனென்றும், எம்முடைய மதத்தின்கண் நின்றவன் மற்றொரு சமயியுடன் நட்புற்றுக் கூடியிருந்தானே யாயினும் அவனே பதிதன் அவனே அதிபாதகனென்றும், பகவானது வாக்கியமாகிய வேதங்களும், வியாசராற் கூறப்பட்டுள்ள புராணங்களும், எம்முடைய மதத்தின்கட் புராதனரது வாக்கியமும் உண்டென்பாரும் உளர். அஃதெத்தாலெனில்.

மேலுத்தரம். மற்றொரு சமயத்திற்கும் ஒருவன் வந்து கூடினும் நீங்கினும் அங்ஙனம் முத்தத்துவமும் பதிதத்துவமும் உண்டென்று வேதபுராண வாக்கியங்களும் அச்சமய புராதன வாக்கியமும் இருத்தலின் அது கூடாது; ஆயின் அச்சமயங்கட்குக் கூறிய வாக்கியங்கள் அயதார்த்தமோ வென்னில், அயதார்த்தமும் அன்று. யதார்த்தமே யென்றால், அவ்வாக்கியங்களுக்குத் தாற்பரியம் ஏதெ

ணில், ஒரு சமயத்தின்கண் ணின்றோன் அச்சமயமே உய-ர்ச்சி யென்றும் மற்றையவை தாழ்வென்றும் மனசி னிச்ச-யார்த்தம் பிறந்திருக்கவும் புகழ்பொருளாகிய முன்னிலை யினான் மற்றொரு சமயத்தை அடைந்தானே யாயின் அச் சமயத்திற் கூறிய முத்தியை அடையாது முன்பு நின்ற சமயத்திற் கூறிய பதிதத்தன்மை அடைந்து நரகில் தாழ் குவன். இஃதன்றி முன்பு நின்றுள சமயந் தாழ்வென் றும் பின்பு செல்ல வேண்டிய சமயம் உயர்வென்றும் நிச்சயார்த்தம் பிறந்து சென்றானே யாயின், அச்சமயத் திற் கூறிய நன்கு அடைகுவதன்றி முன்பு நின்றுள சம-யத்திற் கூறிய பதிதத்தன்மை அடையான்; இங்ஙன மா தலின், உயர்ந்த நெறி ஈதென்னும் துணி வுடைமையாற் பின்பு ஒரு நெறியை அடைந்து ஒரு தாழ்வு அடைகுதலி லன், எ-று. (௬௨)

ஆதலான் மேலா நெறியடைந் தோர்க்கொரு
சாதி சமயமே துந்தீ பற
சங்கற்ப நாசரென் றுந்தீ பற.

எ-து. ஒரு சமயத்தை விட்டு ஒரு சமயத்தை அடைந் தோனுக்கும் துணிவுடைமையான் இங்ஙன மாகலின், எல் லாச் சமயத்தி னுண்மைகளும் அறிந்து அவற்றினுக் கெல் லாம் மேலாகிய ஒரு சன்மார்க்கத்தை அடைந்துள்ளவ ராதலின் ஞானிகளாயினோர்க்கு உலகாசார குலாசார

சமயாசாரங்களும் இல்லை ; அன்னோர் சர்வசங்கற்பமும் ஒருங்கே இறந்துடைய ராதலின், எ-று.

இச்செய்யு ளிரண்டிற்கும் பிரமாணம் : திருப்பனுவல். "உலகுய ரியவெவன் றேதிரு மூன்று, மைந்தையு நீங்கி யிந் தநன் னெறியூ, டேற்றோர் பவமற் றோரிஃ தொரீ இப், பிறிதொரு நெறிசார் பேதையெஞ் ஞான்று, முய்குவதில்லை யெனச் சைவ மாதி, யறுவிதசமயத் தவருந் தனித்தனி, சுருதி புராணந் தொல்லோர் நல்லுரை, காட்டிப் புவிப்பா லூட்டிய வதனு, னின்ற வோர் நிலை நீத் தொன்றை யீன் டடைந்தோன், றன்னெஞ் சிடையே தான்முதனின்ற, வந்நிலை பெரிதென் றறிந்து மஞ்சாது, குறுகின் மன்னுதி குறித்தொரு நெறியை, யடைகுவ னிரயத்திடையஃ தன்றிச், சென்னெறி பெரிதெனத் தேர்ந்து கொடேகி, னந்நெறிக் குளபே றவனுமெய் துதலான், மூவிருசமய முடிவையு முணர்ந்திட், டேறிய ஞானி சிலுகிவை யெனக்கொண், டச்சமயச்சார் பனைத்தையு, மிச்சகத் திடைநீத் திடிலெவன் பழியே" எ-ம், தேவிகாலோத்தரம். "சமயா சாரசங்கற்ப விகற்பமு, மமையா தாங்குல வாசாரமானது, மிமையாதாரும் விடாதவில் வாழ்க்கையு, மமையார் தோளாய் விடுதலா சாரமே" எ-ம், திருமந்திரம். "ஆறு சமயமுங் கண்டிலர் கண்டில, ராறு சமயப் பொருளு மவனலன், றேறுமின் றேறித் தெளிமின் றெளிந்தபின், மாறுத லின்றி மனைபுக லாமே" அன்

தியும் "சிவமல்ல தில்லை யறையோ சிவமாந், தவமல்ல தில்லை தலைப்படு வோர்கட், கவமல்ல தில்லை யறுசமயங்க, டவமல்ல நந்திதாள் சார்ந்துய்மி னீரே" எ-ம், திருவாய் மொழி. "யாவரு மெவையுந் தானு யவரவர் சமயந் தோறுந், தோய்விலன் புலனைந் திற்குஞ் சொலப்படா னுணர்வின் மூர்த்தி, யாவிசேருயிரி னுள்ள யாதுமோர் பற்றிலாத, பாவனை யதனைக் கூடி லவனையுங் கூடலாமே" எ-ம், அஞ்ஞவதைப்பரணி. "தமர்பிற ரற்றார் சமயமு மற்றார் சகவியல் பற்றார் தமையொழி பற்று, ரமர்விட மற்று ரறமற மற்று ரறிவயர் வற்று ரவரடியாரே" எ-ம், தத்துவராயர். "இலனென்றிணிச்சென் றிரக்கின்றி லேனிங் கியாவரையுங், குலமென்று கோத்திர சாத்திரக் கத்துகள் கூறுகிலேன், னலம்வந்து மற்றை யறுசமயத்தினு மாயகிலேன், றலம் வந்த தத்துவ னொம்மை யே யின்று சார்ந்தனரே" எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "தவமகந் தீர்த்தஞ் சேவை யருச்சனை தான மாதி, யவமயக் கத்தா னீனுள் விலங்குபோ லலைந் தாழ்வார், பவமுறு மிவற்றை விட்டுப் பரிசுத்த பரம போகங், கவர்வறப் பற்றி யெல்லாக்காதலு நீங்கி நிற்பாய்" எ-ம், ஞானசித்தி. "தீர்த்த மர்ச்சனை யத்துவா மந்திரஞ் செடியுடற் றிதி செப்பு, மார்த்த சாதியே தத்துட னளவுறா மலைதரு மிகுதர்க்கம், பார்த்தி டார்மிகு குருபர னருளினுற் பரம் பரமது காண்பா, ரோர்த்தி டாதவ ரவையவை பொருளென வுழலுவ ருலகெல்லாம்" எ-ம், சிவஞானசித்தி.

"ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு நன்மை யொடு தீமையில்லை நாடுவதொன் றில்லை, சீலமில்லை தவ மில்லை விரதமொடாச் சிரமச் செயலில்லை தியானமில்லை சித்தமில்லை, கோலமில்லை புலனில்லை கரணமில்லை குறி யில்லை குணமில்லை குலமு மில்லை, பாலருடனுன்மத்தர் பிசாசர்குண மருவிப் பாடலினோ டாட லிவைபயின்றிடி னும் பயில்வர்" எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "சிந்தை பய மிலச்சை சீல மருவருப்ப, கந்தைவிடுஞ் சாந்திகுலமா சார - மிந்நவழி, யெட்டுஞ் சிவயோகிக் கில்லையெனமா மறைக, ளட்டும் பெருமுரசந் தான்" அன்றியும், "காமா தி விட்டுக் கரமே கலமாகிப், பூமீதே கைகாலைப் போர்த் துறங்கி - நாமகுணை, சாதிகருமமெனும் வாதனையிற் றூக் கற்றூர்க், கேது சமயமெனலாம்" எ-ம், திருவாசகம். "புல்வரம்பாய பலதுறை பிழைத்தும்" எ-ம், சித்தாந்த கரணம். "ஓங்கி வருநீர்க் கதிமீ துளசிறைக, டேங்கி நதி சேர் திறமைபோன் - றூங்குப், பருவத்துக் கேற்றநெறி பற்றியவை யெல்லா, மொருவியுயிர் முத்தி யுறும் எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௩௩)

[இத்தன்மைப்பட்ட ஞானிகளாயினோர் ஓரோரிட த்திலே சமயாதி சங்கற்பங்களோடும் கூடிநிற் பினும் அவர்க்கு அஃது இல்லை யென்று மேற் கூறுகின்றூர்.]

நீங்கா தெவற்றோடு நின்றாலு நெஞ்சிடைத்
தாங்கான்மெஞ் ஞானியென் றுந்தீ பற
சலமனை யாதியொத் துந்தீ பற.

எ-து. மெய்ஞ்ஞானிக ளாயிஞோர் முற்கூறிய சமயாதி சங்கற்பங்க ளோடுகூடி நிற்பினும், மனத்தின்கட் பற்றொழிந்து இருப்பர்: அஃது எங்ஙனமென்னின், தாமரையும் சலமும் புளியம்பழமும் ஓடும் முதலிய கூடி இருத்தல் போன்று, எ-று.

"எவற்றொடு நின்றாலும்" என்ற உம்மையால் நில்லாரென்பதே துணிவு.

இ-ம். அமுதசாரம். அருந்தல் பொருந்த லவையொக்கு மேனும், பெருந்தகையோ ருள்ளம் பிறிதே - திருந்து, மனத்தின்வே றேபதியு மைந்தனுமம் மாதின், றனத்தின்வே றல்லவே தான்" எ-ம், சிவதருமோத்தரம். "மனத்துமய லுற்றனனே மனைவிதனைத் தழுவியவன், றனக்குமகடனைத் தழுவித்தங்கினனே வங்குமயன், முனைப்பயனை யருந்திடினுந் தெருண்டார்கண் மோகமிலை, வினைப்பயனை வியந்தருந்தி மற்றையரோ வினைவிளைப்பார்" எ-ம், அருட்பிரகாசம். "கடையேகிக் காமநுகர்வா ளொருகன்னி காக்குஞ் சுற்றத், தடையால் வருந்தி யுறலின் பிராரத்தத் தாலெவற்றி, னிடைஞான வானந்தம் பெற்றே ரிருந்தும்பற் றின்றியெல்லா, முடையான் றிருவடிக் கீழே மனம்வைத் துறங்குவரோ" அன்றியும், "ஈங்கழ னீருக் கவியினு மோரிடத் தின்மிகுத்த, வோங்கழற் கிரமிலையென்கை போலெவ் வுபாதியையு, நீங்கினர்க் கன்றி நன் கின்றினு மோரொரு நீடறிஞர்க், காங்கவை சூழினுங்

தாழ்விலென் றேதுவ ராய்ந்தவரோ" எ-ம், நீதிசாரம். "நீற்றிற் கழற்கொடியு நீர்த்தா மரையிலையுஞ், சேற்றிற் கிடந்த சிறுபுழுவுஞ் - சாற்றுங்காண், மண்ணிற் றப ணியமு மாஞானி கன்மனமு, மெண்ணிக்கொ ளாந்து மிவை" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. ()

[இத்தன்மைப்பட்ட ஞானிகளது அனுபவ நிச்சயார்த்தம் மேற் கூறுகின்றார்.]

ஆறு நெறிக்கு மவிரோத போதமே
தேறுமெய்ஞ் ஞானியென் றுந்தீ பற
சித்தாந்த மாகும துந்தீ பற.

எ-து. ஒன்றுக்கொன்று விரோத நீங்காத அறுவகைச் சமயத்திற்கும் அவிரோதமாய் அவற்றிற்கெல்லாம் முடிவாயிருப்பதொரு ஞானம் யாது அதுவே தத்துவஞானிகளது துணிவு: அதுவே சித்தாந்தமென்று சொல்லப்படும், எ-று.

சித்தாந்தமென்றது முடிந்த பொருளெனக் கொள்க. இ-ம். ஞானசூரியன். "அறைந்தவெச் சமயக்கலையினு மெடுத்துக் காட்டலா யருமறை முடிவிற், சிறந்த நற்பொருளாய்ச் சிவனரி யயனுற் செப்பிய வருத்தமு மாகித், துறந்துமற் றவிரோ தத்தையே துணிந்தோர் சொல்லிடும் பொருளுமா மொன்றை, நிறைந்தகைத் தலத்தின் மணியெனக் காட்டு நீதிசன்மார்க்கத்தி னியல்பே;" அன்றியும், "செய்தகே தவமாய்ச் செறிவது விடுவதின்றியே

சகலசங்கற்பப், பொய்யதா மொழுக்கப் புலைமைய தற வே போதமா மெய்யொழுக் கதுவாய்க், கையிலா மலக மென்னவே வீட்டைக் காட்டவும் வல்லதே ததுவே, மெய்யதாம் வேதவேதனமல்லா தவற்றயல் வேதன மறி யே" எ-ம், திருவள்ளுவர். "எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண், மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு" எ-ம், அவிரோதபோதம். "எடுத்தவெம் மதமெந் நூல் கள் யாவையுந் தமதா வங்கு, வடித்தநற் பொருளே கொண்டு வளம்பட மகிழ்வ தல்லாற், படித்தொரு பொ ருளைப்பற்றிப் பாங்கிறு லதிலொதுங்கிப், பிடித்தது பிடி த்துக்காதும் பேதைமை பெரியோர்க் கின்றே" எ-ம், அருட் பிரகாசம். "ஓரோர் சமயத் துயிராய்ச் சிலபல வுண்டு சொன்று, மாராயின் முத்தியொன் றேயெனி னெங்குமதை விரும்பித், தோராமலெம்மத மிம்மத மென் றுன்றிற் சிக்கியிந்தப், பார்மீ துழல்வதென் னீர்தெளிந் தோர்செயும் பண்பி தன்றே" எ-ம், மோகவதைப்பரணி. "கூறுபல பேருடைய வாறுபல வும்போய்க் கோத்தபர வைக்கணொரு நீத்தமெனு மாபோல், வேறுபல வானசம யங்கண்முடி விற்போய் வேறற வடைந்தவது வேதனெறி வீடே" எ-ம், அமுதசாரம். "இந்நெறி யிந்நெறியென் றெம்மார்க்க மும்பகர்க, வந்நெறி யெல்லா மறிந்தவறி- வெந்நெறியா, லெய்தலா மந்தநெறி யென்றறைந்த தே வேத, மெய்தலா வீட்டி னெறி." அன்றியும், "எய்த வெளிதா மிறையரு ளில்லையே, லெய்த வரிதா மியா

வர்க்கு - மெய்தெளிந்தார், ஸெம்மார்க்கத்தோடு மிகலற் திருக்குமதே, சன்மார்க்க மாகுநெறிதான்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. (ஙரு)

[வேத முடிவும் சமயங்களினது துணிவும் இதுவென்று மேற்கூறுகின்றார்.]

சுருதிகள் சொல்பல் சமயத் துணிவுமப்
பரசிவ பந்தமென் றுந்தீ பற
பகர்நாமம் வேறுவே றுந்தீ பற.

எ-து. வேதங்களிலே சொல்லப்பட்ட பலவித சமயங்களினது துணிவும் யாதென்னில் பர சீவ பந்தமென்னு மூவகைப் பொருளையும் உணர்த்துதல். சமயிகள் அவற்றிற்குத் தத்தங்கோட்பாட்டால் கூறுகிற்கும் பரிபாஷை நாமங்கள் வெவ்வேறு, எ-று. (ஙசு)

[இங்ஙனம் கூறிய முப்பொருளையும் இன்றென்பாரும் உளராகலின், அது பற்றி முதற்கட் பர முண்டென்று மேற் கூறுகின்றார்.]

நிருமல பூரண நித்தாதி நீங்கா
வொருபரந் தானுள துந்தீ பற
உலகங்க டோற்றலா னுந்தீ பற.

எ-து. நிருமலம் பூரணம் நித்தம் அதிசூக்குமம் சச்சிதானந்தம் என்று கூறும் இவை முதலிய குணங்களைச் சொரூப விலக்கணமாகவுடைய ஒரு பரம்பொருளுண்டு;

அதினிடத்து நின்றும் சராசரப்பிரபஞ்சங்கள் உற்பவித்த லின், எ-று.

இது அநீசுரவாதிகளை மறுத்தது. அது எங்ஙனமெனின், ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்னும் பிரபஞ்சமானது ஒருகர்த்தாவை யுடையது, தோன்றி நின்றழியுங் காரியமாதலின்: எங்ஙனம் கடம்போல். அஃதொக்கும்; மாதாபிதாக்கள் காரணமெனின்; அன்னோர் புத்திரோற்பத்தி வேண்டிய காலத்து உண்டாகாமையினாலும், வேண்டாத காலத்து உண்டாகுதலாலும், ஆண் இச்சிக்கப் பெண்ணாகுதலாலும், பெண் இச்சிக்க ஆணாகுதலாலும், இருவகையிச்சையும் அன்றியிலே அலியாயும் குருபியாயும் தோன்றுதலினாலும், உற்பத்தியானதும் ஆகாததும் உடனே உணரப்படாமையினாலும், ஒருவர் பண்ணக் காணாதிருக்கவும் மாதாவுதரத்தில் மாதங்கடோறும் உருவாய் வளர்ந்து கருப்பாசய முதலிய துன்பங்களுக்கு இறவாது இங்ஙனம் தோன்றுதலாலும், கடோற்பத்திக்குத் தண்டசக்கராதிகள்போல் மாதாபிதாக்கள் சுதந்திரமின்மையாலும், அஃதன்றியும் உற்பிச்சத்தோற்றங்கள் மாதாபிதாக்கள் சையோகம் இன்றியே வித்துக் காரணமாக உண்டாகையினாலும், அன்னோர் காரணமென்பது கூடாது. அஃதொக்கும்; சுக்கிலம் காரணமாய்த் தேகங்கள் உண்டாதலின் உத்தரோத்தரசரீரங்களுக்குப் பூர்வசரீரபீசம் காரணமெனின், பாம்பின்வாயிலே கல்லும் கல்லின்வாயிலே தேரை

யும் நராதிதேகங்களிலே தோன்றிய புழுமுதலியவைக ளும் மரங்களில் தோன்றும் கிருமிகிடம் புல்லுருவி முத லானவைகளும் காளான்முதலியவையும் நிலத்திற் சலத் திற்றோன்றும் கிருமியாதி வடிவங்களும் ஆகிய சுவேதசத் தோற்றங்களுக்குப் பூர்வ சரீரபீசம் காரணம் அல்லாமை யால் வித்தே காரணமென்பது கூடாது. சுவேதசத்தோ ற்றங்களும் பூ பூதராதிப் பிரபஞ்சத்தினின்றும் உற்பவிக் கையால் அவையே சரீரோற்பத்திக்குக் காரணமெனின்; சவேதசோற்பத்திக்குச் சராசரவுருவமிரண்டும் காரண மாகையினாலும், மற்றுமுள்ள மூவகை யோனிகட்கும் அப்பூ பூதராதி காரணமென்கை காணப்படாமையினாலு ம் அது கூடாது. அங்ஙனமன்று, ஒரு தீபத்தில் ஒருதீபமா யப் பாரம்பரியத்தில் அநேகதீபம் உண்டாயினும் அத்தீ பத்தினது தாகசத்தி அக்கினியின்கட் காணப்படுகையால் அதற்குக் காரணம் அக்கினியே யானாற்போலத் தேககுண ங்கள் பூ பூதராதி சரத்தில் கிருமி புழுமுதலியவும், அச ரத்தில் காளான் முதலியவும், காணப்படுகையால் அவை கட்குப் பிருதிவியாதி சாதுர்ப்பூதமே காரணமெனின், அப்படித் தோன்றுவித்ததென்கை ஓர்காலத்தும் ஓரிடத் தும் ஒருவராலும் கண்டோமென்கை கேட்கப்படாமையி னாலும், அது கூடாது. ஆயினும் அங்ஙனமன்று, விளக்கு உண்டாவதற்கு முன்னே அக்கினி விளக்கைத் தோன்று விக்க வேண்டுமேயல்லாமல் விளக்கு உண்டானதின்பின்பு அதுவும் இருக்க வேறொரு விளக்கை அக்கினி தோன்று

விக்க வேண்டுவதில்லை; அதுபோல் தேகாதிகள் இல்லாத காலத்திலே சாதுர்ப் பூதம் தேகாதிகளைத் தோன்று விக்கு மல்லாமல் இப்பொழுது தோன்றுவியாதெனில், இப்பொழுதும் பிருதிவியாதிகளில் சுவேதசவுருவம் தோன்றுகையினாலும், அஃதன்றிக் காஷ்டத்தில் அக்கினியை அக்கினியில் விளக்கை ஒருவன் முன்பு தோன்றுவித்துப் பின்பு ஒரு விளக்கில் ஒரு விளக்கைத் தோன்றுவிக்குத லன்றிக் காஷ்டத்திற்கும் அக்கினிக்கும் விளக்கிற்கும் தானே வேறொன்றைத் தோன்றுவித்தல் கூடாமைபோல் சராசரப் பிரபஞ்சங்கள் சடமாதலின் அவைகளை மாயையினின்றும் தோன்றுவித்தவன் ஒருகர்த்தா உண்டெனக் கொள்க. இ-ம். சிவஞானசித்தியார். "ஒருவனோடொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலக மெல்லாம், வருமுறை வந்து நின்று போவது மாத லாலே, தருபவ னொருவன் வேண்டுந் தான்முத லீறு மாகி, மருவிடு மநாதி முத்த சித்துரு மன்னி நின்றே." எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௩௪)

[சீவர்கள் உண்டென்று மேற் கூறுகின்றார்.]

பல்சித்தி முத்தி பரனு லடைதலாற்
றொல்சீ வருமுள ருந்தீ பற
சுதந்திர மீனனொன் றுந்தீ பற.

எ-து. அநேக சித்திகளையும் முத்தியையும் அப்பரம் பொருளினது அருளினால் இவ்விடத்து அடைவார் உள்ள

கலின், அநாதியாய் அநேக உயிர்கள் உளர். அவ்வுயிர்களும் சுதந்திரமிலர், எ-று.

'பல்சித்தி' என்றதனும் மாயாவாதியை மறுத்தது. அஃது எங்ஙனமெனில், பரகாயப் பிரவேசமும் சித்தியாதலி னெனக்கொள்க. 'முத்தி' என்றது சீவர்க்கே: சீவர்க்கல்லது பரத்திற்குப் பந்தம் கூறுதல் ஒருவர்க்கும் ஒவ்வாமையி னெனக்கொள்க. உயிர்களை அநாதியென்றது பரத்தினது சிருட்டியாதி விளையாடல் அநாதியாதலி னெனக்கொள்க. அநேக மென்றது ஏகாத்துமவாதிக்கும் விவகாரத்தில் இவ்வண்ணமே கூறப்படுதலி னெனக்கொள்க. 'சுதந்திரஇனர்' என்றது பரதந்திரசுதந்திரமொன்றதெனக்கொள்க. அஃதன்று பரதந்திரரோ யெனில், தாமே வினைசெய்குதல் கூடாது. அதுவும் பரமே செய்விக்குமெனில், பரத்திற்கு அவிகாரி யென்றும், பேரருளுடையோனென்றும், வேதாதிகள் கூறுதல் அப்பிரமாணமாம். அன்று, சுதந்திரரோயெனில், முத்தியை அடைய வேண்டுவதில்லை, முத்தியில் உயிர்க்குச் சுதந்திரமோ பரதந்திரமோ வெனில் அது மேற்கூறப்படுஞ் செய்யுளினது அர்த்தங்களாலே கண்டுகொள்க. ஆதலாலே, பந்தமுடையராய் அநாதியாய் அநேக சீவர்கள் உளரென்று கூறினரெனக்கொள்க. (௩௮)

[பந்தமுண்டென்று மேற்கூறுகின்றார்.]

பல்லுயிர் முத்தி யடைதலாற் பந்தமுஞ்
சொல்லவொல் லோருமென் றுந்தீ பற
தொன்மை யதுவுமென் றுந்தீ பற.

எ-து. பல்லுயிர்களுக்கும் முத்தியடைகுதல் உளதாதலின், அவ்வுயிர்களை அநாதியாய் மறைத்து நிற்பது ஒரு பந்தம் உண்டென்று ஆன்ம வாதிகள் அனைவரும் கூறு நிற்பர், எ-று.

பந்தத்தை அநாதியென்றது சீவர்கள் உள்ள அன்றே உளதாதலின் எனக்கொள்க. (௩௬)

[பந்தம் திரிவிதமாயிருக்குமென்று மேற்கூறுகின்றார்.]

அஞ்ஞான மாயைகன் மம்பந்த மாமிவற்
றஞ்ஞான மோர்முத லுந்தீ பற
அன்றாகு மென்பரா லுந்தீ பற.

எ-து. ஆன்ம ஞானத்துக்கு இங்ஙனம் பந்தமென்று சொல்லப்படுவது யாதெனில், கேவலா வஸ்தையைக் காட்டாநிற்கும் அஞ்ஞானமும், அவ்வவஸ்தையை நீக்கிற் சகலாவஸ்தையைக் காட்டாநிற்கும் மாயையும், சகலா வஸ்தையின் மனோவாக்குக் காயத்தால் உயிர்கள் ஆர்ச் சிப்பதாகிய கன்மமுமே. இந்த மூன்றினுள்ளும் அஞ்ஞா னம் மிகவும் நுண்ணியதாகையால் அதனது சுபாவம் தோன்றாமையால் அஞ்ஞானம் தனியே ஒருமுதலன்று சிவத்தினது திரோபாவசத்தியே யென்பாரும், ஆன்மாவி னது குணமேயென்பாரும், காரணமாகிய மாயையே யென்பாரும், கன்மத்துள் தீவினையே யென்பாரும் பல வாயிருக்குமென்பாரும், ஒன்றாய் அநாதி சித்தமாயிருக்கு மென்பாருமாய், இப்படி அநேக விதங்களாலே கூறு

நிற்பர். இவ்வண்ணம் மயக்கத்திற்கு இடங் கொடுத்த தும் அஞ்ஞானமேயாதலின் அஞ்ஞாநாதி திரிவிதபாசம் உண்டு, எ-று. (சO)

[இத்திரிபதார்த்த நிச்சயம் எல்லார்க்கும் ஒக்கு மாயினும், அவரவர் கோட்பாடுகள் வெவ்வே றென்று மேற்கூறுகின்றார்.]

பல்லோர் துணிவும் பராதிமூன் றுந்தேர்த
லல்லால்வே றில்லேனு மூந்தீ பற.
அவரவர் கொள்கைவே றுந்தீ பற.

எ-து. வீட்டுநெறியாராயும் பலசமயிகளினது துணி வும் பரசிவ பந்தங்கள் மூன்றையும் விசாரித்தலே யன்றி வேறில்லை யென்றாலும் அத்திரிவித பதார்த்தங்களினது உண்மைகளை அவரவர் கருதிக்கொள்ளுங் கோட்பாடுகள் வெவ்வேறு, எ-று.

பலசமயிகளினது துணிவுந் திரிபதார்த்த விசாரணையே யென்பது எங்ஙனமெனின், எல்லாநூல்களாலும் உயிர் கட்குக் கூறப்பட்ட தருமாதி நால்வகைப்பயனில் வீடெ ன்பதற்குப் பொருள் விடுதலை. விடுதலையாவது பந்தநீக்க மாதலின், பந்தமொன்று உண்டென்பதும், அஃது உண் டாகவே பந்தத்தினாலே கட்டுப்பட்டிருந்து அதினின்றும் விடப்படுவான் உண்டென்பதும், பந்தம் சடமாகையினா லும் பந்தமுடையோன் சுதந்திரனல்லனாகையினாலும் உயிர் களுக்குப் பந்தத்தைநீக்கி முத்திகொடுப்பான் ஒரு சுதந்

திர கர்த்தா உண்டென்பதும், சர்வமத சம்மதமெனக் கொள்க. அங்ஙனமாயினும், அவரவர் கோட்பாடுகள் வெவ்வேறென்றது எங்ஙனமெனின்; ஆன்மாக்களுக்குக் கன்ம பேதம் அநேகமாதலின், அவற்றினுக்கு ஏற்க வேதாதிகள்கூறிய பொருள்களைத் தத்தங் கருத்தினுக்கு ஏற்பத் துணிந்துகோடல். அஃதாயது பிரமாதி சிவாந்த மாகச் சொல்லப்பட்ட வடிவங்களுள் ஓரொரு மூர்த்தி யைப் பரம்பொருளென்று துணிந்து, அப்பரம் பொரு ளுக்குப் பசுபாசங்களைப் பேதமென்றும், அபேதமென் றும், பேதாபேதமென்றும், கொள்வாரெனக் கொள்க.()

[அங்ஙனஞ் சீவ பரங்களுக்குச் சமயிகள் சொல் லும் பின்னுபின்னத்வவாதம் எத்தால் உண் டாயிற்று என்பாரைப் பற்றி மேற்கூறுகின் றார்.]

சீவ பரமத் துவிதமென் றின்சொலா
ஞேவா தனைவரு முந்தீ பற
ஒன்றிரண் டென்பரா லுந்தீ பற.

எ - து. சீவபரங்களை ஏகமு மென்னுமல், துவிதமு மென்னுமல், அத்துவித மென்று அவாதிதமாகிய சுருதி கூறுகையால், இரண்டாகில் முத்தியில் ஒன்றுதல் கூடா து, கூடுமெனில், ஒன்று கெட்டு ஒன்றுதல் வேண்டும்: கெடும்பொழுது முத்தியின்மையால் இரண்டென்பதே

கூடாது: பொன்னும் பணியும்போல் இரண்டாகத் தோன்றுதலின் ஏகமென்னாது அத்துவிதமென்ற தெனக்கொண்டு அப்பதத்திற்குத் தாற்பரியம் ஏகமேயென்பாரும், அங்ஙனமன்று ஒன்றுகில் வஸ்துவுக்குப் பந்தமோக்ஷம் சொல்லவேண்டும், அஃது இன்மையால் ஒன்றென்பதே கூடாது, உடலுயிராதியபோல் பேதம் தோன்றுமையின் துவிதமென்னாது அத்துவிதமென நின்றது. அதற்குத் தாற்பரியம் துவிதக்கலப்பே யென்பாரும் ஆகி எல்லாச்சமயிகளும் கூறுவாரா, எ-று.

'அனைவரும்' என்றமையால் எல்லாச் சமையிகளும் பேதம் அபேதம் என்பனவற்றையே அனுசரித்து நிற்கையால், அவ்விரண்டையுமே கூறினுரெனக்கொள்க. பேதாபேத மென்பாரும் உளர்: அங்ஙனம் ஒருபொருள் இருப்பது விருத்தமாதலினுலும், அதுவும் துணிவின்கண் முற்கூறிய இரண்டினுள் ஒருபக்ஷத்து அடங்குமாதலின் அதனை ஓர் பக்ஷமாகத் தொகுத்துக் கூறினுரில்லையெனக் கொள்க. (சஉ)

[இங்ஙனம் கூறியவற்றுள் ஏகவாதம் சாதித்தல் கூடாதென்று மேற்கூறுகின்றுர்.]

ஒன்றெனின் வீடுமின் றுண்டேனும் வீலையாற்
பின்றையுஞ் சாருமென் றுந்தீ பற
பெத்த மகித்தம்வீ டுந்தீ பற.

எ-து. சீவபரங்கள் ஏகமென்னும் பக்ஷத்தில் வஸ்துவுக்குப் பந்தம் இன்மையால் முத்தியே இல்லை. பந்தம் உண்டாயினும், முத்தி இல்லை. பரத்தினது லீலையால் பந்தமோக்ஷம் உண்டாயினும், பின்னும் லீலையாற் பிறப்பின்கண் சாராநிற்பர். சாரும்பொழுது முன்பு முத்தியடைந்தது அவமாகப் பந்தம் நித்தியமாய் விடுமாதலின் ஒன்றென்பது கூடாது, எ-று.

அஃது எங்ஙனமெனின், சீவபரங்கள் ஏகமேயென்னின் இங்ஙனம் துவிதபாவனை வருவானேன். பந்தத்தாலெனின், வஸ்து நின்மலனாகையால் பந்தம் உண்டென்பதேகூடாது. உண்டென்னில் அப்பந்தம் வஸ்துவுக்குப் பின்னமோ அபின்னமோ. பின்னமென்னில், வஸ்துவை விடப் பந்தம் வேறே ஒருமுதலாக உண்டாதலினால் அவ்வஸ்துவுக்கு ஏகமென்பதே கூடாது: அதுவுமன்றிப் பந்தமுடைய பொருட்குச் சுதந்திரமின்மையால் அப்பந்தத்தை நீக்குவான் நின்மலனாக ஒரு கர்த்தாவும் மேலே உண்டாகவேண்டும்: அங்ஙனம் கர்த்தா இன்மையால் அப்பந்தம் நீங்குதலே கூடாது. அங்ஙனமன்றி அப்பந்தம் வஸ்துவுக்கு அபின்னமே யெனின், அபின்னம் தன்னியல்பாகையால் ஒருகாலும் பந்தம் நீங்காது. இங்ஙனமாதலால் வஸ்துவுக்குப் பந்தம் உண்டாயின் முத்தியும் இல்லை. அதற்குப் பந்தமே இல்லையென்றால், அதற்கு முன்பே முத்தியும் இல்லை, அஃது ஒக்கும்: அந்த வஸ்து

வுக்குச் சுபாவத்திலே பந்தமுத்தி இல்லா விட்டாலும் அதனது சுதந்திரலீலையாலே பந்தமுத்திகள் உண்டென்னில், அங்ஙனமாயின் சீவர்கள் வீடுகூடினும் பரத்தினது லீலையாற் பின்னும் பிறப்பின்கண் சாராநிற்பர், சாரும்பொழுது முன்பு முத்தி அடைந்ததும் அவமாகப் பந்தம் நித்திய மாதலால், சீவபரங்கள் ஏகமென்று கூறுதல் கூடாது எனக்கொள்க. (சகூ)

[ஏகவாதத்துள் பந்தத்தைப் பிராந்தியென்பாரைப்பற்றி மேற்கூறுகின்றார்.]

ஆகு முயிர்பந்தத் தானது மித்தையே
லேக வமலன்க ணுந்தீ பற
எவ்வா றுளதாமென் றுந்தீ பற.

எ - து. பிரதிபிம்பம் அவிச்சின்னம் இவைபோலும் சீவர்கள், மாயையில் உண்டாகாநிற்பர். அம்மாயையும் பிராந்தியென்னில், அப்பிராந்தி ஏகத்துவநிருமலத்துவமுள்ள பிரமத்திற்கு உண்டாகுதல் கூடாமையால் ஆத்மாக்களது அஞ்ஞானாதி பந்தம் மித்தையன்று, எ-று.

அது எங்ஙனமெனின், மித்தையாவது விஷயாதி தோஷத்தால் தோன்றும் சுத்திகா ரசிதாதி பிராந்தி ஞானம்: அப்பிராந்தி ஆத்மாவுக்கே யெனின், ஆத்துமாவும் கடதர்ப்பணாதிகளிலே தோன்றும் அவிச்சின்னம் பிரதிபிம்பம் இவைபோலும் மாயையின்கணின்று தோன்றவேண்டும். அதனால் மாயையினால் சீவரும் சீவர்களால் மாயை

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

யும் என்று அன்னியோன்னியாச்சிரய தோஷம் வரும். அதனால் ஆன்மாவுக்குத் தோன்றியதென்பது கூடாது: ஆனால் பிரமத்துக்கே தோன்றிற்றென்னில், அதுவும் கூடாது: பிரமம் ஏகமாதலால் விஷயதோஷமும், நிரு மலமாதலால் கரணகர்த்திரு தோஷமும், தோன்றுத லின்மையால், பிராந்திஞானமே உற்பவித்தல் இல்லை. அஃது இன்மையாகவே, சீவர்களும் இல்லையாக, அதற்கு முன்பே பந்தம் சொல்லுகிறதும் இல்லையாய் விடும். அத னாலே பந்தம் மித்தை அன்றென்றதெனக் கொள்க. ()

[இனித் துவிதவாதமும் சாதித்தல் கூடாதென்று மேற் கூறுகின்றார்.]

ஓரிரண் டேவிறைக் குற்ற கருணையார்
சேர்வரன் றேயின்று முந்தீ பற
சேர்தலென் சீவர்வீ டுந்தீ பற.

எ-து. சீவபரங்கள் துவிதமாயிருக்குமெனில், பரத்தி னது கருணையால் அநாதியே எல்லாவுயிர்களும் முத்தியே அடையாநிற்கும். இப்பொழுது சிருட்டியாதி தொழில் பண்ணுதற்கு இடமே இல்லை. அவை உண்டாயிருத்த லின், சீவர்களைப் பரத்திற்குப் பேதமென்று கூறுதலும் கூடாது, எ-று.

அஃது எங்ஙன மெனின், வஸ்து பின்னமாய் ஓராத்மா விருக்கில், அவனும் சித்தாதலால் அவனுக்குப் பந்தம் வரு வானேன்? அதுவும் செம்பிலே களிம்புபோல் சகசம்:

அப்பந்தமும் ஆத்மாவே நீக்கிக்கொள்ளில் அநாதியே நீங்கிப்போம்; அஃதின்மையால் வஸ்துவே நீக்குகின்றனென்னில், வஸ்து ஆனந்தசொரூப சர்வதிர்ப்த னாதலால், அவன் தனக்கு ஒரு பயனும் வேண்டான்: அவன் ஆத்மாக்களால் அடையும் பயன் யாது? அங்ஙனம் பயனைக் குறித்ததன்று, வஸ்து ஒப்பற்ற பேரருளுடையோ னாதலின்; ஆத்மாக்களிடத்து வைத்த கருணையேயெனில், அங்ஙனமாயின் உடனே பந்தம் நீக்கவேண்டும். நீக்குதல் கூடாதென்னின், அசத்தனாதல் வரும். மெள்ளமெள்ள நீக்குவனெனில், பேரருளுடையோ னென்பது கூடாது. இது வன்றியும், ஆத்மாக்கள் நித்தியராதலாலும், முத்தியை யடைந்தோர்கள் பிறப்பின்கண் திரும்பாமையாலும், அநாதியே பஞ்ச கிருத்தியம் ஒழியவேண்டும். அங்ஙனமன்று, ஆத்மாக்கள் மிகுதியினாலும் ஓரொருவர்க்கு இருவினை யொப்பும் மலபரிபாகமும் வருதல் கிழி யீடாதலினாலும், பஞ்ச கிருத்தியம் ஒழியாதென்னில், எண்ணிறந்த ஆத்மாக்களும் சிருட்டிக்கு ஒருவர் முத்தியடையினும் எண்ணிறந்த சிருட்டியில் எண்ணிறந்த ஆத்மாக்கள் முத்தி அடைதலால், என்றாயினும் ஓர் காலையில் பஞ்சகிருத்தியம் ஒழியா நிற்கும்; அப்படி ஓர்காலத்தில் பஞ்சகிருத்தியம் ஒழியின் தோஷம் ஏதெனில், பதியும் பசுக்களும் நித்தியமாதலால் முன்னிறந்த காலத்திற்கு அளவின்மையால் அநாதியே பஞ்சகிருத்தியம் ஒழியவேண்டும். ஒழியாமையால், இனியோர் காலத்தில் ஒழியு

மென்பதற்குப் பிரமாணமே இல்லை. அல்லது ஒழியுமென்னில், பஞ்சகிருத்திய காரணாரம்பத்திற்கு அவதி கூற வேண்டும். அது கூடாமையால், பஞ்சகிருத்தியம் ஒழியுமென்பது கூடாது. அங்ஙனமன்று, ஆத்மாக்கள் இடைவிடாது முத்தி யடையினும், உலவாக் கிழிபோல் தொலைவற்றிருக்குமெனின், அக்கிழி தெய்விகத்திருலே பின்னும் இடையறாமல் வர்த்தித்தல்போலே பசுக்களாப்பதிமுத்தி யடைவிதல் செய்ய மேலுமேலும் அதற்கு அதிபதியாகிய ஒருபதி வர்த்திப்பியாநிற்கிற தென்றாலும், அது இல்லை. இப்பதியே தற்காருணியத்திருமேலே உண்டுபண்ணிக்கொள்ளுகிற தென்றாலும், அன்றி, ஆத்மாக்களே சகசமாய் உண்டாகாநிற்கிறதென்றாலும், உற்பத்தியே காட்டாநிற்றலால், ஆத்மாக்கள் நித்தியமென்பது வாரத்திரியும்; இதுவன்றியும், ஆத்மாக்கள் எண்ணிறந்த தென்னுமுனை ஆத்மபோதத்துக்கு எட்டாவென்பதொழிந்து சிவத்திற்கும் அங்ஙனம் கூறுதல் கூடாது. அதற்கு அங்ஙனந் தானேயெனின், ஓரோராத்மா பண்ணியிருந்துள சஞ்சிதகர்மங்களுக்கு அளவில்லையாதலின், எண்ணிறந்த ஆத்மாக்கள் செய்த எண்ணிறந்த கர்மங்களையும் அதற்குக் கோரிக்கும் பலன்களையும் சர்வமுத்தியும் ஏககாலத்தில் அளவிடாநிற்கும் அப்பதிக்கு ஆத்மாக்களது தொகை தெரியாதென்னில், வகைகண்டவனுக்குத் தொகை காணப்படாதென்பது கூடாது: வினையும் அளவறுக்கப்படாது. அவரவர்க்கும் அவரவர் கர்மங்க

ளுக்கும் அடையாளம் கண்டே கூட்டுவனென்னில், சர்வஞ்ஞனென்பது கூடாது. எண்ணிறந்தபொருளை எண்ணிறந்ததென் றறிகிறதே சர்வஞ்ஞத்துவமென்னில், எண்ணிறந்த தென்பது ஆத்தும லக்ஷணை மன்று. பலமரம் கூடினது ஒரு சோலை யென்பதுபோல் எண்ணிறந்த தென்பது ஆத்ம சமுதாயத்துக்கு உண்டானது: ஆத்மாவுக்கு லக்ஷணமானது சத்து சித்து நித்திய விபுவென்னும் இலக்கணங்கள். இவை ஓராத்மாவிடத்தும் பல ஆத்மாவிடத்தும் இருத்தலாலே எண்ணிறந்ததென்னு மிலக்கணமும் அங்ஙனம் இருக்கவேண்டும்; அது கூடாமையால் அசங்கியம் ஆத்தும லக்ஷணமென்பது கூடாது. இதுவன்றியும், மூவகை யுயிர்களுக்கும் சிருட்டி காலத்தில் பதியிறுல தநுகரணங்கள் கொடுத்து முடியுமோ முடியாதோ? முடியுமென்னில் அளவில்லையென்பதே கூடாது. இதுவன்றியும், வரத்தும் இல்லாமல் செலவும் உண்டாயிருக்கிற பொருள் சிலகாலம் அளவு படாவிட்டாலும் சிலகாலத்தில் அளவுபட்டுச் சிலகாலத்தில் ஒழியுமென்பதே யதார்த்தமாதலால், செலவு உண்டாய் ஒழியாதபொருட்கு வரத்துண் டென்பது வரத்திரியும். ஆத்மாக்கள் நித்தியமாதலால் பதியா லளவுபடுமென்னில், அளவு கண்டதற்கு முடிவில்லை யென்பது கூடாது; ஆதலால் எவ்விதமும் பஞ்சகிருத்தியத்துக்கு ஒழிவுதோன்றுநிற்கும். அங்ஙனம் அன்று, ஆத்மாக்க ளெல்லாம் நித்திய சமுசாரியும் அநித்திய சமுசாரியுமாய் இருப்

பார்கள்: அநித்திய சமுசாரிகளெல்லாம் முத்தியடைந்து போனாலும் நித்திய சமுசாரிகள் இருக்கையால் சிருட்டியாதி தொழில் ஒழியாதென்னில், அநாதியே அநித்திய சமுசாரிகளெல்லாம் முத்தி யடைந்துபோய் நித்தியசமுசாரிகண் மாத்திரம் இருக்கவேண்டுமாதலால், இப்பொழுது முத்தி அடைவார் இல்லையாமென்பது வரத்திரியும்: உண்டாயிருத்தலின், அநித்திய சமுசாரிகளை இல்லை யென்பது எங்ஙனம்? ஆதலால், சீவபரங்களைத் துவிதமென்று கூறுதல் கூடாதெனக் கொள்க. ()

[துவிதவாதந்துள் பந்தத்தை நித்தியமென்பாரைப்பற்றி மேற்கூறுகின்றார்.]

உதியா விருளை யுதித்தவை கூட்டிப்
பதிபந்தஞ் செய்யுமே லுந்தீ பற
பதிசத்தி யென்னுமென் றுந்தீ பற.

எ - து. ஆத்மபந்தமா யிருந்துள்ள அஜந்நியமாகிய ஆணவமலத்தை ஜந்நியமாகிய மாயா காரியங்களால் முதற் பிரதிபந்தம் செய்வித்துப் பின்பு தனது ஞான சத்தியால் பிரதிபந்தம் செய்யாநிற்கும். சிவமென்னில், அப்பொழுது அச்சிவத்திற்கு அசத்தனாதல் வாராநிற்கும்: அதனால், பந்தம் நித்தியமென்பது கூடாது, எ-று.

அஃது எங்ஙனமெனின்; யாது நித்தியம் அஃது அஜந்நியம். அங்ஙனம் அஜந்நியமாகிய ஓராணவ

மலம் கண்ணுக்கு இருளும் செம்பிற் களிம்பும்போல் அநாதியே ஆத்மஞான சத்தியைப் பிறிவறக் கலந்து மறைத்து நிற்குமாயின், பிரகாசத்தோடு கூடியகண்ணுக்கு இருளும் ரசகுளிகையுடன் கூடிய செம்பிற்குக் களிம்பும் இன்மைபோலும் நித்திய பூரண சுத்தமாயிருந்துள்ள சிவத்தோடு கூடிநின்றுள்ள ஆத்மாவை அஞ்ஞானமாவரித்தல் கூடாது. கூடுமென்னில், சிவம் அஞ்ஞான விரோதியென்பது கூடாது. அதுநிற்க, ஆணவமலம் நித்தியமாகின் முத்தி எங்ஙனம் கூடும். அது பிரதிபந்தப்படுதலின் முத்திகூடுமென்னில், அங்ஙனம் பிரதிபந்திப்பது யாது? மாயாகாரியங்களினுல் பிரதிபந்தமென்னில் அநாதியே அவை கூடியிருக்கவும் முத்தியெய்தாமையின் அது கூடாது. அங்ஙனம் அன்று, முத்திகாலத்தில் ஜன்னியமாகிய சுத்தவிட்டசையோக மாயாகாரியங்களினுல் பிரதிபந்தமென்னில், அவையிரண்டும் ஜன்னியமாதலால் யாது ஜன்னியம் அஃது அநித்தியமென்று அவைகளுக்கு நஷ்டமெய்தாநிற்கும். அப்பொழுது முத்தியினும் அஞ்ஞானம் ஆவரியாநிற்கும். அங்ஙனம் அன்று, அவையிரண்டினுலும் சிவஞானம் ஆவரியாத அஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தம் வரும். அப்பொழுது சிவஞானம் ஆத்மாவுக்கு விஷயமாம். அச்சிவஞானம் நித்தியமாகையால், அஞ்ஞானத்திற்கு என்றும், பிரதிபந்தமென்னில் சிவஞானம் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியேயாமாகில், அநாதியே முத்தி வரும். அஃது இன்மையால், இங்ஙனம் பிரதிபந்தப் படு

த்துமென்பது கூடாது. அங்ஙனம் அன்று; அநாதியி ஞலே சிவஞானம் ஆத்மாவுக்கு விஷயமாகாமையின் மு த்திகாலத்து ஆகுதலின், இங்ஙனம் பிரதிபந்தப் படுத் துதல் கூடுமாயின், சிவஞானமும் மாயாவலியின் ஆத் மாவிற்கு விஷயமாகுதலின் சூரியப்பிரகாசத்தில் கண் ணிற்கு விஷயமான கடம் அப்பிரபை நீக்கத்து இரு ளைப் பிரதிபந்தம் செய்து பின்னும் விஷயமாகுதல் கூடா மையின், மாயாநீக்கத்தில் ஆணவமலத்தை அது பிரதி பந்தம் செய்குதல் கூடாது. அதனாலும், மாயாகன்மங் கள் இல்லாவிடில் ஆத்மாவின் ஆணவமலத்தை நீக்குதல் கூடாது என்பதினாலும், சர்வ சத்தியுமுடைய வஸ்து வுக்கு அசத்தனாகுதல் வாராநிற்கும். அதனால் பந்தம் நித்தியமென்பது கூடாது என்றதெனக் கொள்க. (௬௯)

[இங்ஙனம் திரிபதார்த்த நிச்சயம் பண்ணுவ தொழிந்து இத்தசைக்கண் மனமுதலாகிய மா யா காரியங்களைக் கொண்டு துவிதாத்துவித நிர்ணயம் சாதித்தல் கூடாதென்று மேல்வ ரும் செய்யுள் இரண்டாலுங் கூறுகின்றார்.]

பந்தாந்த மூன்றும் பகர்வதல் லாலிவை
சிந்தித் துரைக்கொணு துந்தீ பற
சித்தமும் பெத்தமா லுந்தீ பற.

எ-து. பாசீவ பந்தங்களென்று சொல்லப்பட்ட திரி பதார்த்தங்களையும் உண்டென்பதே இந்நூலினது துணி

வாயினும் அவற்றினை ஒன்றுக்கொன்று பேதமென்றும், அபேதமென்றும், பேதாபேதமென்றும், சமயிகள் கூறு கிற்பர். அவ்வுண்மை நிச்சயித்துக் கூறுதல் ஒருவருக் கும் முடியாது. நினைந்தற்குக் கருவியாகிய சித்தமும் மாயாகாரியமாய் இத்தசைக்கண் சீவனுக்குப் பந்தமாய் விடுதலின், எ-று.

அஃது எங்ஙனமெனின், இத்தசையின்கண் நிச்சயிப்ப தெல்லாம் மனத்தைக் கொண்டாதலாலும், பரசீவபந் தங்களின்து உண்மைவாக்கு மனதுக்கு எட்டாதென்று சுருதியாதிகள் கூறுகையாலு மெனக்கொள்க. (சஎ)

மின்மினிச் சோதியால் வீடுருட் கூடுவான்
றன்மைபோன் மாயைகொ டுந்தீ பற
தத்துவந் தேர்வதென் றுந்தீ பற.

எ-து. மிகுந்த அந்தகாரத்தின்கண் வழிகாணாது மிக வும் வருந்திய வொருவன் மின்மினி விளக்கத்தைக் கருவி யாகக்கொண்டு தனது இல்லிடத்தைக் கூடுவான் நினைத் துச் செல்வதுபோலும் பேரந்தகாரமாகிய அஞ்ஞான விருளில் மறைந்துள்ள சீவன் கிஞ்சித்தாகிய மனவிளக் கத்தைக் கொண்டு தனது உண்மையை விசாரிக்கத் துணிந்தது, எ-று.

இச்செய்யு ளிரண்டிற்கும் பிரமாணம்: திருக்கடைக் காப்பு. "ஆட்பா லவர்க்கருளும் வண்ணமு மாதி மாண்

புங், கேட்டான் புகி லளவில்லை இளக்கவேண்டா, கோட்பாலனவும் வினையுங் குறுகாமை யெந்தை, தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்றிவை கேட்கத்தக்கார்” அன்றியும், “ஏதுக்களாலு மெடுத்தமொழி யாலுமிக்குச், சோதிக்க வேண்டா சுடர்விட்டுளனெங்கள் சோதி, மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின், சாதுக்கண் மிக்கி றிறை யேவந்து சார்மின்களே” எ-ம், திருமந்திரம். “உரை யற்ற வொன்றையுரை செய்யு மூமர்காள், கரையற்ற தொன்றைக் கரைகாணலாகுமோ, திரையற்ற நீர்போற் சிந்தைதெளி வார்க்குப், புரையற்று நின்றான் புரிசடை யோனே” எ-ம், திருவாசகம். “இன்றெனக் கருளி யிருள் கடிந்துள்ளத் தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று, நின்றநின் றன்மை நினைப்பற நினைந்தே னீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை, சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந் தொன்றாந் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே, யொன்று நீயல்லை யன்றியொன் றில்லை யாருனை யறியகிற் பாரே” அன்றியும், “நூலுணர் வுணரா நுண்ணியோன் காண்க, சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க, சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க” எ-ம், தத்துவராயர். “ஆகியு மழிந்தும் போகுமுற்பவத், துன்பந் துடைத்திங் கின்பங் கொடுக்கத், திருவுருப் புனைந்த குரவன் சொரூபன், பொற்பதஞ் சூடிச் சிற்பத வீடு, கையிற்கனியெனக் காணுரை யவோ, தர்க்கநெறியிற் சார்வார் தர்க்கஞ், சொல்லல இல்லை யாருஞ்சொல்லு, மனனல இல்லை யாரு மனனுங்,

கவிஞ்ஞானக் காரியமாகு, மஞ்ஞானத்தா லாகியவிரு
ணெறி, மெய்ஞ்ஞா னத்தை விளக்கு மாறென், னிலதுள
தேக மநேக மென்ப, நலதில்லை தர்க்க மறைவதிலதெனி,
லிலது முத்தி யெய்துதலின்ப, மலடி மைந்த னெய்துத
னிலையா, முள்ளது முன்னே யுள்ள தாதலி, னெள்ளறு
முத்தி யென்செய வுள்ள, நன்னின் மாசு தாஞெழித்
திடுத, லெவ்னி னேறிய மாசோ முன்னே, யுள்ளமாசோ
வொழிப்ப தென்னின், விள்ளா முன்னே யுள்ளதாகி,
னிடையோர் காலத் தென்னின் முத்தி, யடைவோர் திற
த்தி னடையும் பின்னு, மொழிவறு பரம்பொரு ளொன்றே
யாகி, னிழவு பெற தில்லை விழைய, வேறேயொருவ னுண்
டெனின்வேறு, கூறிய முத்தியிற் கூடா ஞகு, மிங்ஙன
மான பின்னை, ரெங்ஙனஞ் சொல்வா ரிகற்சமயிகளே”
அன்றியும், “பின்னு பின்னம தெனவே நின்று பிணங்கா
நிற்பார்கள் பேச்சிற்கு, முன்மூ நின்றிடுமனனுக் கும்மிவை
யுடையா னெனவரு முணர்விற்கு, முன்ஞ நின்றிடு சொ
ருபா னந்தனை மொழிவா னிமெதன முதுவேதஞ், சொ
ன்முலறிகில ரவமு ரருளடி சூடா தவர்மதி கேடாயே”
என்றும், பிரமகீதை. “வேதமா கமபுராண மிருதிகள்வேரு
மார்க்க, ரோதுமா கமங்க டர்க்கமொன்றுடொன் று
வாதாகு, மீதெலா மொக்கப் பண்ண லாவதன் றிதய
துக்க, மாதலா லனைத்தும் விட்டிங் கனைத்துமாஞ் சிவத்
தைப் பார்ப்பான்” அன்றியும், “சம்புவி னருளா லன்றி
மாறுனுஞ் சகலதே வதைகளுமந்த, வும்பனை யுணரோ

மருள்பெறும் பொருட்டே யோதிய யாவையு முளவாகுஞ்,
செம்பொருடன்னை யருளினு லொழியத் தெரிவினுற் றெ
ரிகு வராக, நம்புமானுடவர் கையினு ஞற்ற மறிவரோ
நாசியா லொழிய" எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "பேதமுறு
புத்தியேமாயை யாகும் பெரிதுவருந் தியுமிதனைப் பேர்த்
தல் வேண்டும், போதமுறும் பேற்றிறு லன்றி மாயைப்
பொருந்தியின் கனைதோன்று பொருந்தத் தோன்றி,
லேதமறு மப்பதமே யிறவா வீடா மிம்மாயை பிறப்பிட
மே தென்ன வேண்டாஞ், சேதமுறக் கொல்வழியே
தென்று தேர்வாய் சிதைவுற்று லதனியல்பு தெரியுமன்
றே" எ-ம், அஞ்ஞவதைப் பரணி. "ஒன்றென்று நின்ற
சில பலவென்று நின்றசில வுபயத்து நின்ற சிலபே, யன்
றன்று நின்றதனை யாமென்று சொல்லியுடனடகிட்டு
விட்ட சிலபேய்" எ-ம், சிவஞான சித்தியார். "பந்தமும்
வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லா, னந்தமோடாதி யில்லா
னளப்பில ஞுத லாமே, யெந்தைதானின்ன னென்று மின்
னதா மின்னதாகி, வந்திடானென்றுஞ் சொல்ல வழக்
கொடு மாற்ற மின்றே" எ-ம், நெஞ்சுவிடுதூது. "பண்
ணின் பயன் சுருதி யாகமங்கள் பார்த்துணர்ந்து, நண்ண
வரியதொரு நாடுடையான்" எ-ம், சிவானந்தமாலை. "இந்
திரசாலங்காட்டு மஞ்சனக்கண்ணேடிருந்து, மூந்தவுண
கங்காண மூளுவதாஞ் - சிந்தனையுஞ், சிற்றறிவு நீக்கி
யருட் சேராது பாதிகொடு, தற்பரத்தைத் தேடுமது
தான்" எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "மணிப்பாம்பிருளின்

மறைந்திருக்கத் தேடுங், கனைக்காந்தற் போதத்தைக் காட்டி - யுணர்த்துகினு, நீரிற் கிணறு நிழலுயுத்த மும் போலா, மாரித்தை நீக்கியிருப் பார்" எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (சஅ)

[இங்ஙனம் கூறிய உண்மையை அறிதற்பொருட்டு மனேலைய சாதகம் செய்யவேண்டு மென்று மேற்கூறுகின்றர்.]

ஆதலாற் பந்த மறுப்பான் மனேலைய
சாதகஞ் செய்வனு லுந்தீ பற
தற்பரந் தோன்றுமா றுந்தீ பற.

எ-து. பெத்த தசைக்கண்ணே சீவாதிகளினது உண்மை தெரிதல் ஒருவருக்கும் கூடாமையால், அப்பந்தத்தை நீக்குதற்பொருட்டுச் சிவதரிசனம் வரும்படி மனேலைய சாதகம் செய்யவேண்டும், எ-று.

இதன் கருத்து, பந்தநீக்கத்திற் சிவதரிசனமும், சிவதரிசனத்தின் மனேலையமும், ஒருதலையாக வேண்டப்படுமென்பதாயிற்று. மனேலயஞ் செய்யவேண்டு மென்பதற்குப் பிரமாணம் : திருமந்திரம். "மனமாயை மாயை மாயை மயக்க, மனமாயை தான்மாய மற்றென்று மில்லை, பினைமாய வேண்டாபிதற்றவும் வேண்டா, தனையாய்த் திருப்பது தத்துவந்தானே" எ-ம், தேவிகாலோத்தரம். "கருத்தடங்கின் முத்தியது கையகலிற் கட்டாகும், விரித்தபொருளிதுவென்ன வறிவுடையமேதக்கோர், திருத்

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

தகுநல் வழிவாலே சித்தத்தைத் திறம்பாம, லருத்தியுட னிலைநிறுத்து மதுவறிவின் பயனுமால்'' எ-ம், ஞான வாசிட்டம். சனன கருமங்களின் வித்தாய்த்தருவை யசைக்குங் காற்றேபோற், றினமு முடலை யசைப்பதுவுஞ் சித்த மிதனைத் தீர்வதுவே, யனக சகலத் தியாகமதா மதுவே பரம வானந்தம், வினவு பிறவெல் லாமிகவும் வெருவுகின்ற வெந்துயரோ'' எ-ம், பிரபுலிங்கலீலை. ''விரிந்த நெஞ்சங் கருவியாம் விடய முணர விரியாம, லொருங்கு நெஞ்சங் கருவியாந் தன்னையுணர வொருங்காமல், விரிந்த நெஞ்ச முடையானை விடாதுபிறவி யென்றுணர்க, வொருங்கு நெஞ்சமுடையானை யுறுது பிறப்பென் றுணர்கவே'' எ-ம், மோகவதைப்பரணி. ''வீயு மோகினை வேறறுமல் விடஞ்செய் மோகன் விவேகனுன், மாயு மோவுயர் மாயை யாரு மனத்தி னுரு மிருக்கவே'' எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். ''குடையுஞ் செருப்புங் கொடுநடப் பதன்றிப், படியும் விசும்பும் பரப்பி-யிடையாடு, மாத்திரய்போலேசமய வாதமனம் போதாத, சாத்திரங்கற்றார் வீடுற்றார்'' எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. மனேலய முண்டாகவே திருவருடோன்று மென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருக்கடைக்காப்பு. ''கள்ளநெஞ்ச வஞ்சகக் கருத்தை விட்டருத்தியோ, டுள்ள மொன்றியுள்குவா ருளத்துளானு கந்தலூர், துள்ளுவானை பாய்வயற் சுரும்புநாறு செய்தல்வா, யள்ளனாயாரல்வாரு மந்தணரு ளொன்பதே'' எ-ம், தேவாரம். ''வெள்ளத் தார்விஞ்சை யார்

கள் விரும்பவே, வெள்ளத் தைச் சடைவைத்த விகிர்த ஞர், கள்ளத் தைக்கழிய மனமொன்றிநின், றுள்ளத் தின் ஞெளி யைக்கண்ட துள்ளமே" எ-ம், திருப்பாட்டு. "குண்டலங் குழைதிகழ்காதனே யென்றுங் கொடுமழு வாட்படைக் குழகனே யென்றும், வண்டலம் பும்மலர்க் கொன்றைய னென்றும் வாய்வெரு வித்தொழுதேன் விதியாலே, பண்டைநம் பலமன முங்களைந் தொன்ருய்ப் பசுபாசப் பதிவின விட்டல நாளுங், கண்டலங்கழிக்கரை யோதம் வந்துலவுங் கழுமல வளநகர் கண்டு கொண் டேனே" எ-ம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார். "இருக்கு மரு தினுக்குள்ளிமையோர்களு நான்மறையு, நெருக்கு நெருக் கத்து நீளகந்திற் சென்று மீளவொட்டாத், திருக்கு மறு த்தைவர் தீமையுந் தீர்த்துச்செவ் வேமனத்தை, யொரு க்கு மொருக்கத்தினுள்ளே மூளைக்கின்ற வொண்சுடரே" எ-ம், கந்தரலங்காரம். "அராப்புனே வேணியன் சேய ருள் வேண்டு மவிழ்ந்த வன்பாற், குராப்புனே தண்டையந் தாடொழ வேண்டுங் கொடியவைவர், பராக்கற வேண்டு மனமும் பதைப்பற வேண்டுமென்ருற், லிராப்பக லற்ற வெளிக்கே யிருக்கை யெளிதல்லவே" எ-ம், தத்துவ ராயர். இசையா னலனெனையாளுடை யானிந் தியங்க ளூட, னசையாத நெஞ்சங்கொண் டன்பா னினைந் தழி யும் முடம்பின், னசையான தின்றி நலஞ்செய்வ ராயினநற் ருடலையின், மிசையார வைத்தென்று மெய்யான தன்னே வெளிப்படவே" எ-ம், தேவிகாலோத்தரம். "மருவிய

பொருண்மே லன்பாய் வானரம் போற்சரித்துத், திரியு மச் சித்தந்தன்னைத திரித்துச்சூ னியத்தே நின்றான், மரு விஞேர் பிறிதலின்றி வானவரறிவுக் கெட்டாப், பொரு விலா நித்த சுத்தப் பொருளினை யடைவ ரன்றே'' எ-ம், பகவற்கீதை. "வேண்டல் வேண்டாமை யின்றி மிசை செலாப் புலன்களாலே, மாண்டபோ கங்கடுய்ப்பான் மனங்கலக் குறுன்மற் றத்தா, லீண்டியதெளிவுண்டாமாற் றெளியவே யெல்லை யின்றிப், பூண்டநோய் நீங்குநீங்கப் புலனலாப் பொருளுந் தோன்றும்'' எ-ம், பிரமகீதை. "பரப்பி ருனிந்தி யங்களைப் பராக்குறப் பரம்பர னுள் ளாகி, யிருத்த லாலறிவுண்கிலன் புறம்புள விரதமே காண்கின்றான், திருப்பி ஞானநாட் டத்திரு ளப்பொரு டெரியவே பெறுந்தீர, ருருத்தனேயவி நாசியா கிய வொளி யாயவனொளிர்கின்றான்'' எ-ம், பிரபுலிங்கலீலை. "பொறியிற் புறத்து மனஞ்செல்லிற் புலனேதோன்றி யிடமகத்திற், செறியிற் கரணம் பரானந்த சிவமேதோன் றுஞ் சிவந்தோன்ற, வறிவிற் பரந்த விடயமய மாகு முலகந்தோன்றுமற், பிறவித் துயரக் கடல் கடந்து பேரி ன்பஞ்சார் குவனென்றும்'' எ-ம், திருக்களிற்றுப்படியார். "அன்றிவரு மைம்புலனு நீயு மசையாம, னின்றபடியே நிற்க முன்னிற்குஞ் - சென்று, கருதுவதன் முன்னங் கரு த்தழியப் பாயு, மொருமகடன் கேள்வ னுனக்கு'' எ-ம், சிவானந்தமாலை. "ஓயாம லைம்புலன்சேர் வாயி லொடி யெறிந்தங், காயா மனத்தை யலைவறுத்து - மாயாதே

பண்டை யறிவொழிந்து பண்டையறி வாய்ப்பரத்தை, மொண்டமுந்திப் போயதுமுந்தி" எ-ம், மற்றும் வருவனயாற்றும் காண்க. மலேயைாத்திற்றேன்றிய திருவருளாற் பந்த நீங்கு மென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா - ரிறைவ னடி சேரா தார்" எ-ம், தேவாரம். "பொன்னுள் ளத்திரள் புன்சடை யின்புற, மின்னுள் ளத்திரள் வெண்பிறை யாயிறை, நின்னுள் ளத்தருள் வெண்பிறை யாயிறை, நின்னுள் ளத்தருள் கொண்டிரு ணீங்குத, லென்னுள் ளத்துள தெந்தை பிரானிரோ" எ-ம், திருவாசகம். "என்புள் ளுருக்கி யிருவினையை யீடழித்துத், துன்பங் களைந்து துவந்துவங்க ளெய்மைசெய்து, முன்புள் ளவற்றை முழுதழிய வுள்புகுந்த, வன்பின் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே" எ-ம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார். "உற்பவந்துடைத்த னிற்பிடித்தல்லது, பிறிதொரு நெறியு மில்லை" எ-ம், தத்துவராயர். "இருயா லயத்தி லிருப்பா ரறிய விரங்குருகிட், பதையா திருட்டதென் பாவிநெஞ் சேபரனருளாற், சிதையா தொழியிற் சிலுகாய் விளைவுமிச்சில் சமயக், கதையான் மனக்கணக் கால்விடு மோவிக் கடும்பிறப்பே." எ-ம், பிரமகீதை. "இந்த யாக்கையி லியம்பிய பரம்பொரு ளறியி, லந்தமானுடன் மெய்யதா யபேதமாகியகிர்த், தொந்த மாம்பர மடைந்திடுந் தோன்றிடாதாகிற், பந்தமாம்பவக் கடற்படும் பரகதி யடையான்" எ-ம், சிவானந்தமாலை. "வெய்யோன் வரவரவே மெய்ச்

நிழலுங் தம்முளே, பைய் வொடுங்கும் பகுதிபோ-லைய, னருள்வங் தணுகவே யாணவமாம் போத, மருளுங் கெடும்போய் மறிந்து" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவ ற்றுற் காண்க. (சுகூ)

[மனோலயத்தாற் பரந்தையுணர்ந்தோன் மற்றைய வனைத்தையு முணர்ந்தோனென்று மேற்கூ றுகின்றார்.]

உணர்ந்தோ ரனைத்துமா மோர்பொரு ளன்னை
யுணர்ந்தோ ரனைத்துமென் றுந்தீபற
உள்ளங்கை நெல்லியீ துந்தீ பற.

எ-து. தானன்றிப் பிறிதொரு பொருளும் இன்மை யால் அனைத்துமான ஒருபரம் பொருளை யாவரொருவர் உணர்ந்தார், அவரே எல்லாப் பொருள்களையும் ஒருங்கே உள்ளங்கையி னெல்லிக்கனிபோல் ஐயந்திரிபின்றிப் பிர த்தியக்ஷமாக உணர்ந்தோர், எ-று.

இ-ம். திருவாசகம். "பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து மறிந்திடு மாகாதே, பாவனை யாய கருத்தினில் வந்த பராவமுதாகாதே; யந்த மிலாத வகண்டமு நம்மு ளகப் படு மாகாதே, யாதி முதற்பர மாய பரஞ்சுட ரண்ணுவ தாகாதே; செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை சிந்திடு மாகாதே, சேலன கண்க ளவன்றிரு மேனி திளைப்பன வாகாதே; யிந்திரஞால விடர்ப்பிற வித்துய ரேகுவ தா

காதே, யென்னுடை நாயக னாகியவீச னெதிர்ப்படு மாயிடிலே" எ-ம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார் பாடல். "மங்கை பங்க கங்கைநா யகனின், றெய்வத் திருவருள் கைவந்து கிடைத்தலின், மாயைப் படலங் கீறித் தூய, ஞான நாட்டம் பெற்றனன் பெற்றபி, னின்பெருந் தன்மையுங் கண்டேன் கண்டானு, மென்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கண்டே, னின்னிலை யனைத்தையுங் கண்டே னென்னே, நின்னைக் காணு மாந்தர், தன்னையுங் காணுந் தன்மை யோரே" எ-ம், திருவாய்மொழி. மனிதரு மற்று முற்று மாயப்பிறவி பிறந்து, தனியன்பிறப்பிலி தன்னைத் தடங்கடல் சேர்ந்த பிரானைக், கனியைக் கரும்பினின் சாற்றைக் கட்டியைத் தேனை யமுதை, முனிவின்றியேத்திக் குனிப்பார் முழுதுணர் நீர்மையி னாரே" எ-ம், பிரமகீதை. "எப்பொருள் களுக்குந் தோற்றமு நிலையு மிறுதியு மிதங்களு மாகி, யொப்பிட வொன்று மின்றியே யென்று முள்ளதா யுணர்வுணா வியந்து, வப்பொரு ளோ யறிந்தபோ தெல்லாப் பொருள்களு மறிந்தவா மந்த, மெய்ப்பொரு டானே யப்பொருள் களுமாய் விளங்கலால் வேறிலா மையினும்" அன்றியும், "ஈசனை யறிந்த வந்த விடத்திலே யன்று மெல்லாப், பாசமு நசித்தருளும் பணியறப் பவத்தின் தீர்வுங், காசுறு மகிலமாய கங்குலின் கழிவுந்தானே, யாசுறு மகண்ட ரூபி யாகையு மனைத்து மெய்தும்" எ-ம் வரும். மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (௫௰)

[மனோலயசாதனஞ் செய்யு சீர்மை
மேற் கூறுகின்றார்.]

ஆங்கிட்டை நீயு மனோடுறுதற் கூறுயிர்ப்
பின்னத்தை முன்னுணர்ந் துந்தீ பற
பேதைமை நீங்கிடன் றுந்தீ பற.

எ-து. பந்தநீக்கத்துக்கு ஏதுவான அந்த மனோலய நிஷ்டை கூடுதற்குப் பந்தத்தை முன்பறிந்து நீங்கவேண் டலின், தேகேந்திரியாந்தக்கரணங்களை யேதிதேது வெ ன்று ஒவ்வொன்றாகக் கண்டு தனதுண்மை காணுவதா கிய ஊனுயிர் வேறுபாடு முன்புணர்ந்து உனதறியாமை யை நீங்குவாய், எ-று.

[என்றுண்மையாவது இத்தேகத்தின் வேறில்லை
இத்தேகமே நானென்று கூறுகிற்கும் மாணாக்
கனை நோக்கித் தேகம் நீயல்லையென்று மேற்
கூறுகின்றார்.]

ஐயு பராணைந்த காலத் துருத்துமெய்ங்
தியட லானுயிங் குந்தீ பற
தேகநீ தானல்லை யுந்தீ பற.

எ-து. இளைத்தேன் பருத்தே னென்று தேகத்தைச் சொல்லுதலினாலும், இதனுட் சோதிக்குமிடத்தும் இத ற்கு வேறாக ஓராத்மாவைக் காணுதபடியினாலும், தேகமே யானென்னில், அது கூடாது. என்மாடு என்வீடு என்கிற போது சொன்னவனுக்கு அவை வேறாயிருத்தல் போல்

என்னுடம்பென்றலாலும், யோகிகள் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்தலினாலும் மரணகாலத்தில் அக்கினி மிகவும் பற்றிக் கட்டைபோற் சுடுதலினாலும், தேகம் நீயல்லை வேறே, எ-று.

அடலாறு மென்றவும்மையால் மற்றைய மறுதலையும் வருவிக்கப்பட்டதெனக்கொள்க. (௫௨)

[பிராணவாயுவும் ஆத்மாவல்லவென்று
மேற் கூறுகின்றார்.]

உணர்வின்றி நாளு முறங்கத் தடைந்த
மணநுக ராதாலு முந்தீ பற
வாயுவு நீயல்லை யுந்தீ பற.

எ-து. தேகத்திலே பிராணவாயு இருக்கிறபோது இது குளிர்கிறது இது சுடுகிறது என்றறிந்தார் அது நீங்கின போது கடம்போலத் தேகம் சுடப்படுதலினாலே பிராண வாயுவே யாமென்னில், உணர்வின்றித் தினந்தோறும் நித்திரையில் அஃது இராநின்றும் அப்போது அடைந்த கந்தாதியை யுணராமையினாலும் பிராணவாயுவும் நீயல்லை, எ-று. (௫௩)

[இந்திரியங்கள் ஆத்மாவல்லவென்று
மேற்கூறுகின்றார்.]

ஒன்றுணர் போழ்தொன் றுணராமை யானும்
மொன்றுணர்ந் தோதலா னுந்தீ பற [வே
உணர்விந் திரியங்களன் றுந்தீ பற.

எ-து. கந்தாதியைக் கிராணாதி உணரா நிற்கின்றன. அவை அடங்கின நித்திரையிலே தேகமும் பிராணவாயுவும் இருக்கப் பாம்பு வரினும் சத்துருவரினும் அறியாமற் கிடத்தலால் ஞானேந்திரியங்களே யானென்னில் இந்திரியங்களுள் ஒன்று உணர்பொழுது ஒன்று உணராமையாலும், ஒன்றை ஒன்று உணராமையாலும், ஒன்று அறிந்ததை ஒன்று அறியாமையாலும், அவைகளுக்கு வேறாய் ஒன்று இருந்து நான் கண்டேன் கேட்டே னென்று கூறுதலாலும், கண்ணிற்குத் தீபம்போல் உனக்கு விஷய கரணமல்லது அவைகள் நீயல்லை, எ-று.

ஒன்றுணர்பொழுதொன் றுணராமையாலு மென்றமையால், துவக்கிந்திரியமே ஆத்மாவென்பாரையும் மறுத்தாராயினார்; அஃது எங்ஙனமெனின், துவக்கிந்திரியம் சரீரமெல்லாம் வியாபித்திருத்தலின் இஃதே மற்றைய நான்கு கொள்கையினின்று சத்தாதியை உணரா நிற்கின்றதெனில், அது கூடாது. அங்ஙனமாயின், ஐம்புலனும் ஒருங்கே யுணர்தல் வேண்டும்: அஃது இன்மையால், துவக்கிந்திரியமும் ஆத்மாவன்றென்று மறுக்கப்பட்டதெனக் கொள்க. (ருச)

[வாக்கிந்திரியமும் ஆத்மாவல்லவென்று மேற்கூறுகின்றார்.]

வனெனு ஆமற்கு மியானென தென்றபி
மான மிருத்தலா னுந்தீ பற
வாக்குநீ தானல்லை யுந்தீ பற.

எ-து. இந்திரியங்க ளுணர்ந்ததை நான் கண்டேன் கேட்டேனென்று வாக்கிந்திரியம் கூறா நிற்கின்றது: தானறிந்ததைக் கூறுமல்லது அறியாததைக் கூறாமையால் வாக்கிந்திரியமே யானென்னில், அது கூடாது. வாக்கில்லாத ஊமனிடத்தும் யானெனதென்கிற அபிமானம் இருத்தலால், அது வசனகரணமல்லது நீயல்லை, எ-று. (௫௫)

[ஆங்காரமும் புத்தியும் மனமும் ஆத்மாவல்ல வென்று மேற்கூறுகின்றார்.]

ஆங்கார நிச்சயித் தப்புத்தி பற்றலா
னேங்குள னன்மன முந்தீ பற
ஒன்றுநீ யன்றிவற் றுந்தீ பற.

எ-து. ஊமனுக்கும் யானெனதென்கிற அபிமானம் இருத்தலால் இங்ஙனம் செய்வது அகங்காரமாதலின் அதுவே யானென்னில், அது கூடாது. ஒருபொருளின்கண் நிச்சயமில்லாவிடத்து இஃது என்னதென்றும், யானுடையே னென்றும், அபிமானித்தல் கூடாமையால் அஃது உனக்குக் கிரியாகரணமல்லது நீயல்லை. ஆயின் நிச்சயிப்பது புத்தியாதலால், அஃதே யானென்னில், ஒருபொருளின்கண்ணே பற்றுதலில்லாவிடத்து அப்பொருளை நிச்சயித்தல் கூடாமையால், அஃது உனக்கு ஞானகரணமல்லது நீயல்லை. ஆயின் அங்ஙனம் செய்வது மனமாதலின், அஃதே யானென்னில் நெஞ்சு நினைவெழாவிடத்து அஃது

ஒன்றையும் பற்றுதலின்மையால் அஃது உனது இச்சாகர ணமல்லது நீ யல்லை. எ-று. (ருகூ)

[சித்தமும் ஆத்மாவல்லவென்று மேற்கூறுகின்றார்.]

அறிவா னினைவு மடங்கலாற் சித்த
மறிவன் றசித்தாமென் றுந்தீ பற
அறிவன் னுருவமென் றுந்தீ பற.

எ-து. அங்ஙனம் நினைப்பது சித்தமாதலால் அதுவே யானென்னில், அது கூடாது. நெஞ்சின்கண் நினைவும் எழாமல் அடக்குவோர் உளராகலின் வேறே ஓரறிவு இருந்துகொண்டு சித்தத்தையும் அசைவின்றித் தடுத்தலால் அச்சித்தமும் நீயல்லை: இவையெல்லாம் யானன்றெனில் எனது உண்மை மற்றியாதென்னில், தத்துவாதீதமாகிய ஞானமே நினது வடிவம், எ-று. (ருஎ)

[மேல் அவ்வாத்மாவினது பரிபூரணங் கூறுகின்றார்.]

எங்குமாய் முத்தியி லீசனோ டெய்தலான்
மங்கா வுயிர்விபு வுந்தீ பற
மற்றைய கூறொணா துந்தீ பற.

எ-து. அழிவின்றி வழங்கா நிற்கும் ஆத்மா பரமுத்தியில் பூரணமாகிய பரத்தோடு கூடிப் பூரணமாகையால் அதனுக்கும் மகத்பரிமாணமல்லது மற்றைய பரிமாணங்கள் கூறுதல் கூடாது, எ-று.

அஃது எங்ஙனமெனில், உள்ளதன்றி இல்லது ஒருகாலும் உண்டாகாமையின் முத்தியில் விபுத்துவமுடைய ஆத்மா பந்தத்திலே அஞ்ஞானத்தினால் ஆர்ப்புண்டதாதலின் கருமத்தளவில் அணுப்பரிமாணமாயும், மத்தியபரிமாணமாயும், விளங்காநிற்கும். உண்மை மகத்பரிமாணமேயென்பது துணிவென்றதெனக் கொள்க.

[மேல் தன்னுண்மை அறிதற்கு முற்பழகிப்போந்த வாசனைகளை நீங்கவேண்டுமென்று மேற்கூறுகின்றார்.]

இந்துணை . வானின் னியல்பை மறைத்தவப்
பந்தங்கள் போக்கநீக் குந்தீ பற
பழவா தனைபொலா முந்தீ பற.

எ-து. ஞானவடிவமா யிருந்துள்ள நினது உண்மையைச் சற்றுந் தெரியவொட்டாமல் அநாதியே மறைத்து நிற்கும் அஞ்ஞானாதி பாசங்களை வேரறக்களைதற்கு நின்னோடு பழகிப்போந்த சகல வாசனையும் பற்றற விடுவாய், எ-று.

இ-ம். தேவிகாலோத்தரம். "மந்திரஞ் செபந் தியானம் பூசனை யணக்கம் வேண்டா, வந்தமி லாதமுத்தி யுபாயமே யறிதல் வேண்டுஞ், சிந்தனை புறமே செல்லிற் றுயரமே திரிய மீட்கிற், பந்தமாந் துன்ப நீங்கிப் பரமானவின்பஞ் சேர்வார்" எ-ம், பிரமகீதை. "சதுர்மறை யொழிந்த வாதனை பொலாத தர்க்கவா தனையுலகத்தின், மத

முறவொழுகும் வாதனை தாரமக்கள் சுற்றத்தின் வாதனை
யு, மிதமுறுபொருளில் வாதனைதேகேந் தியமனம் புத்தி
நற்பிராணன், முதலவாதனையும் வித்தைவா தனையு முடி
வில்லோ கத்தில்வா தனையும்" அன்றியும், "ஏறுடையா
னைத் திருநெடு மாலை மிகமும் வாதனையும் வேதநத்திற்,
கூறிடு ஞானசாதனமாகக் கொள்ளுமுத் தாளபுண்டரத்
தை, மாறுட னிகழும் வாதனை பாவவாதனை யாவுமா னு
டர்க்கு, வேறும் பரமாத்துவித ஞானத்தை விலக்கு
றும் விரோதி விண்ணவரோ" அன்றியும் "ஆதலால் வீட
தனி லாசையுள்ளோ மதின்மிகவுந் தாற்பரிய ருகிமுன்
ன, மோதும்வா தனைகளெலா மிகந்தெப்போது முற்ற
பர மாத்துவித ஞானியாவான், வேதவேதாந்தங்க ளுணா
க்கப்பட்ட மேலான வத்துவித ஞானமான, நாதனும்
பிரமத்தை நவிலலாமே நாமெளனத் திருப்பதலா லுகத்
தீரோ" எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "மறுகுவாதனைக டீர்ந்த
மௌனத்தை யொழிய வேறே, குறுகதி நல்ல தில்லை
யுணர்வன வுணர்ந்த தாகும், துறுதிசை பற்றுஞ் சுற்றி
மீண்டதாந் தொல்லைஞாலத், தறுதியா முண்மை கண்
டோர் சிலர்கின்றே ரவததின் மாய்வோர்" எ-ம், சிதம்
பரபுராணம். "அன்றியுநாக் கருமனந்த கோடிபிறப்
பிடைக்கரும மாற்றி னுலுந், துன்றரிது பரகதியைச்
சைமினிசொல் வேதாந்தச் சொற்க டேர்ந்து, நன்றிதரு
பொருட்டெளிவாஞ் சிவஞானஞ் சிவனருளா னண்ணின்
முத்தி, யொன்றலெளி தாதலினுன் மூதுணர்வா லிதற்

கேற்ற வுறுதி யோர்வாய்" எ-ம், சிவஞானதீபம். "சாத்
திரம் புத் தகம்பூசை சமயமதந் தருக்கந் தந்திரமந் திர
யோகந் தவவிரதஞ் சீல, மேற்றரிய பாவனையென் சித்தி
களை முதலா மெட்டயனு முத்திவிலக் கெனவொரு சொ
ல்லதனுற், தீர்த்தவன்மெய்த் தேசிகரு மவனருளா லக
லாச் சித்தமலை மறுத்தவிர் றீமைமான்மை செயினும்,
வாய்த்தகதி ரவன்செயல்போ லிசைந்திசையா தொழு
கும் வல்லமையரோ மெய்ஞ்ஞான வுண்மைநிலை யினரோ"
எ-ம், சிவானந்தமாலை. "பூசனையும் வாசனையும் புத்தக
முஞ் சாத்திரமும், வாசகமா மந்திரமுந் தந்திரமு-நேச,
மிறக்கின்ற சிந்தனையு மெல்லாம் பொருளே, மறப்பென்று
மாணு மதி" எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "கிரியைக் கிளைந்து
வந்து கேட்டவர்க்குச் சுட்மா, திரியச் சுகம் விளைத்த
சீமான் - குருவன்றிச், சற்றேற பதைட்டைத் தரினுஞ் சகம்
படைக்கக், கற்றுனுங் காலனுமாங் காண்" அன்றியும்,
"சுகாதீதம் வேண்டித் தொழில்செய்வோ மென்று,
னகாரோ துயில்வார் நடந்தோ - விகாரமெனச், சாத்திர
மும் பூசைச் சமாதிகளுஞ் சார்போதக், கோத்திரங்காண்
மாயக் குழாம்" எ-ம், வள்ளல்வாக்கு. "வார்த்தையா
லர்ச்சனையான் மந்திரத்தாற் பாவகத்தாற், சாத்திரத்
தாற் றந்திரத்தாற் றர்க்கத்தா - லாத்தையுட, லூற்பவமு
மோயாதிங் குன்னுணை மாணவக, தற்பரமுங் கிட்டாது
தான்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. ()

[வாதனைகளெல்லாம் நீங்கிய மாணாக்கனுக்குச்
[சமாதி கூடுதற்கு ஆசனம் மேற்
கூறுகின்றார்.]

ஒட்டற முத்தித் தலை யா யுளவெலாம்
விட்டனை யேயினி யுந்தீ பற
மேவொண் சுகாசனத் துந்தீ பற.

எ-து. முத்தி விலக்கென்று இங்ஙனம் கூறப்படுஞ் சகலவாசனையும் மாசற ஒருங்கே நீத்தனையாயின், மேற் சமாதி கூடுகைக்கு அனுகூலமாகியது யாதொரு சுகாசனம் அவ்வாசனத்தைப் பொருந்துக, எ-று.

இ-ம். பகவற்கீதை. "தலையுங் கழுத்து முடம்பு மிவை செவ்வே தளரா தேயிருக்கு, நிலையி லிருந்து கண்களைத் தன் மூக்கி னுனிமே லேநிறுத்தி, யலையுங் கடல்போற் காமமுமெய்ப் பயமுந் தன்னை விட்டகல, வுலையு மனமுள் ளடங்கவெனை யுணர்ந்தே யிருக்கு மதுயோகம்" எ-ம், பிரமகீதை. "தக்கஞா னத்தைத் தான் பெறற் பொருட்டுத் தனியிடந் தனையடைந் திதய, துக்கமே வாமற் சுகாசனத் திருந்து தோடலை கழுத்துடம் பிவை நே, ரொக்குமா றிருத்திப் பூதிகொண்டிந்த வுடம்பையுத் தூளனம் பண்ணி, மிக்கவாய் வருமிந் தியங்களை யெல்லாம் விடயமே லெழாவகை மீட்டு" எ-ம், அமுதசாரம். "செவ்வே யுடலுங் கழுத்துஞ் சிரமுமுற, வெவ்வா தனத்தே யிருந்தெவர்க்குங் - கைவந்தால், வாத முதனோய்

நலியா மதியுடையோ, ராதன மென்ப தது" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௬0)

[மேல் இச்செய்யுள் தொடங்கி உண்மை நிஷ்டை கூறுகின்றார்.]

வாங்கிப் பொறியைந்து ணின்ற மனந்தனை
நீங்கா தகத்திருத் துந்தீ பற
நினைவு மெழாமலென் றுந்தீ பற.

எ-ம். ஐம்பொறிகளோடு கூடிச் சத்தாதி விஷயங்களைக் கவராநிற்கும் மனத்தினை அவற்றினை விட உள்ளே வாங்கிப் பின்பு அவற்றின்வழி போகாமல் நெஞ்சிலே வைத்து அவ்விஷய வாசனைகளும் எழாதபடி அடக்க வேண்டும், எ-று.

இ-ம். தேவாரம். "பொறிப்புலன்களைப் போக்கறுத் துள்ளத்தை, நெறிப்படுத்து நினைத்தவர் சிந்தையு, ளறிப்பு றும்மமு தாயவ னேகம்பங், குறிப்பி னுற்சென்று கூடித் தொழுதுமே" எ-ம், திருவாய்மொழி. "புலனைந் துமேயும் பொறியைந்து நீங்கி, நலமந்த மில்லதோர் நாடு புகுவீ, ரலமந்து வீய வசுரரைச் செற்றான், பலமுந்து சீரிற் படிமினோ வாதே" எ-ம், பகவற்கீதை. "வாங்கி யைம்பொறி நின்ற மனந்தனை, நீங்கிடாவகை நெஞ்சு ளிருத்தியே, தீங்கி யாவையுஞ் சிந்தை செயாவணம், பாங்கி யாதது வேபயில் வாயரோ" எ-ம், ஞானவாசிட்

டம். "மனமணி பேதச் சேற்றின் மறைந்தொரு வருக்குந் தோன்று, கனமுற விவேக நீராற் கழுவினுற் சித்தி காட்டும், வினவுறு விவேக வன்பான் மெய்ம்மையை மதியாற் கண்டு, சினமுறு பொறியை வென்று தீர்வரும் பிறவிதீர்வாய்" எ-ம், பிரபுலிங்கலீலை. "இந்திய மோரொன் றுவிட் டிடின்மற்றை யொன்று சாரு, முந்திய மனமழிப்ப முற்றும்போ மணிய பாம்பி, னைந்தலை களினு ளொன்றை யரிந்திடின் மற்றொன் றலஞ், சிந்திடு மிடறரிந் தாற் றீர்ந்திடு மொருங்கு மாதோ" எ-ம், சிவானந்த மாலை. "பூதஞ் சுழலும் பொறிபுலனந் தக்கரணம், போதங் கழித்துநாள் போக்காதே - போதச், சிறையா நிறை வகலச் சின்மயனே யத்தே, நிறையா நிறைவாகி நில்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவ னவற்றுற்காண்க. (கூக)

பதைத்தெழா துள்ளம் பதைப்பாய் பதைக்
வதைப்பாயங் கங்கேயென் றுந்தீ பற [கில்
மாயுமனப் பேயென் றுந்தீ பற.

எ-து. சித்தத்தைச் சற்றும் அசையாதவண்ணம் அடக்கக்கடவாய், அங்ஙனம் அடங்காது அசைந்து ஒருபொருளைப் பற்றுமாயின், பற்றுமுதிர்ந்து நிச்சயிப்பதற்கு முன் விவேகத்தால் உடனே அழித்து முன்னின்ற நிலையே நிற்கக்கடவாய் ; அப்பொழுது அலகைபோல் உழலாநிற்கிற மனம் இறந்திடும், எ-று.

இ-ம். தேவிகாலோத்தரம். "பற்றினைற் சலிக்கு முள் ளம் பற்றுமறப் பண்ணிக் கொள்க, நிற்றலின் றெனினுந் தந்த நிலையினி னிறுத்திக் கொண்டாற், பெற்றன மெ ன்று பேணிப் பின்னைப்பே ராமற் காக்கு, நற்றவ ரன்றி யிந்த வுலகினி னல்லார் யாரோ" எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "எந்த வெந்த வாதனைக ளிதயத் தெழுந்த வவையெல் லா, மந்த வந்த விடந்தழிக்கி னதுவே மாயைக் கழி வாகு, முந்து போக மோகமென மொழியு மிருவா தனை விட்டு, வந்த பாவா பாவமற மாற்றி விகற்ப மறவாழ் வாய்" அன்றியும், "எங்கே யெங்கே மனமோடி யினையோ ரன்ன வீழ்ந்தழுந்து, மங்கே யங்கே நின்றெழுப்பி யக ண்ட வறிவி னடைவித்தான், சங்கே தமதா லிவ்வாறு சாதித் துளமா மதகரியை, வெங்கே தமறத் தளைத்தெல் லா விசாரத் தாலும் வீடணைந்தான்" எ-ம், வரும். மற் றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௯௨)

அசைவறச் சித்த மடங்குமேற் பின்ன
ரசையாமற் காத்திடென் றுந்தீ பற
அறிவால் வருந்தியு முந்தீ பற.

எ-து. அசைவொழியாத சித்தம் யாதொரு காலத்து அசைவொழிந்து அடங்குமாயின் பின்னர் அசையாதபடி அதன்கண் அசைவு பிறப்பித்தற்கு உரியன எவையேனும் அவற்றை அறிவினது வீரப்பாட்டால் அக்கணமே நீக்கித் திடச்சித்தம் பண்ணிக்கொள், எ-று.

இ-ம். திருவள்ளுவர். "எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்து வெண்ணியார், திண்ணியராகப் பெறின்" அன்றியும் "துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி, யின்பம் பயக்கும் வினை" எ-ம், தேவிகாலோத்தரம். "ஆராத சித்தமான தோர்காலத் தடங்கு மாறும், பேராமல் வருந்திக் காத்துப் பின்னைச்சிந் தனைகள் சென்று, சாராமல் வல்லவாறு தடுத்துச்சார் வான வெல்லாஞ், சேராமன் மயக்க நீக்கித் திரமாகச் செய்து கொள்வான்" எ-ம், ஞானவாசிட்டம். வருந்தி முயன்று மனந்தன்னை மாற்றி யில்லையுண்டென்று, திருந்த பதத்திலிருந்திடுவா யிடர்தீர் நெஞ்ச மிடரின்றிப், பொருந்தல் வேண்டு மனம் வென்றுற் புவன மூன்றுந் துரும்பாகுந், திருந்த வினிதென் றனவெல்லாந் தீதாய்த் தோன்றின் மனமாளும்" எ-ம், நாலடி நானூறு. "ஊக்கித்தாங் கொண்ட விரதங்க ளுள்ளுடையத், தாக்கருந் துன்பங்க டாந்தலை - வந்தக்கா, னீக்கி நிறூஉ முரவோரே நல்லொழுக்கங், காக்குந் திருவத்தவர்" எ-ம், அருட்பிரகாசம். "கடைதரு தீப்புகை சால்வருத் தங்கொடு கைநெகிழ்ந்து, விடினவிந் தாக்க வொணுத்துயரெய்தலின் வெம்பொறிவாய்ப், படர்தரு சித்தமொருகா லடங்கிற் பிணைப்படாத், தடைசெயல் வேண்டும் படர்ந்தா லெவர்பின் றடுப்பவரோ" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கூடு)

ஆங்கறி யாமையுஞ் சாரா தறிவொடுந்
தூங்குவாய் நாளுமென் றுந்தீ பற
தோன்றும் பரம்பொரு ளுந்தீ பற.

எ-து. விகற்பவுணர்வாகிய சித்தசலனமற் றிருந்துள்ள அவ்விடத்து அறியாமையாகிய கேவலமும் பொருந்தாமல் உன்னுடைய சுபாவ அறிவோடுங்கூடி இரவும் பகலும் இடைவிடாது சாதகஞ் செய்வாயாகில் அங்ஙனம் உனக்கு மேலாகிய பரம்பொருளே தோன்றும், எ-று.

இ-ம். திருமந்திரம். "அறிவறி யாமை யிரண்டு மகற்றிச, செறியறி வாய்யங்கு நின்ற சிவனைப், பிறிவறி யாத பிரானென்று பேணுங், குறியறி யாதவர் கோனறி யாரே" அன்றியும், "பொங்கு மிருணீக்கும் புண்ணியக் கூத்தனை, யெங்குமாய் நின்றாடு மேகம்பக் கூத்தனைக், கங்குல் பகலினுங் காணாத கூத்தனே, யிங்கெ னிடமாக யான்கண்ட வாறே" எ-ம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார்பாடல். "சினந்தனை யற்றுப் பிரியமுந் தானற்றுச் செய்கையற்று, நினைந்தது மற்று நினையா ததுமற்று நின்மலமாய்த், தனந்தனி யேயிருந்தானந்த நித்திரை தங்குகின்ற, வனந்தலி லென்றிருப் பேனத்த னேகயி லாயத்தனே" எ-ம், தேவிகாலோத்தரம். "நித்திரையும் பராக்கினையு நீக்கிச் சித்தமொரு நிலையு நீங்காம னிறுத்திக் கொண்டாற், சித்தமொரு பொருளினையுஞ் சேரா தாகிச் சேரும்வகை சேராமற் செல்ல நின்று, மத்தமன முதலாய வவத்தை யொ

ன்று மருவாத வகைநிற்கு மதுவே யாகு, முத்திநெறி யெ ன்றுமறை யிடைவி டாது முறையிடவு மாகமங்கண் மொ ழியுங் காணே" எ-ம், திருவுந்தியார். "இரவு பகலில்லா வின்ப வெளியூடே, விரவி விரவினின் றுந்தீ பற, விளைய விளையநின் றுந்தீ பற" எ-ம், சிவஞானசித்தியார். "அறி யாமை யறிவகற்றி யறிவி னுள்ளே யறிவுதனை யருளினு லறியாதே யறிந்து, குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்க ளோடுங் கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாகிற், பிறியாத சிவன்றானே பிறிந்து தோன்றிப் பிரபஞ்ச பேத மெல்லாந் தானாய்த் தோன்றி, நெறியாலே யவையெல் லா மல்ல வாகி நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதார னே" எ-ம். திருவம்மானை. "உற்ற மறப்புநினைப் பற் றேன் கா ணம்மானை, யோவாத சித்தத்தே யாத்தே ன்கா ணம்மானை" எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "அறிவா யிரீர்மயக்க மாகா தசையில், விறிசாய் விடாதோ விகற் பம் – பிறியாத், தராசுநிலை போலே சமாதிவரின் ஞான, விராசனுமக் கொப்பா ரெவர்" எ-ம், மோகவதைப்பரணி. "ஆங்குணராமையு முணர்வு மாகியகோ ளறவிருந்து, தூங் கினர்காண் சுகமடைவார் சும்மேலோ சும்முலக்காய்" அன்றியும், "நீங்குத லில்லா வறிவே நிகழ்ந்தக்கால் விழி ப்பதுவுந், தூங்குவது முண்டாமோ சும்மேலோ சும்மூலு க்காய்" அன்றியும், "ஒழித்தே யுள்ள முணர்வடைய வொழியா வொருவன் வருமளவும், விழித்தே யுறங்கும்

விளங்கிழையீர் மேவுங் கபாடந் திறமினோ" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கூசு)

அந்தப் பரத்தோ டிரண்டற் றயிக்கமா
மந்தநன் னிட்டையே யுந்தீ பற
அத்துவித வீடென் றுந்தீ பற.

எ-து. அங்ஙனம் சுத்தாவஸ்தையிற் றோன்றிய பரத்துடன் காண்பானும் காட்சியும் இன்றி வேறறக்கலந்து நிற்கும் அந்தச் சிறப்பினையுடைய நிஷ்டையே அத்துவிதமாகிய முத்தியெனப்படும், எ-று.

இ-ம். திருமந்திரம். "குறியாக் குறியினிற் கூடாத கூட்டத், தறியா வறிவி லுகந்தேக சித்த, நெறியாம் பரானந்தி நீடருடோன்றிச், செறியாச் செறிவைச் சிவமென லாமே" அன்றியும் "நிததம் பரனோ டுயிருற்று நீண்மனஞ், சுத்த முதலேந்து தத்துவந் தானீங்கிச், சுத்த மசுத்தந் தொடராவகை நினைந், தத்த னவன்பா லடைதல்சித் தாந்தமே" எ-ம், கந்தரலங்காரம். "போக்கும் வரவு மிரவும் பகலும் புறம்பு முள்ளும், வாக்கும் வடிவு முடிவுமில்லா வொன்று வந்துவந்து, தாக்கு மனோலயந் தானே தருமெனைத் தன்வசத்தே, யாக்கு மறுமுக வா சொல்லொ ணாதிந்த வானந்தமே" எ-ம், கந்தரனுபூதி. "ஆறு வமுதே யயில்வே லரசே, ஞானாகரனே நவிலத் தருமோ, யாறு இயவென் னைவிழுங் கிவெறுந், தானாய நிலைநின் றதுதற் பரமே" அன்றியும் "வானோ புனல்

பார் கனன்மா ருதமோ, ஞானோ தயமோ நவினான்மறை யோ, யானோ மனமோவெனை யாண்டவிடந், தானோ பொருளாவது சண்முகனே" எ-ம், திருவாய்மொழி. "நன்றாய் ஞானங் கடந்துபோய் நல்லிந் திரியமெல்லா நீத், தொன்றாய்க் கிடந்த வரும் பெரும்பா ழுலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து, சென்றாங்கின்ப துன்பங்கள் செற்றுக்களைந்து பசையற்றா, லன்றே யப்போ தேவீட துவே வீடு வீடாமே" எ-ம், பகவற்கீதை. "யாதொன்றிந் தப் புலனறியா வளவி லின்பமாயிருக்கும், யாதொன் றினைச்சென் றடைந்தோர்கள் பின்னையதனி னிரண்டா கார், யாதொன் றினைப்பெற் றவரிதனின் மிக்கதொப் புண் டென்னார்கள், யாதொன் றிந்த வறிவிற்கே யறி வாய் நிற்குமதி நின்றோர்" எ-ம், பிரமகீதை. "சுழுத்தி யத னிற்றுயர் துவக்குமுட றன்னின், றெழுப்பியுள தன் வடிவி னாவிறையை யெய்துற், றழுத்தமுற யாவனது வாகுமவ னெங்கு, முழுத்தியுள தற்பரம தாகிமுடி வுற் றான்" எ-ம், பிரபுலிங்கலீலை. "ஞேய ஞானஞா திரு வெனு மிவைபல நிற்கு, மாயின் வேறறு முத்தியன் றது சக மாமென், றேயு மாறிது வதுவெனுஞ் சுட்டிலா வியல்லை, மாயை மாறிய தேவிபா லருளினன் வள்ளல்" எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "முடிவுகன வஞ்ஞான மில்லாநீ டியிலதுவா மும்மை யாகு, மடர்தருஞா திருஞான ஞேய மெழூந் தொடுங்குமிட மதுவே யாகுந், திடவிசும்பன்

ருயிருந்தும் விசும்பான நிலையதுவருஞ் சித்தம்புத்தி, படர் மனம்போய்த் தாவாவுள் ளறிவுபெறி லொப்பாமப் பரம ரூபம்" எ-ம், சிவப்பிரகாசம். "பொற்புறு கருவியாவும் புணராமே யறிவிலாமைச், சொற்பெறு மதீதம்வந்து தோன்றுமே தோன்றி நின்ற, சிற்பர மதனு ளுள்ளச் செயலறுத் திடவு திக்குந், தற்பரமாகி நிற்றல் சாக்கிரா தீதந்தானே" எ-ம், சிவநெறிப்பிரகாசம். ஞானமுடன் ஞேயஞா திருவென்னு மூன்று நாடாமற் றனதுவாய் நண்ணியிட. றனே, யூனமிலா வுன்மனைக்கு மேலான முத்தி யுற்றதுநின் மலதுரியா தீதமென வுரைப்ப, ரான விதே சுத்தமா முத்தியாகு மன்றிவே றுரைக்கு முத்தி யவைகளெல்லா, மீனமா முத்தியது தன்னை யெல்லா மியம்புவா மறிந்ததனை யிசையாவாறே" எ-ம், திருவம் மானை. "சத்தியமானது சத்தேகா ணம்மானை, தற்போ தம் போனவிடந் தற்பரமா மம்மானை" எ-ம், சிவானு பூதிவிளக்கம். "எரிசுத்தங் கொண்ட விரும்புபோ லெங் கும், பரிசுத்தமான பராபரமே யானதே" எ-ம், நெஞ் சொடுமகிழ்தல். "நீரொடுதண் ணலிவிண்டு நீரான வா றேபோ, லூரொடுபே ரில்லானோ டொன்றினுய் நெஞ்ச மே" எ-ம், சிவானந்தமாலை. "மித்தையுடற் கட்டறுத்து மெய்யருளாய் மெய்யொழிக்குந், தத்துவமுங் கேவல முஞ் சார்வகற்றிச்-சுத்தத், தனியாகித் தானும்போய்த் தற்பரமாய் விட்டாற், செனியா னிதுசத்தியம்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (சுரு)

எம்மதத் தோரெவ் வகைநிட்டை சொல்லினு
சம்மத மேயெமக் குந்தீ பற [ஞ்
தற்போத மாய்க்குமே லுந்தீ பற.

எ-து. இங்ஙனங் கூறியது ஒழிந்து பின்னும் நானாவித மாக முத்தி நிஷ்டை கூறுவாரும் உளர். யாதொரு சமயிகூறிய யாதொரு நிஷ்டையேனும் ஆத்மாவினது தற்போதத்தைக் கெடுத்துச் சிவத்தோடு இரண்டறக் கலப்பிக்குமாயின் அந்நிஷ்டைகளும் எமக்கு அவிரோதமே, எ-று.

இ-ம். சிவானந்தமாலை. "நாலாய நற்பதமு நல்ல வவுத்திரியு, மாலாய தந்திரமு மந்திரமு-மேலாய, சிற்போத வுண்மைத் தெரிசனமு மெல்லாமுன், றற்போத நட்டமெழத்தான்" எ-ம், வீராகமம். "வேதவா கமமுந் தீக்கை விதிகளுஞ் சரியை யாதி, மேதகு பாத நான்கு மிகுபத முத்தி நான்கும், தீதின்மா ணவக மற்றுஞ் செப்பிய வனைத்து முன்றற், போதநீ ருக நாதன் புந்திசெய் தமைத்த வாமே" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.()

நானற்ற போதத்தே நானென முத்தியை
நானெங்ங னஞ்சொல்வ துந்தீ பற
நான்மறைக் கெட்டாதென் றுந்தீ பற.

எ-து. கான்பானும் காட்சியும் இறந்து அத்துவிதமாகிய பரசுகாதீதத்தை இவ்வண்ணம் இருந்ததென்று இங்ஙனங் கூறுவது எங்ஙனம், அந்நிலை வேதாதீதமாதலின், எ-று.

இ-ம். திருமந்திரம். "முகத்துக் கண்கொண்டு பார்க்கின்ற மூடர்காள், அகத்துக்கண் கொண்டு பார்ப்பதே யானந்த, மகட்குத் தாய்தன் மணாளனோ டாடிய, சுகத்தைச் சொல்லென்றாற் சொல்லுமா றெங்ஙனே" எ-ம், தேவாரம். "மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சிமயானத்தான் வார்சடையான் மாசொன் றில்லா, னொப்புடையனல்ல னொருவனல்ல னோரூர னல்ல னுவமையில்லி, யப்படிய னவ்வுருவ னவ்வண் ணத்த னவனருளே கண்ணாகக் காண்ப தல்லா, லிப்படிய னிவ்வுருவ னிவ்வண் ணத்த னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொணாதே" எ - ம், திருவாய்மொழி. "நின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனுக் கதனுணேர்மை யதுவிதுவென், றொன்றுமொருவர்க் குணரலாகா துணர்ந்து மேலுங் காண்பரிது, சென்றுசென்று பரம்பரமா யாது மின்றித் தேய்ந்தற்று, நன்று தீதென் றறிவரிதாய் நன்றாய் ஞானங் கடந்ததே" எ - ம், பிரமகீதை. "ஒழிவிலாப்பரம யோகிய ரநுபவ முள்ளவா றுரைத்திடவெனக்கோர், வழிபெறே னெடுமான் மகேசன்மா முனிவர் வானவ ருரைத்திட மாட்டார், விழிமிகுஞ் சிவனால் விஞ்சையாஞ் சிவையால் விளம்பவும் படாதது விளம்பு, மொழியெலாம் வந்து மூகபா வகத்தே முடியுமந் நிலமதே முடிவு" எ-ம், நித்தியானந்த சரிதம். "மோகித்த காமத்தின்கண் முயற்சியிற் சுகமுந்தண்ணீர், தாகித்த தாகத்தையுந் தாகித்தோ னறிவதல்லா,லேகத்த பொருளைதாகி யிடைவிடா தமுத மூறும், போகத்தை நுகர்வதல்

லாற் போதத்தாற் புகலலாமோ" எ-ம், சிவானந்தமாலை. "சொல்லுவான் சுட்டுவான் போனசுகா் தீதத்தைச், சொல்லுவா யென்றுலென் சொல்லுகேன் – புல்லிவிடா, வண்மைக்குஞ் சேய்மைக்கு மப்பாலா மத்துவித, வுண் மைக்கோ ருத்தரமுண்டோ" எ - ம், திருவம்மானை. "உண்டுதேக் கிட்டெங்கு மொன்றுனே னம்மானை, உண்மைக்கோ ருத்தரந்தா னில்லைகா ணம்மானை" எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "சத்தாதி தத்துவம்போய்த் தானு மெதி ருங்கழன்றுற், சித்தாந்த வேதாந்தச் செம்மை யிலை – முத்தி, யகிர்வசன மின்ப மதீதமெனி லாங்கே, பினமிடுதல் கன்மம் பிளாய்" எ-ம், வரும். மற்றும் வரு வனவற்றுற்காண்க. (கூஎ)

பெத்தர்க் கொருசிவ மின்மையிற் பேரருண்
முத்தர்க் குலகுமின் றுந்தீ பற
முழுதுஞ் சிவமாத லுந்தீ பற.

எ - ம். பெத்தராயினோர்க்கு உலகமேயன்றிச் சிவந் தோன்றுது : அதுபோலும் பேரருளினை நீங்காத முத்த ராயினோர்க்குச் சிவமேயன்றி உலகம் தோன்றுது ; அச் சிவத்தையன்றி வேறொருபொருளும் இன்மையால், எ-று.

இ - ம். பிரமகீதை. "தன்னின் வேறிலா மையிற்பர முத்தியைத் தனதுபுத் தியிறைலே, யன்னி யங்களாய்த் தோற்றுமா பாசரு பங்களி லறிகின்றுன், முன்ன மெய் படி மூடமாந் தசையிற்றன் மோகத்தா லெலாம்பந்த,

மென்ன வுற்றனன் முத்தியு மப்பரி சிருக்கும தியல்பே யாம்" எ - ம், சிவப்பிரகாசம். "அகம்புற மெனவி ரண்ட லருச்சனே புரியு மிந்தச், சகந்தனி லிரண்டு மின்றித் தமோமய மாகி யெல்லா, நிகழ்ந்திட மகிழ்ந்து வாழு நீர்மையார்போல ஞானந், திகழ்ந்தகம் புறமெனுத செம் மையோர் நன்மையோரோ" எ-ம், அறிவானந்தசித்தியார். "பெத்தனைச் சேதிக்க வென்றே மொழியவிப் பேருலக, மித்தனை யும்மிறு மென்றனக் கில்லை யெனுமதுபோன், றத்தன்சொ லொன்றி லெனேமாயச் சேதிக்க வன்றெனக் குச், சித்த மயலுல கெல்லா மிறந்ததென் செப்புவதே" எ-ம், சிவானந்தமாலை. "நின்செயலற் றெப்போது நம் முடனே நிற்குநிலே, யுன்செயலற் றேதியிட வுற்றுக்கே- ளென்சுவடங், கொன்றுமற வொன்றாகி யொத்துடனுன் பந்தத்தி, னின்றதுபோன் முத்தியிலு நில்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.   (கூஅ)

எல்லாஞ் சிவமேயென் றெண்ணினு நின்போத
மல்லாலஃ துண்மையன் றுந்தீ பற
ஆங்கது நீங்கிடென் றுந்தீ பற.

எ - து. உள இல என்பன வெல்லாப் பொருள்களும் சிவமே யெனக் காணுமிடத்தும் காண்பதும் நின்போத மாதலின் அதுவும் உண்மையன்று: எவ்விதத்தேனும் நின்போதம் எழாமல் அடக்குதலே உண்மைநிஷ்டை, எ - று.

ஆங்கதும் என்ற வும்மையால் நாலுவிதமாகி யெழாநிற்கும் ஆத்மபோதமெல்லாம் அடங்குகவென்பதாயிற்று.

இ - ம். சிவானந்தமாலை. "பற்றிலிழப் பாயகலும் பார்க்கிலிவ னுண்டாகு, முற்றுணரில் வேறுகு மொன்றுமெனின் - முற்றும், பிறியாப் பொருள் பிறியும் பேசுமுறைக்கெட்டாக், குறியாக் குறியாங் குறி" அன்றியும் "கண்ட வறிவுகடமே யெனிலதமங், கண்டழித்துக் காணுமைகாணுமது - கொண்டுணரின், மத்திமமே யந்த வகுப்பொன்றுங் காணுத, துத்தமமா மென்றே யுணர்" எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "கட்டிய நாண்விட்டாலுங் கந்தகலாக் கன்றுகளைத், தட்டிப் புறப்படுத்துந் தன்மைபோ - லொட்டொழித்து, நின்றுற்போ னீசிவமாய் நில்லென்று நீக்கமறுத், தொன்றுக்கி லொன்றிரண்டா கும்" அன்றியும் "குரங்கை நினையா திருமென்று கூறத், திரும்பி யதுவே தியானம்-வருங்கதைபோ, னீசிவமாய் நில்லென்று னீங்கியது வாநினைந்து, மாய்வையது வன்றே மலம்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (சுக)

பாவனு தீத நினைவின்மை யுண்டெனிற்
பாவனை யாகுமென் றுந்தீ பற
பன்னூற் கருத்துமீ துந்தீ பற.

எ-து. பாவனைக்கு அதீதமாகிய உண்மை நிஷ்டை யாதென்னில், உன்னுடைய நினைவிறந்து நின்றவிடம். அஃது

ஒரு சற்றுண்டேனும் அதுவே பாவனையென்று சொல்லப் படும். எல்லா நூல்களினது துணிவும் இதுவே, எ-று.

இ-ம். சிவப்பிரகாசம். "பாவிக்கின் மறுதி வேண்டும் பயனில்லை கரண நீத்துப், பாவிப்ப னென்னி லென்னை பழுதுள பாவ கத்தாற், பாவிக்க வொண்ணு னென்று பாவிப்ப னென்னி னீயென், பாவிக்க வேண்டா வாண்ட பரனருள் பற்றி னோர்க்கே" எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "குறங்குகுத் திக்கொண்டு குரோக்கைகத் திக்கூட்டை, மறந்தழைத்தாற் றூக்கம் வருமோ - வெறுங்கெடுவீர், தன்னை யழித்தெழுந்த சச்சிதா னந்தத்தை, யுன்னி லொழித்துவிடா தோ" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (எO)

ஒன்றிய கேவல மென்றே யுனத்தகுந்
துன்றிரு ளொன்றிலா துந்தீ பற
சுத்த மிதாயதென் றுந்தீ பற.

எ-து. சகலகரணங்களும் ஆத்மபோதமும் அடங்கின விடத்துத் தோன்று நிற்கும் சுத்தாவத்தையும் உயிர்களுக்குச் சகசமா யுள்ள கேவலாவத்தையென்றே எண்ணப் படும். அக்கேவலத்திற்கு உண்டாகிய பேரிருளொன்றும் இன்மையின் இதுசுத்தாவத்தை யென்னும் பேருடைத்து, எ-று.

இ-ம். கந்தரலங்காரம். "வரையற் றவுணர் சிரமற்று வாரிதி வற்றச்செற்ற, புரையற்ற வேலவன் போதித்த வாபஞ்ச பூதமுமற், றுரையற் றுணர்வற் றுளமற் றுயி

ரற் றுபாயமற்றுக், கரையற்றிருளற் றெனதற் றிருக்கு மக் காட்சியதே'' எ-ம், மோகவதைப்பரணி. ''யாதுமா யறிவிறந்த விருளொன்று மிலதே, யாதுமா யறிவிறந்த வொளியொன்று முளதே'' எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

'வாங்கிப் பொறியைந்தும்' என்ற செய்யுள் தொடங்கி இச்செய்யுள் காறும் உண்மை நிஷ்டைகூறினரெனக் கொள்க. (எக)

[இங்ஙனங் கூறிய உண்மை நிஷ்டைக்குளிருந் தும் அவிதபாவனை தோன்றுமாகில் அஃது ஒழிந்து முன்னிலை கூடுதற்கு மேலும் ஓருபாய நிஷ்டை கூறுகின்றார்.]

பாவனை தீதம் பதியா விடத்தேக
பாவனை பற்றிநின் றுந்தீ பற
பழுத்தா லொழித்திடென் றுந்தீ பற.

எ-து. முற்கூறிய சகசநிஷ்டை பதியாவிடில் அங்ஙனம் தோன்றிய நினைவு அநேக பாவனைகளைப் பற்றி மயங்கா மல் எல்லாப் பாவனைகளும் தன்னுள் அடங்குவதாகிய ஏகபாவனையைப் பற்றிநின்று அப்பாவனை முதிர்ந்து மற்றொருபாவனையும் தோன்றாத விடத்து அதனையும் மெள்ளமெள்ள நீக்கவே முற்கூறிய உண்மை நிஷ்டைகூடும், எ-று.

'பழுத்தா லொழித்திடு' என்றது மேற்கூறுவனவாகிய உபாய நிஷ்டைகளுக்கும் ஒக்குமெனக் கொள்க.

இ-ம். திருவாசகம். "அளவிலாப் பாவகத்தா லமுக் குண்டிங் கறிவின்றி, வினைவொன்று மறியாதே வெறுவிய னாய்க் கிடப்பேனுக், களவிலா வானந்த மளித்தென்னை யாண்டானைக், களவிலா வானவருந் தொழுந்தில்லை கண் டேனே" எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "பொய்ய தாமுயற்கொ ம்பினைப் பற்றவும் போக்கவு நினைப்பாரா, யையனேபர போதபூ ரணத்திலே யயலொன்று வருமாறென், பொ ய்யதாகிய வனேகபா வனையினைப் பொருந்தல்புன் பிறப் பாகு, மைய மின்றிய வேகபா வனையினி லழுந்துதல் பவந் தீர்தல்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. 'பழுத்தா லொழித்திடு' என்றதற்குப் பிரமாணம்: திரு வள்ளுவர். "சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற் றழித்துச், சார்தரா சார்தரு நோய்" எ-ம், சிவதருமோ த்தரம். "நீங்கின ரிந்த வுண்மை நிலையினை நெஞ்சந் தன் னிற், ருங்குக சகளந் தன்னைச் சங்கரன் றன்னை யுன்னி, நீங்குக சகளந் தன்னை முன்னையி னிலையி னீடித், தூங்குக திரியிற் பின்னுஞ் சகளமா தரிக்கை சூழ்ந்தே" எ-ம், திரு க்களிற்றுப்படியார். பற்றினுட் பற்றைத் துடைப்பதொரு பற்றறிந்து, பற்றிப் பரிந்திருந்து பார்க்கின்ற - பற்ற தனிற், பற்றுவிடி லங்கிலையே தானே பரமாகு, மற்றமிது சொன்னே னறி" அன்றியும் "சார்புணர்ந்து சார்பு கெட வொழுகி நின்றமையாற், சார்புணர்வு தானே தியானமு மாஞ்-சார்பு, கெடவொழுகி னல்ல சமாதியுமாங் கேதப்,

படவருவ தில்லைவினைப் பற்று'' எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (எஉ)

[ஏகபாவனை யிதுவென்று மேற்கூறுகின்றார்.]

பாராதி யெட்டுமெப் பாலுமெப் பாலுமா
யோர்சோதி யேநின்ற துந்தீ பற
உன்னுவே றில்லையென் றுந்தீ பற.

எ-து. பிருதிவியாதி அட்டமூர்த்தமும் அவற்றினுக்குப் பரமாகியுள்ளனவும் பின்னும் வாக்குமனத்திற்கு எட்டுவனவும் எட்டாதனவுமாய் விரிந்துநிற்பது ஒருசோதியே வேறொருபொருளும் இல்லையென்று பாவனை பண்ணுவாய், எ-று.

இ-ம். திருமந்திரம். "தானே கடன்மலை யாதியு மாய்நிற்குந், தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்குந், தானே யுடலுயிர் தத்துவமாய் நிற்குந், தானே யுலகிற் றலைவனு மாமே'' அன்றியும், "எங்குந் திருமேனி யெங்குஞ் சிவசத்தி, யெங்குஞ் சிதம்பர மெங்குந் திருநட்ட, மெங்குஞ் சிவமா யிருத்தலா லெங்கெங்குந், தங்குஞ் சிவனருட்டன் விளையாட்டே'' எ-ம், திருக்கடைக்காப்பு. "பட்டிசைந்த வல்குலாள் பாவை யாளோர் பாகமா, வொட்டிசைந்த துன்றியு முச்சியா ளொருத்தியாக், கொட் டிசைந்த வாடல்வாய் கூட லால வாயிலா, வெட்டி சைந்த மூர்த்தியா யிருந்த வாறி தென்னையே'' அன்றியும், "அரிய காட்சிய ராவர் தமதங்கை, யெரிய றோறுகந் தேறுவர்

கண்டமுங், கரியர் காடுறை வாழ்க்கைய ராயினும், பெ
ரிய ராரறி வாரவர் பெற்றியே" எ-ம், தேவாரம். அருந்
தவர்க டொழுதேத்து மப்பன் றன்னை யமரர்கடம் பெரு
மானை யரனை மூவா, மருந்தமரர்க் கருள்புரிந்த மைந்தன்
றன்னை மறிகடலுங் குலவரையு மண்ணும் விண்ணும், திருந்
தொளிய தாரகையுந் திசைகளெட்டுந் திரிசுடர்க ளோ
ரிரண்டும் பிறவுமாய, பெருந்தகையைப் பெரும்பற்றப்
புலியூரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே"
அன்றியும், "மாலாகி நான்முகனாய் மாபூதமாய் மருக்க
மா யருக்கமாய் மகிழ்வுமாகிப், பாலாகி யெண்டிசைக்கு
மெல்லை யாகிப் பரப்பாகிப் பரலோகந் தானேயாகிப்,
பூலோக புவலோக சுவலோகமாய்ப் பூதங்களாய்ப் புரா
ணந் றானேயாகி, யேலாதனவெலா மேல்விப்பானு யெழு
ஞ்சுடரா யெம்மடிக ணின்றவாறே" அன்றியும், "ஊனு
யுயிரானுயுட லானுயுல கானய், வானுய் நில னுய்
கடலானுய்மலை யானுய், தேனார்பெண்ணைத் தென்பால்
வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையு, ளானுவுனக் காளாயினி
யல்லேனெனை லாமே" அன்றியும், "கார்க்குன்றமழை
யாய்ப்பொழி வானைக் கலைக்கெல்லாம் பொருளா யுட
ன் கூடிப், பார்க்கின்ற வுயிர்க் குப்பரிந் தானைப் பகலுங்
கங்குலு மாகி நின்றானை, யோர்க்கின்ற செவியைச்சுவை
தன்னை யுணரு நாவினைக் காண்கின்ற கண்ணை, யார்க்
கின்ற கடலை மலை தன்னை யாருரானை மறக்கலு மாமே"
எ-ம், திருவாசகம். "நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு

நிலாப்பகலோன், புலனுய மைந்தனே டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்று, னுலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே, பலவாகி நின்றவா தோணேக்க மாடா மோ" அன்றியும், "வேதமும் வேள்வியு மாயினூர்க்கு மெய்மையும் பொய்மையு மாயினூர்க்குச், சோதியு மாயிரு ளாயினூர்க்குத் துன்பமு மாயின்ப மாயினூர்க்குப், பாதியு மாய்முற்று மாயினூர்க்குப் பந்தமு மாய்வீடு மாயினுருக், காதியு மந்தமு மாயினுருக் காடப்பொற் சுண்ண மிடி த்துநாமே" எ-ம், பொன்வண்ணத்தந்தாதி. "அலையார் புனலனன் ஞாயி றவனி மதியம்விண்கா, ற்றலையா வுயிருடம் பாகிய சோதியைத் தொக்குமினே, தலையாற் சுமந்துந் தடித்துங் கொடித்தே ரரக்கனென்னே, கலை யா னொருவிர லூங்கவில் லாவிட்ட காரணமே" எ-ம், திருப்புகழ். "அதல விதலமுத லந்தத் தலங்களென, வ வனி யெனவமர ரண்டத் தகண்டமென, வகில சலதியெ ன வெண்டிக்கில் விண்டுவென-வங்கிபானு; அமுதகதிரொ ன வந்தத்து மந்திரமென, வறையு மறைகளி னருந்தத்து வங்களென, வணுவி லணுவெனநி றைந்திட்டு நின்றதொ ர்-பரப்பிரகாசம்," எ-ம், திருவாய்மொழி. "ஏகமூர்த்தி யிருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்தி பலமூர்த்தி, யாகியைந்து பூத மா யிரண்டுசுடரா யருவாகி, நாகமேறி நடுக்கடலுட் டுயின்ற நாராயணனேயுன், ஞகமுற்று மகத்தடக்கி யாவி யல்லன் மாய்த்ததே" அன்றியும், "துன்பமு மின்பமுமா கிய செய்வினை யாயுலகங்களுமா, யின்பமில் வெந்நர காகி

யினிய நல்வான் சுவர்க்கங்களுமாய், மன்பல் லுயிர்களு மாகிப் பலபலமாய மயக்குகளா, யின்புறு மிவ்விளை யாட் டுடை யானைப் பெற்றேது மல்லலிலேனே" எ-ம், தத்து வராயர். "மாற்றங் களுமன னும்விளை யாவையு மற்ற ந்தவான், காற்றங்கி நீர்நிலன்முற்று மவற்றுட் கலந்து நின்ற, நாற்றஞ் சுவையொளி யூறோ சையுநண்ணு மிவ் வுலகிற், றோற்றங்களுஞ் சொரு பானந்தநாதர் சுடர்வடி வே" எ-ம், தேவிகாலோத்தரம். "ஆனநிலை யாவுடைய பூதங்க ளனைத்துநா, னேனையவை யாவையுள வவையு நான் றூலநுண்மை, யானவெவை யவையுமலே னெனை யறியி லறிவோர்க்கு, ஞானமொன்று மென்னுருவ நாயே பெயவ் வுயிர்க்குறவும்" அன்றியும், "ஒன்றுடனுந் தோய் விலலா னொத்தார்மிக் காரில்லா னுலக மில்லா, னின்ற நிலை வுக்கெட்டா னித்தன்கா ணப்படா னெஞ்சு ணிற் பான், பொன்றுபிறப் பிலிமுதலா மறிவினிட் களன்பழை யோன் பொருள்க ளில்லோ, னென்றுநினைந் தடிக்கடி யும் பிரமமெனநோக்குதலே யியல்பதாமே" எ-ம், சிவ தருமோத்தரம். "சராசரத்தமல னீங்காத்தன்மைய னுத லாலே, சராச்ர மமலன் மேனி யெனவுணர் தக்கோர் தாமுஞ், சராசர வுயிர்க்குத் தாயாஞ் சங்கர னுலகஞ் சார்ந்து, சராசர மொடுங்கும் போது தற்பரன் றனுஞ் சார்வார்" எ-ம், பகவற்கீதை. "மண்ணு நீருமெரி தீயும் வாயுவுமவ் வானி னேடுமனம் புத்தியு, மெண்ணு நீர்மை களின் யானெ னும்பதமு மென்ற வெட்டுமிவை யன்றியே,

பண்ணு நீர்மைகளின் மேல தாயுலகில் யாவை யுங்கொடு பரித்துடற், கண்ணு நீடியிரு மாகி யென்னுருவ மாகி நிற் பதுகை வேலினோய்'' அன்றியும், "யாவ னொருவ னென்னை யெல்லா வுயிர்க ளிடையு மென்னிடையே, மேவ வெல்லா வுயிர்களையும் வேறு காமே மெய்காண்பான், றேவர் பகை முன் செகுத்தோனே யவன்யா தேனுஞ் செய்திடினு, மாவ வவனு கின்றேன்யான் யாதுநீயிங் கையுறேல்'' எ-ம், பிரமகீதை. "உலகம் யாவு முயிர்பலவு நானே சிறி தும் வேறில்லை, யலகி லறிவா லாய்ந்திடினு மாயாவிடத் து மருத்தமிதே, திலக மாய மறைதுணிந்து திகழ்த்தும் பொருளு மிதுவென்ற, னிலகுந் தன்மை யனுபவமு மிது ரோ வைய முளதன்றால்'' அன்றியும், "அங்கிதலை வாய் விவித மானமறை பானு, திங்கள்விழி யெண்டிசைக ளுஞ் செவிகள் வாயு„தங்குமுயிர் தன்னிதய மேசகல மூந்தா, னிங்கவனி சங்கரனிருக்கும் வடி வீதால்'' எ-ம், ஞானவா சிட்டம். "திக்குங்காலமு முதலிய வசத்துறு சிறுவடி வறத்துன்பந், தொக்க வன்னவற் றுன்மறை வாகியே சூக் கமாய் நொய்தாகி,மிக்க சோதியா யனைத்துமா யொன் றுமாய் மெய்யறி வொன்றேயாந், தக்க விங்கிலை நில்லெ ன வுணைத்தனன் றலைமையா முபதேசம்'' அன்றியும், "கிஞ்சி லாதி விரிந்துசகத் திரளாய்க் கிளைத்த விவையெ ல்லாம், விஞ்சு பிரம மேயறிவு பிரம மிம்மே தினிபிர மம், பஞ்ச பூதம் பிரமநாம் பிரம நமது பகைபிரமந், தஞ்ச நட்புப் பிரமமெனிற் சங்கராதி நிச்சயமே'' எ-ம்

திருவுந்தியார். "எட்டுக்கொண் டார்தமைத் தொட்டுக் கொண்டே நின்றார், விட்டா ருலகமென் றுந்தீ பற, வீடேவீ டாகுமென் றுந்தீபற" அன்றியும், "சொல்லும் பொருள்களுஞ் சொல்லா தனவுமங், கல்லவு மாருமென் றுந்தீ பற, வம்பிகை பாகனென் றுந்தீ பற" எ-ம், திருக் களிற்றுப்படியார். "ஈருகி யங்கே முதலொன்று யிங்கிரண்டாய், மாருத வெண்வகையாய் மற்றிவற்றில்-வேறு யுடனு யிருக்கு முருவுடைமை யொன்றுங், கடனு யிருகின்றன் காண்க" அன்றியும், "அவனே யவனிமுத லா நின்றன் றூனு, மவனே யறிவாய்நின் றூனு - மவனேகணுனெப் பெண்ணு யலியாகி நின்றூனுங், காணுமை நின்றூனுங் கண்டு" எ - ம், சிவஞானசித்தியார். "உலகம் யுருவ மாக யோனிக ளுறுப்ப தாக, விலகுபே ரிச்சா ஞானக் கிரியையுட் கரண மாக, வலகிலா வுயிர்பு ணர்கட் கறிவினை யாக்கி யைந்து, நலமிகு தொழில்க ளோடு நாடக நடிப்ப னுதன்" எ-ம், சிவஞானதீபம். "அருவா வடிவாமெம் மிறைமுடிதான் கலைக, ளாந்தாகுஞ் சாந்திமுத லானநான் குரமாம், வித்தைவிதன் மூன்றின் டாம் பிதிட்டாதி யுந்தி, வியன்பாத நிவிர்த்தியதா பீர் துவக்கக் கரங்கள், வைத்தபுவ னங்கண்மயிர் மந்திரங்க ணெய்த்தோர், வளர்ந்திகழும் பதங்களருந் தசைவு 5 மதித்த, தத்துவங்கள் சுக்கிலமோ டத்திரிணர், சத்திகடா நேத்திரமூ வைந்தாமித் தகையே" அன்றியும், "அனுக்கிரகஞ் சதாசிவன்ரு னுதத்தா லுளத்தி, ம

றைப்புச் சிந்தையினில் விந்துவினுன் மகேசன், றுணித் தமனத் துருத்திரன்ருன் மகாரத்தா லழிக்குந், துழாய் முடியோன் புத்தியினின் றுகாரத்தா லளிக்கும், பனிப் பதும னகாரத்தா லகங்காரம் பொருந்திப், படைத்திடுவ னோங்காரப் படிவமுமா மதனு, லனைத்துலகு மிலிங்கமய மாமெவையு மிதுவே, யாக்கியளித் தழித்துமறைத் தனுக் கிரகஞ் செயுமே" எ-ம், சிவானுபூதிவிளக்கம் "எட்டுருவ மென்று மிறையுருவ மென்னுமது, சிட்டாமறையுஞ் சிவா கமமுஞ் செப்பியதே" அன்றியும், "பத்துத் திசையும் பதி னு லுலகும்விடத், தத்திக் கனைபுரளுஞ் சாகரமே யல்ல லீவா" எ-ம், நெஞ்சுவிடுதூது. "பாருந் திசையும் படரொ ளியா லேகிறைந்தான், றாருந் தலையுமிலாத் தோன்றலா ன்-வேராகி, வித்தாகி வித்தின் முளையாய் விளங்குதனிச், சுத்தாதி பூதங்க டாளுகிச்-சுத்த, வெறுவெளியாய்ப் பா ழாய் வெறும்பாழுக் கப்பா, லுறுபொருளாய் நின்ற வொ ருவன்" எ-ம், காசிகாண்டம். "ஐம்பெரும்பூத மாகி யவ ற்றுறு குணங்க ளாகி, யைம்பொறி யாகி யந்தக் கரணமா யறிவு மாகி, யைம்பெருங் கரும மாகி யனைத்தினுந் தோ யந்துந் தோயா, வைம்பெருங் கடவு ளாகு மாதிநின் னடி கள் போற்றி" அன்றியும், "உயிர்ப் பருமறைக ளோவில் கிலெகெலாஞ் செய்ய பொற்ருள், பயிர்ப்பறு நிலநின்செ ஸ்ரணி பரமவா காய மாகும், வியப்புறு சுழிகொ ளுந்தி ம், வெளி யாகு மெய்யின், மயிர்த்தொகை யனைத்து மெ ந்நண்ணில் வான்றருக் குலங்க ளாமால்" எ-ம், பெரியபுரா

ணம். "ஆயினும் பெரியாரவ னொன்பது, மேய விவ்வி யல் பேயன்றி விண்முதல், பாய பூதங்கள் பல்லுயி ரண் டங்க, ளேயும் யாவு மிவர்வடி வென்றதாம்" எ-ம், திரு வம்மானை. "பார்த்த விடமெல்லாம் பரமேகா ணம்மா னை, பாராம லிந்நாளும் பாழ்பட்டே னம்மானை" எ-ம், நெஞ்சொடுமகிழ்தல். "மண்ணிறந்து நீரிறந்து வளியிறந் து தீயிறந்து, விண்ணிறந்து நின்றதிலே மேவினையே நெ சமே" அன்றியும், "பார்த்தவிடந் தோறும் பரந்துபரந் தெஞ்ஞான்றுங், கோத்திருந்த பாழ்தனிலே குடியிருந் தாய் நெஞ்சமே" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (எ௬

[அட்ட மூர்த்தமும் சிவமேயென்று வேதாதிகள் கூறினும் உலகின்கண் வனைந்து நீக்குவனவா கிய தீயனவற்றையும் அங்ஙனம் காணுதல் கூடு மோ வென்பாரைப்பற்றி மேற்கூறுகின்றார்.]

உதித்தச் சிவத்தோடேய்ந் துள்ளதேன் மாயதற்கன் னியமென்று ருந்தீ பற
அதினன்கு தீதியா துந்தீ பற.

எ-து. ஜகத்காரணமாகிய மாயை நித்திய பூரண ய சிவத்தினிடத்திலே நின்றுந் தோன்றி, அதனையே துகொண்டிருத்தலால், அச்சிவத்திற்கு அம்மா அன்னியமென்று சொல்லார் அறிவுடையோராதலி யையினுண்டாகிய புவனகோடிகளின் ஒவ்வொரு ப

ங்களை இது நன்று இது தீதென்று கூறுதல் கூடாது, அவையும் சிவமேயாதலின், எ-று.

அஃது எங்ஙன மெனின், மாயையைச் சிவத்திற்குப் பேதமென்றும் அபேதமென்றும் கூறுவார் உளராயினும் முத்திதசையில் அனைவர்க்கும் அபேதமென்பதே உண்மை. அஃது எப்படியென்னில், பேதமென்று காண்பார்க்கும் சுத்தசித்தாகிய வஸ்து பூரணமாகையால் வேறொரு மாயை உண்டாயினும் அவனிடத்து நின்றுந் தோன்றி அவனையே கூடிநிற்பதல்லது அன்னியமாய்த் தோன்றுதற்கும் நிற்றற்கும் இடம் இன்மையாலும், உப்பளத்திற் கனலிற்பரிசன வேதியாதியிற் கூடிய திருணாதிகள் தத்தந்தன்மைகெட்டு அவற்றினது தன்மையாய் விளங்குதலின் மாயையும் சிவமேயாய் விளங்காநிற்பதாதலின் அச்சிவத்தின்கண்ணே தோன்றுநிற்கிற ஓசையாதி விஷயங்களை இது நன்று இது தீதென்று பற்றுதல் விடுதல் கூடாது. கூடுமேல் பூரணநிஷ்டையும் கூடாது. இதுவன்றியும் ஒரோரு காலதேசங்களில் நிருமலபாவனை பற்றித் தீயனவற்றையும் நல்லனவெனக் காணுகிற்கிற அபரிச்சின்ன நிஷ்டைகளும் கூடாது; காலதேசங்களும் அவைகளிற் காணப்படுகிற பொருளும் மாயையாதலின் இதுவன்றியும் நன்மை தீமைகளாய் விளங்காநிற்கும் புவனபோகங்கள் தம்மதீனமாகிய தனுகரணங்களை அடைந்து ஒழிந்து நிரவயவனாகிய ஆத்மாவைப் பற்றுமையா

னும், ஒருவன் றனக்கு அன்னியமாகப் பற்றிய சரீரத்தி னும் இகழப்படுபொருள் வேறின்மையாலும், ஒருவகைப் பொருளிலே பேதம் தோன்றுதல் சிவகற்பனை யாதலி னாலும், கற்பனா ரகிதமாகிய பூரணவிக்ஷடைக்கு அஃது இல்லை யென்றதெனக்கொள்க. மாயாப் பிரபஞ்சமெல் லாம் சிவத்திற்றோன்றி யொடுங்குதலின் அம்மாயையும் சிவத்திற்கு அன்னியமாகா தென்பதற்குப் பிரமாணம்: தேவிகாலோத்தரம். "புறனகங் கீழ்மேல் பக்கம் புணர் வதோர் பொருளு மில்லை, நிறனுடை யுருவ மெல்லாந் தானாகித் தேகமின்றா, யறன்முறை யடங்கு ஞான யோ கினா லறியப்பட்ட, விறப்பிலி ஞானானந்த மேன்மை யால் விளங்கா நிற்கும்" அன்றியும், "கன்மபல மேது மில்லை சுபாவமே காணுங்காற், றன்மையுல குயிரில்லை தோன்றுவதெ லாஞ்சத்து, நன்மையினைத் தோன்றுவித் துப் பற்றிலதாய் நணுகரிய, தென்னவறிந் தானுலகு மில தாகிச் சுத்தனுமாம்" எ-ம், பிரமகீதை. "எப்பொருளு மாயையினா லெனச்சிலவ ரியம்புவர்கள், மெய்ப்பரமன் றனையொழிய வேறொருமா யையுமில்லை, யொப்பரிய பர னொழிய வொருமாயை யுண்டாகி, லப்பெரிய பரன்பெ ருமைக் கதுநேரோ யழிவன்றோ" அன்றியும், "ஒழிந்த தொரு பொருளில்லை யுள்ளதெல்லா மவனேமுன், கழிந் தபொருண் மேலும்வரக் கடவபொரு டானுமவன், மொ ழிந்தனனிப் பலவிச்சை யவிச்சையெனு முற்றுமவ, னிழி ந்தபிறப் பறவேறோர் வழியில்லை யிவனொழிய" எ-ம்,

ஞானவாசிட்டம். "நானாவாம் பனாதிகளா ணன்னாகினு மொருமையே நண்ணுங் கற்போ, லானாத சகங்களையுள் ளடக்கினும்வேற் றுமைமேவா தறிவொன் றேயாங், கானார்பங் கயமெல்லாம் வேறன்றிக் காண்மயமாங் கணக்கே போல, வானார்சிற் சொரூபத்தைப் பிறியாது தன் மயமாம் வைய மெல்லாம்" அன்றியும் "நனிமெய்யா மாயையில தென்றிவ் வாறு நாடுவாய் ஞானியாய் ஞானம் பெற்றாற், றுணிசெயு மீதுள மாயையறிதி யன்றே துகளிலா நற்போதந் தோன்று மட்டும், பனிமாயை யில்லையென லென்சொல் லாமே பழுதிலா வறுதியுறப் பற்றி நிற்பாய், புனிதமுறு பிரமமே யெல்லா மென்று புந்தியிற்கண் டோர்முத்தி பொருந்தினரோ" எ-ம், சிவானுபூதிவிளக்கம். "பதிபசு பாசப் பரப்பறிந்து பார்க்கப், பதிபசு பாசப் பரப்பா யிருந்ததே" அன்றியும், "பார்த்தே னுலகப் பரப்பெல்லாம் பார்த்தளவிற், பேய்த்தேர் போ லில்லையாய்ப் பேரறிவே கண்டனமே" எ-ம், திருவம்மானை. "மெய்யான தொன்றுமே மெய்யான தம்மானை, மெய்யன்றி மற்றதெல்லா மித்தைகா ணம்மானை" எ-ம், சிவானந்தமாலை. "எங்குஞ் சிவமொழிய வில்லையவன் றன்னாணை, யங்கந் திரள்கருவி யாணவமாம் – பொங்குமிருண், மைசெய்த மாமர்யை மாயைவினை மற்றனைத்தும், பொய்பொய்பொய் பொய்பொய்பொய் பொய்" எ-ம், காசிகாண்டம். "கானலிடைத் தெண்ணீருங் கயிற்றினில்வா ளரவுமலை கடலிற் பட்ட, கூன்முதுகிப்

பியிற்றேன்றும் வெள்ளியுமம் முதலுண்மை குறுகிற் றீரு, மானவைபோ னினையறியிற் றேன்றுசக மனைத்து மில்லா தழியு மாற்றுற், றேனவிழ்பூங் கடுக்கையணி செல்வனின தறைகழற்றாள் சென்னி சேர்ப்பாம்" எ-ம். தத்துவராயர். "உலகமாந் தோற்றம்போ யோரொளி யாய் நேரோ, யிலகிருவ யென்கண்ணி னிற்கட் - புலனொ ழித்துக், கையாற் றடவினர்க்குக் காண்கின்ற வோவி யங்கள், பொய்யாய்ச் சுவராளுற் போன்று" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. பிரபஞ்சமெல் லாஞ் சிவமேயாதலின் இப்பிரபஞ்சத்தின்கண்ணே தோன்றிய பொருள்களில் யாதொன்றையும் இதுநன்று இது தீதென்று பற்றுதல் விடுதல் கூடாதென்றதற்குப் பிரமாணம்: திருக்கடைக்காப்பு. "குற்ற நீ குணங்கணீ கூட லால வாயிலாய், சுற்றநீ பிரானுநீ தொடர்ந்தி லங்கு சோதிநீ, கற்றநூற் கருத்துநீ யருத்த மின்ப மென் றிவை, முற்றுநீ புகழ்ந்துமுன் னுரைப்ப தென்ன முக மனே" எ-ம், திருவாசகம். "கூறு நாவே முதலாகக் கூறுங் கரண மெல்லாநீ, தேறும் வகை நீ திகைப்புநீ தீமை நன்மை முழுதுநீ, வேறோர் பரிசிங் கொன்றில்லை மெய்ம்மை யுன்னைவிரித்துரைக்கிற், றேறும் வகையென் சிவலோகா திகைத்தாற் றேற்றவேண்டாவோ" எ-ம், பொன்வண்ணத்தந்தாதி. "தவனே யுலகுக்குத் தானே முதறான் படைத்தவெல்லாஞ், சிவனே முழுதுமென்

பார்சிவ னேகம் பெறுவர்செய்ய, வவனே யடல்விடை யூர்தி கடைவிடை நஞ்சமுண்ட, பவனே யெனச்சொல் லுவாரும் பெறுவரிப் பாரிடமே" எ-ம், நந்துவராயர். "நிகழ்கின்ற வெல்லாமுநின்மலமே யானு, விகழ்கின்ற வேறுதா னியாதோ-புகழ்பின்றி, நாடப்படாவெங்க ளுய னூர் சீர்பாதஞ், சூடப் படாதார்தஞ் சொல்" அன்றியும், "யாதொன்று நீயன்றி யில்லாத பின்பிங் கெவற்றை நன் று, தீதென்ப தெங்கள் சிவக்கனி யேசெய்ய வேண்டுவது, மாதொன் றியகின் திருமேனி கொண்டிங்கன் வந்தவிந்த ப், போதொன் றியகழ லேவழு வாது புகழ்விப்பதே"எ-ம் பகவற்கீதை. "நன்றே ஞான வருமறையோ ருயி ருவி னிறைச்சிதனைத், தின்றே யுழலு மவன்யாவன் யாவென் றறிந்த திறத்தெல்லா, மன்றே யென்று நாமென்று தறி வாய் நின்ற வெனையெங்கு, மொன்றேயாகக் காண்பா னிவ் வுடம்போ டிருந்தே யுடம்பறுப்பான்" எ-ம், பிரம கீதை. "போதம தாகித் தோன்றும் பொருளெலாஞ் சிவமே யாக, வேதமிலறிவாற் காண்பா னெவனவ னுண் மை கண்டான், நீதிலாச் சிவமன்றென்று சிறிதொன் றைச் சிந்தை செய்வான், பேதமா மருளின் மேய பித்த னென் றறிய லாவான்" அன்றியும், சிவனிது வன்றே யென்று சிறிதொன்றைச் சிந்தை செய்வா, னவனறி வுடையோர் தம்பா லதமனென் றறியப் பட்டா, னுவம னென் றில்லாவீசன் றனையிகழ்ந் தொழுகு வானும், பவ மதி லென்று மேவும் பசுவெனப் படுகின் றானும்" அன்றி

யும், "இதெனும் பொருள்க ளன்றெனும் பொருள்கள் செய்யலா வனசெயப்படாத, வேதமா முடல மிந்தியம் பிராண னிசைமனம் புத்தியாங் காரந், தீநறுங் காயம் கோபமே முதலாந் தீயன சாந்திதாந்தி களே, யாதிமா நலங்க ளடையவுந் தானே யாகியே தோன்றுமெய் யருளால்" எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "மேனியிற் புறத்தி னுள்ளின் மேலொடு கீழிற் றிக்கில், வானில்வை யகத்தி லெங்கு நானன்றி மற்றொன் றில்லை, யானிலா விடமு மில்லை யெனதிடந் திலாது மில்லை, தானிகழ் பொருள்வே றில்லை சச்சிதா னந்த மென்றான்" அன்றியும், "மேவலுற் றது போ கத்தில் விருப்பும் வெறுப்பு மெனக்கில்லை, யாவ தெய்து மதுவருக யாது போகு மதுபோக, பாவமிகுமிவ் வஞ்ஞானப் பகைவ னுமேல விவேகமெனு, மேவ மில்லாப் பொருளெல்லா மிழந்தே னுணர்வா லிதுபெற்றேன்" எ-ம், மோகவதைப்பரணி. "சுத்தமா திகளுமெலாந் தற்சொருப மானபரி, சுத்தமாய் விட்டதுகாண் சும்மேலோ சும்முலக்காய்" எ-ம், சிவானுபூதி விளக்கம். "வெறுப்பு விருப்பென்று வேறுளைத்தா லெந்தை, யுறுப்பிற் குறையாதோ வுணர்வுடையோர் சொல்லுவரோ" அன்றியும், "வேண்டலும்வேண் டாமலுமாய் மேவு வினைப்பயனு, மாண்டகையோ டுற்ற வனுபூதி யானதே" அன்றியும், "எல்லாஞ் சிவமென்றிருக்கு மொழியுமுனை, யல்லாமல் வேறுமுண்டாமோ" எ-ம், திருவருட்பயன். "உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைக் காட்சியருக், கெள்ளுந் திறமேது

மில்" எ - ம், நெஞ்சொடுமகிழ்தல். "உள்ளும் புறம்பு முவட்டாத வானந்தக், கள்ளருந்தி நின்ற களிப்பென்கொ னெஞ்சமே" எ-ம், அருட்பிரகாசம். "நெளியும் புழுவு மலமும் பொதியூ ழுலுகிமல, வொளியின் வடிவென வேவேத மோதுத லோர்ந்து முண்மை, தெளியும் பரிசில ஞய்ச்சிவ மன்றிது வென்னவொன்றை, யெளியொன் றினைப்புகழ் வோனையு ஞானி யெனப்படுமே" எ - ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (எச)

[இந்நிஷ்டைக்கண் யான் பிறனொன்னும் விகற்பங் களே தோன்று மாயின் அவற்றினை நீக்க உபா யம் மேற்கூறுகின்றார்.]

தோன்றுமேல் யான்பிறர் தோன்றுஞ் சுகாதிக
டோன்றும னில்லுயிர்க் குந்தீ பற
சுதந்திர மின்மைதேர்ந் துந்தீ பற.

எ-து. இங்ஙனங் கூறிய நிஷ்டைக்கணின்றும் யான் பிறனொன்னும் விகற்பங்கள் தோன்றுமாயின் சுக துக்க ராகத் துவேஷமென்னும் இருவகைத் துவந்துவங்களும் கூடவே தோன்ற நிற்கும். அவ்விகற்பங்கள் தோன்றுத படி எல்லாவுயிர்கட்கும் சுதந்திரமின்மை தேர்ந்து உன்னை யும் பிறனையும் காணுமலே நிற்பாய், எ-று.

'தோன்றுமனில்' என்றமையால் அந்நிலை நிற்கவே சுகாதிகளும் தோன்றுது பூரண நிஷ்டையும் கூடுமென்ப தாயிற்று. அஃது எங்ஙனமென்னின், எல்லாச்சீவர்க்கும்

தனுகரணங்களைக் கூடாதவிடத்து அறிவு உதியாமையால் அவர்கள் தாமே அவற்றினைக் கூடுகைக்குச் சத்தி இல்லாமையினாலும் அவைகள் உயிர்களைக் கூடாத விடத்துப் பிரேரகம் இன்மையவாகிய சடமாதலாலும், தாமேகூடாதவற்றினைக் கூட்டி உயிர்க்கு அறிவை விளக்குவான் சிவனே. நானும் பிறரும் சுதந்திரரல்லமென்று ஒருவன் சுகதுக்கங்கள் தோன்றின விடத்தெல்லாம் தன்னையும் பிறரையும் காணுமற் சிவனையே கண்டு நிற்கவே அச்சிவன் மீது இவனுக்குப் பிரியாப்பிரியங்கள் தோன்றுவது இன்மையால் பூரணநிஷ்டை கூடுமென்றதெனக் கொள்க.

இ-ம். தத்துவராயர். "புகழ்ந்தென் புகழல்ல சொல்லியொன் றுகட் புவியிலுள்ளோா, ரிகழ்ந்தென் னெனையவ ரென்செய்கி லென்னினி யாவையுமாய்த், திகழ்ந் தெங்க ளுந்தன் செயலன்றி யின்மையைத் தேற்றிச்சிந்தை, நிகழ்ந்திங்கனை யின்று நீங்காம னின்மல னின்றனனே" எ-ம், சிவப்பிரகாசம். "மருவிய பொறியி லொன்று மாபூத மைந்திலொன்றுங், கருவிக ளென்கு நீங்காக் கலாதிக ளொத்துங் கூடி, யொருபுல னுகரு மித்த வொழுங்கொழிந் துயிருமொன்றைத், தெரிவுறுதவறொ ழிந்தத் திரள்களுஞ் செயலிலாவே" அன்றியும், "தனக்கென வறிவிலாதான் முனைவை யறிந்துசாரான், றனக்கறி விலாத வாயிற் றுனறி யாதுசாரத், தனக்கென வறிவிலாதான் றத்துவ வன்ன ருடன், றனக்கென வறிவானு லிச்சகலமு நுகருந்

தானே" எ-ம், சிவநெறிப்பிரகாசம். "நன்மைமுன் னிலே படர்க்கை மூன்றுவிதத்தாலே சாருமுயிர்க் கறிவிப்ப னிறைவனதிற்றன்மை, தொன்மையதா ஞானத்தைத்தடு த்திடுமா மலத்தைத் தூரந்தெவையு முள்ளபடி தோற்று வித்த லுளத்தே, நன்மையுடன் றீமையினை யவரவரா லறிய நல்குவது முன்னிலையா நரகசொர்க்கமாதிப், பன் மையதாம் பரலோக பாவபுண்ணியத்தின் பலமதனை நூலினாலுணர்ந்திடுகை படர்க்கை" எ-ம், சிவஞானதீபம். "சத்தமுதல் விடயத்தைப் பகுத்தறிதலவித்தை தக்க தொழிற் படுத்திடுத லீசர் தொழிலஞான, மொத்ததுசா தாக்கியமாஞ் சத்திநசையுறவே யுருசிப்பித் திடுதல் சிவந் தற்செயல்பண்ணுவதாந், தத்துவருமெலாம் துவுஞ் சடமெனவிட்டகன்றே தானறிவாகாமலறி யாமையுமா காம, லத்தனுணர்த்திடவுணருமறிவுயிரொன் றருளாலறிந் தெவையுமிறைசெயலென் றுன்செயல் விட்டகலே" எ-ம். உண்மை விளக்கம். "அக்கரங்கெட் கெல்லா மகரவுயிர் நின்றாற்போன், மிக்கவுயிர்க்குயிராய் மேவிநு - மெக்க ண்ணு, நில்லா விடத்துயிர்க்கு நில்லாதறிவென்று, நல்லா கமமோது நாடு" எ - ம், திருவருட்பயன். "ஊனறியா தென்று முயிரறியா தென்றுமிவை, தானறியா தாரறி வார்தாம்" எ-ம், சைவநெறிவிளக்கம். "உண்டோ வதீ தத்துணர்வுதிக்க யாமுளத்திற், கொண்டகுறிப் பன்றி விளங் கும்" எ - ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (எசு)

[எல்லாந் துவந்துவமும் உடலைப்பற்றி வருதலா
ல் அதனது காவலைக் கைவிடல் வேண்டுமென்று
மேற்கூறுகின்றார்.]

படைப்பாதிக் கீச னதிகாரி பற்று
முடற்காவ லீவிடுத் துந்தீ பற
ஓவா தவனைநோக் குந்தீ பற.

எ-து. அனைத்துயிர்க்கும் இத்தசைக்கண்ணுண்டாகிய சராசர தேகங்களும், அவற்றினைப்பற்றி வருகிற சுக துக்கயோகமும் அத்தேகங்களினது நீக்கமும், உணர்வைப் பற்றி வருகிறமயக்கமும் தெளிவும், ஊழின் வலித்தன்மை யாதிகளாலே கூட்டிச் சிவனே ஐந்தொழில்களையும் பண்ணுகின்ற அதிகாரியாதலின் யாதொன்றன்கண்ணும் யான் பிறர் அதிகாரி யென்குதலையும், யான் இந்தவுடலைக் காக்கின்றேனென்னு மபிமானத்தையும், பற்றறக் கைவிட்டுச் சுதந்திரனாகிய பரனையே ஒழியாது நோக்குவாய், எ-று.

உடற்காவல் கைவிடென்றமையால், அதனைக்கைவிடவே அதன்கட் பற்றிவரு மிருவகைத் துவந்துவமும் கூடவே நீங்குமென்பதாயிற்று.

இ-ம். திருமந்திரம். "எவ்விடத் துந்தம் பணியின்கை கண்டுளோ, ரெவ்விடத்தும் பணியீசன் பணியென்றே, யவ்விடத் தைங்கரு மத்தா லறிதலா, லுவ்விடத்தோருக் கோருபாய மில்லையே" எ - ம், தேவாரம். "நன்கடம்

பனைப் பெற்றவள் பங்கின்னன், றென்க டம்பைத் திருக் கரக்கோயிலான், றன்க டன்றமி யேனையுந் தாங்குத, லென்கடன்பணி செய்து கிடப்பதே" எ-ம், திருப்பாட்டு. "தேனைக் காவல்கொண்டு விண்ட கொன்றைச் செழுந் தாராய், வானைக் காவல்கொண்டு நின்று ரறியா நெறி யானே, யானைக் காவி லரனே பரனே யண்ணு மலை யானே, யூனைக் காவல் கைவிட் டுன்னை யுவப்பா ருணர் வாரே" எ-ம், திருவாசகம். "நாயிற் கடையா நாயேனை நயந்து நீயே யாட்கொண்டாய், மாயப் பிறவி யுன்வச த்தே வைத்திட்டிருக்கு மதுவன்றி, யாயக் கடவே னுனே தானென்னதோவிங் கதிகாரங், காயத் திடுவா யுன்னு டைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே" எ-ம், குகை நமசிவாயார் பாடல். "ஐயா மரப்பாவை யாடுவது சூத் திரிதன், கைவாசி யோபாவை கற்றதோ - வெய்யவினை, யென்னிச்சையோவருணை யீசா படைத்தளிக்கு, முன் னிச்சை யன்றோ வுரை" அன்றியும், "நீயே படைத்தவுட னீகாப்பை காவென்ன, நாயேனுக் கென்பொறுப்பு நாய கனே - யாயுமறைச், சீர்கேட்குஞ் சோணகிரிச் சீமானே வைத்தவனே, நீர்கேட்கு மோமரங்க ணின்று" எ - ம், தேவிகாலோத்தரம். "கடைபடு முலகிய றன்னைக் காண் குறீஇ, யுடையவ ரொனையிலை யானுடை யானிலை, யடை யவு மெனக்கிலை யானு மன்னதே, நடையிது நிலையெனிற் றமிய ஞனரோ" எ - ம், சிவபோகசாரம். "அன்றே யனுதி யமைத்தபடி யல்லாதொன், றின்றே புதிதா யிசை

யுமோ - வென்றுஞ், சலியா தியற்றுவான் றன்னையே நோக்கி, மெலியா திருந்து விடு." எ - ம், உப்பை. கண்ணுழையாக் காட்டிற் கடுமுண் மரத்துக்கு, முண்ணும் படித்தண்ணீ ருட்டுவா - ரென்னு, நமக்கும் படியளப்பார் நாரியோர் பாகர், தமக்குந் தொழிலேது தான்" உறுவை. "சண்டப்பைக் குள்ளுயிர்தன் ருயருந்தத் தானருந்து, மண்டத்துயிர்பிழைப்ப தாச்சரிய - மண்டி, யலைகின்ற வன்னு யரணிடத்தி லுண்மை, நிலைகண்டு நீயறிந்து நில்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. ()

[ஊழின்வழியால்வரும் இன்பதுன்பங்களை யாவரொருவரேனும் அனுபவியாது நீங்குதல் கூடாதென்று மேற்கூறுகின்றார்.]

இரும்பூ ரணநின் மலன்வினை யெல்லா
மொருங்குணர்ந் தூட்டுமே லுந்தீ பற
உண்ணு தொழிப்பதா லுந்தீ பற.

எ-து. மகத்துவமாகிய பூரணத்தையும் நிருமலனுகையாற் சுதந்திரத்தையும் முழுதுணர்தலையும் உடைய பரமேசுவரன் பல்லுயிர்களது வினைகளையும் அதற்கேற்ற தனுவாதிகளையும் ஏககாலத்து உணர்ந்து ஊட்டுமாயின், அவ்வினைப் பயன்களை அனுபவியாது நீங்குவது யாவரால் ஆவது, எ-று.

அஃது எங்ஙன மெனில், அனைத்துயிர்க்கும் தத்தம் உபாய தந்திரத்தால் துன்பத்தை நீங்கி இன்பத்தைக்

கூடவேண்டுமென்பது துண்ணிவாதலின் பகவான் உணர்ந்து
கூட்டாநிற்கும் இன்பதுன்பங்களை ஒருவன் பற்றுதல்
விடுதல் செய்வான் நினைத்தல் பழுது. அங்ஙனமன்று;
எல்லாவினைகளும் சிவனே கூட்டுகின்றானே அவனை அறி
யாமல்வரும் இன்பதுன்பங்களை நீங்கவேண்டாவோவெ
னில், அவ்வஸ்துவுக்குக் கர்த்திருத்துவமும், சர்வஞ்ஞத்
துவமும், உண்டென்பது கூடாது. அங்ஙனம் உண்டா
யினும் இவ்வஸ்து அறிந்து கூட்டாநிற்கும் இன்பத்தைக்
கைப்பற்றித் துன்பத்தை உபாயத்தால் நீங்கிவிடுவேனெ
னில், அவ்வஸ்து பூரணமுறைகையால் நீங்குதற்கு இடமே
இல்லை: அங்ஙனமாயினும், அவ்வஸ்துவை யன்றி எழு
வகைத்தோற்றத்தும் ஓரொரு சீவர்களால் வரும் இடை
யூறுகளை என்னுபாயத்தினாலே நீக்கிக்கொள்வேனெனில்,
எல்லாவுயிர்களையும் கன்மத்தளவில் இயக்கும் சுதந்திரன்
சிவனேயாதலின் அவனையன்றி உனக்கும் பிறர்க்கும் இய
ங்குதல் கூடாது. இவ்வாறு சுதந்திர ஹீனராகிய உன்
னையும் பிறரையும் சுதந்திரராகப் பாவித்தல் சிவ தூஷ
ணமாதலின் ஜனன மரணங்களை ஒருகாலும் நீங்குதல்
கூடாது. ஆதலால், யாதோ ரிடத்தும் சிவத்தையே
கண்டு யான் பிறவொன்று காண்குதலை ஒழிந்து யாதொ
ன்று வரினும் எடுத்தவுடற்கு அடைத்த பொறியளவே
வந்து முடியாநிற்குமென்று தமது மனோவாக்குக்காயங்
கள் அசையாமல் அடங்கிநிற்பர் மெய்யுணர் வுடையோ
ரென்ற தெனக்கொள்க.

(இ-ம்.) திருமந்திரம். "செந்திலென் சீவிலென் செஞ்சாந் தணிகிலென், மந்தகந் தேயுளி நாட்டி மறிக்கிலென், வித்தக னந்தி விதிவழி யல்லது, தத்துவ ஞானிக டன்மைகுன் றாரோ" எ-ம், குகைநமசிவாயர். "பேரா யிரமுடைய வெம்மானைச் சோணகிரி, யாரா வமுதை யறியாமல் - வாராது, தீது நலமுந் தெரியுங்கா ணெஞ்சமே, யேதுமவ னென்றே யிரு" எ-ம், சிவஞானதீபம். "சித்தமுறு நினைவுளாக டொழில்பொய் வாய்மை தீமைநலம் விருப்புவெறுப் பின்ப துன்பம், வைத்தநபுசிப் பிகழ்ச்சிபுகழ் தரு மந்தான மடிமுயற்சி பேறிழவு மற்று மெல்லா, மத்தனறிந் தளவிலயா ரவர்க்கு நாளு மருங்கனவு நனவினுநின் றளிப்ப தோரார், தந்நமறி வானுகருங் கருத்தராகித் தடுமாறி யுளமெலிந்து தளர்வ ரந்தோ" அன்றியும், "உடலிலிரு வினையுதவு மிதமகிதப் பயனு னுளவாகு மின்பதுன்ப முணவொழியா துயிர்க்கு, நடலைமரு ளறிவினுட னுமருந்தி லதுவே யென்றூத ரருத்துவதா னணுகிடுமேல் வினையுஞ், சடமுடலம் வினைநாகரா தறிந்துயிர்தா னருந்தா தலையவ்வ னவளதுவா நிலைமையினு லுயிர்கட், கிடமுடனின் றருத்துவனென் றுணர்ந்தருளா லருந்தி லிறைபணியா மெதிர்வினையு மெரிசேர்வித் தாமே" எ-ம், திருப்பனுவல். "ஈன னேனுடற் கின்பதுன் பங்கணீ, ஞான பூரண நல்கவு நானுனித், தானினைப்பதென் னே சென்னித் தன்கிரி, வானு ளோர்தொழு மார்க்கண்ட லிங்கமே" அன்றியும், "இன்ப துன்ப மெனக்குநீ நல்.

கவு, மன்ட கன்றினி யல்லும் பகலுநா, ஒன்ப்ர தாப மு
ணருத லோவிலேனம், மன்ய ராடர மார்க்கண்ட லிங்க
மே" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. ()

[யான் பிறவொன்றும் பாவனை நீங்கும்
அவதி கூறுகின்றார்.]

உறும்பொழு தவ்வி டொருதன் னுழப்பா
னறும்பிறர் யானென்பொ யுந்தீ பற
அலதொன் றினுமாறு துந்தீ பற.

எ-து. ஒருவனுக்கு முத்தியடையுங் காலையில் தன்னிடத்துண்டாகிய யான் பிறவொன்றும் பொய்ப்பாவனை முயற்சியால் நீங்கா நிற்கும்; அஃதன்றி மற்றொன்றானும் அப்பாவனை நீங்கிச சிவபாவனை தோன்றாது, எ-று.

அஃது எங்ஙனமெனில், ஈசுவரன் முழு தொருங்குணர்ந்தோனாதலின் யாவரொருவர் முத்தியடையுங்காலமும் அவனான் மதிக்கப்படும், அங்ஙனம் அவன் நியமித்த காலத்தன்றி ஒருவர்க்கும் இடையே யானெனதென்னும் பாவனை நீங்கி முத்திகூடுதல் கூடுமோவெனில், கூடாது. ஆயின் இவ்வுபாயநிஷ்டை கூறியது யார்க்கெனின், நிருமலனாகிய பகவான் எல்லாவுயிர்களது பருவமும் ஒருங்கே நியமித்து அதற்கு ஏற்ப வேதாதி நூல்களும் அன்றே கூறியதாதலின் முத்தியடையும் பருவமுடையோர்க்கு

அவரது மனத்தின்கண்ணே பொய்மை நீங்கி, மெய்மை கூடுவதாகிய விழைவு தோன்றுதலின் அவர்க்கு இந்திர நூல்கள் சம்மதமாய் இவைகளிற் கூறியபடியே முயற்சி உண்டாகாநிற்கும். இஃது இல்லுழிப் பிறந்ததற்கு உரியோர்க்கு யான் பிறவொன்றும் பொய்ப்பாவனை நீங்குதற்குரிய முயற்சி உண்டாகாமையால் பிறப்பு நீங்குவது இல்லையாதலின் முத்திக்கு யான் பிறவொன்றும் பாவனையைக் கெடுப்பதாகிய முயற்சியே நிமித்தமெனக்கொள்க.

(இ-ம்.) பட்டணத்துப்பிள்ளையார்பாடல். "உழப்பின் வாரா வுறுதிக ளுளவோ, கழப்பின் வாராக் கையற வுளவோ" அன்றியும், "நினையா மெலியா நிறையழியா வாளா, புனைவார்க்குங் கொன்றை பொதுவோ - வனையீரு, மெச்சியே காண வியன்றில்லை யானருளைப், பிச்சியே நாளைப் பெறும்" எ-ம், குகைநமசிவாயதேவர் பாடல். "சும்மா கிடைக்குமோ சோறு சலன் பாத, மம்மால் விரிஞ்ச னறிகிலார் - நம்மா, விருந்தகதை சொன்னக்கா லென்னுரு நெஞ்சே, பொருந்த நினையாத போது" எ-ம், தத்துவராயர்பாடல். "ஒளியார் விளைகலை நாணிழவாருரு வுந்திரியார், தெளியாத பித்தென்று செப்பவிரார்நின்று தேங்கக் கண்ணீர், குளியா ரினிய கொடியவென் ஞர்குரவன் சொருப, னளியா ரலங்க லெளிதோ புனைய வரிவையர்க்கே" அன்றியும், "தொழிலா னது பணியாத் தோத்திரஞ்செய் தோவா, தழிஞுகி னீயுஞ்ச

லென்பா - யெழிலார், திருப்பா திகனே நினையவுநான் மாட்டேன், சொருபாநா னென்செய்கேன் சொல்'' எ-ம், பிரமகீதை. ''திரமா மருத்தந்தி ருன்மைந்த ரானுந் தீராதவற்றின் றியாகத்தி னுமேல, யுரமான வேதாந்த மாவாக்கி யத்தா லுற்பன்ன மாம்விச்சை யானிச்ச யித்தார், பரமான வஞ்ஞான வந்தத்தி லேயப் பரஞானவுபதேசமொன்றுறு மேயிப், புரமா முடம்புக்கு ளேயந்த முத்திப் பொருள்கண்டு வீடெய்து வாரிப் புவிக்கே'' அன்றியும். ''உலத்த லின்றியொழி வற்றபொருளுண்மை யதுவாஞ், சலித்த லின்றிய தவத்தினவர் தங்க ணெதிரே, திலத்தி லெண்ணெயரணிக்கண றதிக்கணிகழ் நெய், நிலத்தி னீரென நிசழ்ந்துவெளி யாகிநிலையாம்'' எ-ம், ஞானவாசிட்டம். ''இனிப்பிறவா முடிவான பிறப்பிலே மெய்ஞ்ஞான மெளிதினுண்டாம், பனிச்சுடர்வெண் ணிந்திலங்க ளுத்தமமா மூங்கிலலாற் படுவதுண்டோ, செனித்தவரின் மேலோராய் நல்லோராய் மித்திரராய்த் தெளிந்தோ ராகி, யனித்தமறு முத்தராய் ஞானிகளாங் குணமெல்லா மவனைச் சாரும்'' அன்றியும், '' சனன மஞ்சினர்க் கவருடை முயற்சியே சரணுந், தினமு மிங்கிவை நானெனுஞ் சிறுமைதான் சிதையி, லனக மாயுல கெங்குமாம் விசால முண்டாகு, மனனுறத்தன துயர்ச்சிதான் காண்புற வருமால்'' எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (எஅ)

[இப்பாவனு நிஷ்டையினது சிறப்பும் இதனால் வரும் பயனும் மேற்கூறுகின்றார்.]

இப்பாவ னுநிட்டை மாயோக மீதுந்தீ
தொப்பின்மா பூசையு முந்தீ பற
உண்மையைக் கூட் டுமென் றுந்தீ பற.

எ-று. இங்ஙனங் கூறிய பாவனு நிஷ்டை மகாயோகமென்று கூறப்படுவது. இஃதே அகண்டாகார சுத்த சைதன்னிய சிவத்தை அர்ச்சிக்கிறது. இந்நிலை கைவரவே உண்மை நிஷ்டையும் எளிதிற் கிடைக்கும், எ-று.

இந்நிஷ்டையே மகாயோகமென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருப்புகழ் "ஐந்து பூதமு மாறு சமயமு மந்த்ர வேத புராண கலைகளு மைம்ப தோர்வித மான லிபிகளும் வெகுருட, வண்ட ராதி சராசர முமுயர் புண்ட ரீகனு மேக நிறவனு மந்தி ரோனுரு வானு நிலவொடு வெயில்காயுஞ், சந்த்ரசூரியர் தாமு மசபையும் விந்து நாதமு மேதுவடி வுமோர் தன்சொ ரூபம தாகி நிகழ்வது சிவயோகந், தங் களாணவ மாயை கருமம லங்கள் போயுப தேச பரகுரு சம்ப்ர தாயமொ டேயு நெறியது பெறுவேனோ" எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "பாசமன்றி யுள்ளுணர்வைப் பதினைங் கடிகை பூசிக்க, ராச சூய மிலக்கங்க ளிவ்வா றொருநாள ருச்சிக்கி, னுசி லாத பரம்வாளியி லமா லாகு மிதுதா னே, யேசில் பரமயோகமிது தானே பரம கிரியையுமே"

எ-ம், அமுதசாரம். "யோகத் தாவமெனும் யோகமது கைகூடி, னேகப் பொருளதனா னெய்தியிடு - மேக, மது வா மிதுவன்றெ னாவகண்ட மான, வதுவாகை மாயோக மாம்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

இங்ஙிஷ்டையே சிவபூசையுமென்பதற்குப் பிரமாணம்: பிரமகீதை. "எப்பொருட் கண்ணு மன்றி யிலங்கிடு மறி வா மீச, னப்படி விளங்கு கின்ற தறிதலே சிவன்ற னக்கு, மெய்ப்படு பூசை வேறோர் செயலினு மன்று மெய்யே, யிப்படி ஞானந் தன்னா லிறைஞ்சிடப் படுவா னீசன்" எ-ம், "ஆன தாகாத் தெய்வமதே யடையும் விடய மிந் தியமாய்த், தானு மாகித் தனைத்தன்னாற் றானே நுகருந் தன்மையது, வூன மாகு ஞாதாதி யொழிந்தே யுள்ளவறி வதனாம், றானே யாகக் கண்டிருந்தல் சத்தா யுள்ள பூ சையது" எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "தேகமுதற் பிரிவுக ளாய்ச் சிறியனவாம்பொருள்களிலத் தெய்வ முண்டோ, பாகமறப் பணதியற வடிமுடிவற் றுளவுணர்வே பரம போத, மாகலினா லது தெய்வ மருச்சித்தற் குரித்தாகு மறிவி லாத, மூகருக்கு வடிவுமுத லருச்சனையே யியல் பென்று மொழியு மன்றே" அன்றியும், "அறிவுசம பாவ னைசந் தோட மெனு மலர்களா லந்தத் தேவாம், பிறிவரி ய வான்மதத்து வத்தையருச் சிப்பதே பெரிய பூசை, குறிவடிவிற் பூசனைபூ சனையல்ல வகண்டமெனக் கூறுந் தெய்வ, நெறிகொள்புறத் தொழில்களா னேராதிங் கித

னுலே நிறையு மின்பம்" அன்றியும், "ஓது வேதம் பேய்த்தே மொன் றுணர்ந் மதுவொண் புனலாருங், காத லின்ப மிடர் கனவென் றிடமே கருது புகையொளிதான், வாதுங் கழிய மறிந் துணர்தன் மலர்பூ ருறை மகிழ்சாந்த, மேத மின்றி யிருந்திடுத லிறைவற் கெலேயில் பூசையதே" எ-ம், சிவானந்தமாலே. "எங்குஞ் சிவாலயமா மெங்குஞ் சிவமாகு, மெங்குஞ் சிவனடிமை யெங்குமாய்ப் - பங்கறவே, நிற்றல் சிவபூசை நின்றநிலை யாய்நிறைவிற், பற்றொழிதல் பூசா பலம்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. 'பராதி' என்னுஞ் செய்யுட்டொடு இச்செய்யுள்காறும் பூரணபாவனை நிஷ்டை கூறியதெனக்கொள்க. (எக)

[இப்பூரணபாவனை கூடாதார்க்கு மேலும் ஓர் குறிப்புப்பாவனை கூறுகின்றார்.]

கொள்ளரி தேலக் குறியெம திவ்வுரு
வுள்ளத்தி னுள்ளேவைத் துந்தீ பற
ஓங்கார முச்சரி யுந்தீ பற.

எ-து. முற்கூறிய பூரணபாவனைக்கண் மனம் நில்லாவிடத்து உன்னையாளும் பொருட்டாக நாம் கொண்டருளிய இக்குருவடிவத்தை இதயத்தினுள்ளே தியானஞ்செய்து அவ்விதயத்தி னுள்ளே பிரணவாக்ஷரத்தை யுச்சரி, எ - று.

பூரணனாகிய சிவனொருவனுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்யுமிடத்துக் கொள்ளுந் திருமேனி குருவடிவே யாதலானும், மற்றொரு குறிப்புவடிவங்களும் அவனருளாற் பெறப்படுவவாதலானும், இங்ஙனங் குருவடிவே குறிப்புருவமாகக் கூறினாரெனக்கொள்க.

குருத்தியானத்திற்குப் பிரமாணம்: திருமந்திரம். "குருவே சிவமெனக் கூறினா னந்தி, குருவே சிவமென்பதுகுறித் தோரார், குருவே சிவமாகிக் கோனுமாய் நிற்குங், குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே" அன்றியும், "கருட னுருவங் கருது மளவிற், பருவிடந் தீர்ந்து பயங்கெடு மாபோற், குருவி னுருவங் குறிக்கொண்டு நோக்கத், திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே" எ-ம். சிவானுபூதிவிளக்கம். "சீருருவங் கொண்டருளுந் தேசிகன்செம் மேனிபோ, லோருருவங் கொண்டாங் குணரா துணர்த்தினனே" எ-ம், "வந்த குருவடிவை வந்தித்துப் பூசித்துத், தந்த சிவானுபவந் தானருந்தப் பெற்றனமே" எ-ம், அமுதசாரம். "உள்ளத்தினின்று மொளித்தான் பரன்குரவன், கள்ளந் தனைத் தவிர்த்துக் காட்டினான் – வள்ள, லருவான கோலமோ வக்கோலங் காட்டுங், குருவான கோலமோ கூறு" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுட்காண்க.

பிரணவமுச்சரித்தற்குப் பிரமாணம்: திருமந்திரம். "ஓமென்னு மோங்காரத் துள்ளே யொருமொழி, யோ

மென்று மோங்காரத் துள்ளே யுளபேத, மோமென்று மோங்காரத் துள்ளே யுருவரு, வோமென்று மோங்கார மொண்முத்தி சித்தியே" எ-ம், திருவாசகம். "உய்ய வென் னுள்ளத்து ளோங்கார மாய்நின்ற, மெய்யா விமலா விடைப்பாகா" எ-ம், பிரமகீதை. "நிமரந் தொறு மடைந்தழி வுறுது தெரிவா, காமை நின்றரணி யால்வடிவு காணு மதுபோ, லாமு டம்பிலழி வின்றிமறை கின்ற யமல, ஓமெனும் பொரு ளுணர்ந்தி ட வுடம்பி லொளியாம்" எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "ஓங்குஞ் சின்மாத் திரப்பொருளா மோங்கா ரத்தை யுண்ணினைந்து, தூங்குந் தியான பரனாகித் தொடர்சங் கற்பமெல்லாம்போய், வாங்கும் தொழிலீ டணையைய மனன ஞான ஞேயமிவை, தாங்கு ஞாதா வனைத்துமறத் தனிச்சித் திரம்போ லொடி திருந்தான்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுறற் காண்க. (௮0)

அஞ்சுமூன் றஞ்சக்க ராதியே தேனுநின்
வஞ்ச மறுத்தோதென் றுந்தீ பற
மனமிட்ட மானவொன் றுந்தீ பற.

எ-து. பஞ்சாக்ஷரி அட்டாக்ஷரிமுதலிய மந்திரங்களாயினும் உன் மனத்திற்கு இட்டமானவொன்றை ஏகாக்கிர சித்தம் பொருந்தி உள்ளத்திலுள்ளே உச்சரிக்கக் கடவாய், எ-று.

(இ-ம்.) திருக்கடைக்காப்பு. "தும்மலிருமறொடர்ந்த போழ்தினும், வெம்மை நிரயம் விளைந்த போழ்தினு, மிம்மை வினையடர்த் தெய்தும் போழ்தினு, மம்மையி னுந்துணை யஞ்செ ழுத்துமே" எ - ம், பெரியாழ்வார். "ஏடு நிலத்தி லிடுவதன்முன் னம்வந் தெங்கள் குழாம்புகுந்து, கூடு மனமுடை யீர்கள்வரம் பொழில்வந் தொல்லை கூடுமினோ, நாடு நகரமு நன்கறிய நமோநாராயணாயவென்று, பாடு மனமுடைப் பத்தருள் ளீர்வந்து பல்லாண்டு கூறுமினே" எ - ம், வரும். மற்றும் வருவன வற்றுங் காண்க. (அக)

[நிருமலாந்தக்கரணத்திற்பொருட்டு
மேலுங் கூறுகின்றார்.]

மந்திர நிட்டையின் றேல்வாயு வாதியாற்
சிந்தை தூய் தாவதற் குந்தீ பற
செய்யோக மாதிய வுந்தீ பற.

எ-து. இங்ஙனங்கூறிய மந்திரநிஷ்டைகளில் மனசு நில்லாவிடத்து அம்மனசு நிருமலமாய் நிலைகொள்வதன் பொருட்டு வாயுதாரணை முதலியவற்றால் யோகமாதிய தவங்களையாயினும் செய்யக்கடவாய், எ-று.

(இ-ம்.) திருமந்திரம். "வாயு விருந்திடவாயு விருந்திடு, மாயு விருந்திடக் காய மிருந்திடும், காயமிருந்தாற் கருத்து மிருந்திடு, மேய வறிவுணர் வுற்றால் வினையின்றே" எ-ம், சிவதருமோத்தரம். "இந்திய விரு

ந்தி யெல்லாம் பிராணனே யியக்க வேயு, மிந்தியஞ்செ யிக்க வெண்ணிற் பிராணனைச் செயிக்க பஞ்ச, யிந்தியஞ் செயித்தார் தாமே யெய்துவர் சமாதி தன்னை, யிந்தியஞ் செயிக்க மாட்டா ரெய்துவ தேது மின்றே" எ-ம், ஞான வாசிட்டம். "ஆதலா லுயிரசைவால் வாதனைப்பா லழுத் தத்தால் விரிந்தவற்று ளடங்கு வாயே, லோதுபிறப் பறு மறிவின் விரிவேயுள்ள முள்ளத்தா லிவ்விந்த வுயிர்கள் வாழ்வாஞ், சேதனமேயா கியவெல்லாம் பிராண யாமந் தியானமருந் தாகத்தின் டிறங்களாலே, பேதமன மொடுங்குவது பொருட்டா வன்றோ பிராணவா யுவைநிறுத் திப் பிடிக்கின்றாரே" எ-ம், பிரபுலிங்கலீலை. "ஓடுமாவை நிறுத்துறி லுள்ளுமக், கோடு வாய்க்கலி னத்தினைக் கொள்ளுவார், நீடு மாமன னிற்க நிறுத்துறி, லோடும் வாயுவை யுள்ளுற வீர்ப்பரால்" அன்றியும், "வாயு நிற்ப மன னின்று மனந்தானிற்பப் பொறிநின்று, பாய பொறிக ணிற்டவிடர் படுபுன் புலன்க ணின்றனவா, லாய புலன்க ணின்றமையா னகிலந்தோன்று துள்ளத்தே, தூய பரமா னந்தபரஞ் சோதி தோன்றக் கண்டிருந்தார்" எ-ம், திருவுந்தியார். "காற்றினை மாற்றிக் கருத்தைக் கருத்தினு, ளாற்றுவ தாற்றலென் றுந்தீ பற, அல்லாத தல்ல லென் றுந்தீ பற" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

(அ௨)

[அத்தன்மையும் கூடாதார்க்குப் பின்னுங் கூறுகின்றார்.]

அயனாதி மூவரு மாங்கவர் தம்ம
தியைதரு வேடமு முந்தீ பற
எல்லாமு மியாமெம துந்தீ பற.

எ-து. அயனரியரனென்னும் திரிமூர்த்திகளும் அம்மூர்த்திகளது வேஷங்களும் யாமும் எமது வேஷமும் பிறிதன்றெனக்கொள்வாய், எ-று.

'எல்லாமும் யாம் எமது' என்றமையால் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்களைப் பண்ணு மூர்த்திகளாயும் அம்மூர்த்திகட்கெலலாம் காரணமாயும் நிற்பது ஒருசிவமே யென்றதெனக்கொள்க.

(இ-ம்.) திருக்கடைக்காப்பு. "படைத்தளித் தழிப்பமும் மூர்த்திக ளாயினை" எ-ம், தேவாரம். "ஆதியும்மர னயன் மாலுமாய்ப், பாதி பெண்ணுரு வாய பரமனென், சோதி யுள்குழைத் தேத்தவல்லாரவர், வாதை தீர்த்திடும் வான்மியூ ரீசனே" எ-ம், திருப்பாட்டு. "வாழ்வர் கண்டீர்நம் முள்ளவர் வஞ்சமனத்தீரே, யாவ ராலு மிகழப்பட்டிங் கல்லலில் வீழாதே, மூவ ராயு மிருவராயு முதல்வ னவனேயாங், தேவர் கோயி லெதிர்கொள் பாடி யென்ப தடைவோமே" எ-ம், திருவாசகம். "சுந்தரத் தின்பக்குயிலே சூழ்சுடர்

ஞாயிறு போன்று, மந்தரந் தேசின்றிழிந்திங் கடியவ ராசை யறுப்பான், முந்து நடுவு முடிவு மாகிய மூவ ரறி யாச், சிந்துரச் சேவடி யானைச் சேவகனைவராக் கூவாய்" எ-ம், திருவாய்மொழி. "திருமாலுன் முகன் செஞ்சடை யானென் றிவர்களெம், பெருமான் றன்மையா ரறிகிற் பார் பேசியென், ஒருமா முதல் வானூழிப் பிரானென்னை யாளுடைக், கருமா மேனியனென்பனென் காதல் கலக்கவே" எ-ம், பிரமகீதை. "புருட னென்றுனை செ யப்படு வதுபரி பூரண மாகின்ற, சொருப நின்றவா றிற் கவிங் கருளொடு தோன்றவல் லவன்றன்னை, யரனு மன் றுமா லயனுமன் றெவர்க்குமுள் ளாகியே யாவர்க்குந், தெரிவ ருஞ்சிவ னவனையிங் கொருங்கிய சிந்தையார் தெளிவாரோ" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (அங)

[இங்ஙனம் கூறிய திரிமூர்த்திகளினும் அவரவர் வேட மாகிய கணங்களினும் வழிபடுமுறைமை மேற்கூறுகின்றார்.]

எத்தேவை நாமென் றிசைந்தா யதைத்தொழூ
சத்திய பத்தியா லுந்தீ பற
தனுவாதி யைக்கொடுத் துந்தீ பற.

எ-து. இங்ஙனங்கூறிய முத்தேவர்களுள்ளும் அவ ரவர் வேடங்களுள்ளும் யாதொரு வடிவத்தை நீ சிவ

மென்று துணிந்தாய் அந்த வடிவத்தையே நாடோறும் வழிபடக்கடவாய்; சத்தியபத்தியால் மனவாக்குக் காயத்தை அர்ப்பணஞ்செய்து, எ-று.

'சத்தியபத்தி' என்றது உலகர் சான்றொழிந்து தேவதை சான்றாக வழிபடுமிடத்துத் தனுவாதிகளை அர்ப்பித்துத் தலைநிற்றலெனக்கொள்க. 'தனுவாதி' என்றது உடல் பொருளாவி யென்பாருமுளர். இது துறவிக்குக் கூறியதாதலின், அதுசிறப்பன் றெனக்கொள்க.

(இ-ம்.) தேவாரம். "உள்ள முள்கலந் தேத்தவல் லார்க்கலாற், கள்ள முள்ளவ ருக்கருள் வானலன், வெள்ள மும்மரவும்விர வுஞ்சடை, வள்ள லாகிய வான்மியூ ரீசனே" எ-ம், திருவாய்மொழி. "உணர்ந்துணர்ந் திழிந்தகன்றுயர்ந்துரு வியந்தவிந் நிலைமை, யுணர்ந்துணர்ந் துணரினு மிறைநிலை யுணர்வரிதுயிர்கா, ளுணர்ந்துணர்ந் துரைத்துரைத் தரியயனர னென்னுமிவனை, யுணர்ந் துணர்ந்துரைத் துரைத் திறைஞ்சுமின் மனப்பட்ட தொன்றே" அன்றியும், "மகிழ்கொ டெய்வ முலோக முலோக, மகிழ்கொள் சோதி மலர்ந்தவம் மானே, மகிழ்கொள் சிந்தைசொற் செய்கைகொண் டென்று, மகிழ்வுற் றுன்னை வணங்கவா ராயே" எ-ம், சிவஞானசித்தியார். "மனமது நினைய வாக்கு வழுத்தமந் திரங்கள்சொல்ல, வினமலர் கையிற் கொண்டிங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றிச், சினமுத லகற்றி வாழுஞ் செயலற மானு லியார்க்கு, முனை

மொரு தெய்வ மெங்குஞ் செயற்கு முன்னிலையா மன்றே" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (௮௪)

[யாதொரு போகமோக்ஷம் அன்பினாலன்றி மற்றொன்றால் யாவர்க்கும் அடைதல் கூடாதென்று மேற்கூறுகின்றார்.]

நெய்யின்றி யாக முடியுமே லீடுபே
றைவகை யாகமு முந்தீ பற
அன்பின்றி யாகுமென் றுந்தீ பற.

எ - து. யாதாமோரிடத்தாயினும் நெய்யின்றி யாகம் முடியுமாயின், கருமயாகம் தவயாகம் மந்திரயாகம் பாவனையாகம் ஞானயாகம் என்று இங்ஙனங் கூறிய ஐவகை யாகமும் அன்பின்றி ஒருவனுக்கு முடியும், எ-று.

இதனும் போகமோக்ஷத்திற் கெல்லாம் ஆதரமே காரணமென்றதாயிற்று.

(இ-ம்.) திருவள்ளுவர். "அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர், புன்கணீர் பூச றரும்" எ - ம், திருமந்திரம். "அன்பு சிவமிரண் டென்ப ரறிவிலா, ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலா, ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி, னன்பே சிவமா வமர்ந்திருப் பாரே" எ - ம், "என்பே விறகா விறைச்சி யறுத்திட்டுப், பொன்போ லெரியிற் பொரிய வறுப்பினு, மன்போ டுருகி யகங்குழைந் தார்க்கன்றி, யென்போன் மணியினை யெய்தவொண்

ஞுதே'' எ - ம், தேவாரம். "நெக்குநெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சுளே, புக்கு நிற்கும் பொன்னார்சடைப் புண்ணி யன், பொக்க மிக்கவர் பூவுநீ ருங்கண்டு, நக்கு நிற்ப னவர்தமை நாணியே'' எ - ம், திருப்பாட்டு. "இன்ப முண்டேற் றுன்பமுமுண் டேழைமனைவாழ்க்கை, முன்பு சொன்னேன் மோழைமையான் மொட்ட மனத்தீரோ, யன்பரல்லா ரணிகொள்கொன்றை யடிகளடி சேரா, ரென்பகோயி லெதிர்கொள் பாடி யென்பதடை வோமே'' எ - ம், திருவாசகம். "பத்திவலையிற் படுவோன் காண்க'' அன்றியும், "தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன் றென்பெ ருந்துறை நாயகன், மூவ ராலுமறி யொணா முதலாய வானந்த மூர்த்தியான், யாவ ராயினு மன்ப ரன்றி யறியொணாமலர்ச் சோதியான், றூயமாமலர்ச் சே வடிக்கணஞ் சென்னி மன்னிச் சுடருமே'' எ-ம், திருவா ய்மொழி. "நீர்மையி னூற்றுவர் வீயவன் றைவர்க் கருள் செய்து நின்று, பார்மல்கு சேனை யவித்த பரஞ்சுடரை நினைந்தாடி, நீர்மல்கு கண்ணின ராகி நெஞ்சங்குழைந்து நையாதே, யூர்மல்கி மோடு பெருப்பா ருத்தமர்கட் கெ ன்செய்வாரோ'' எ-ம், "அமரர் தொழப்படுவானை யனைத் துல குக்கும் பிரானை, யமரமனத்தினுள்யோகு புணர்ந்த வன் றன்னோடொன்றாக, வமரத் துணியவல்லார்க ளொ ழிய வல்லாதவ ரெல்லா, மமரநினைந்தெழுந் தாடி யலர்ந் துவ தேகருமம்மே'' எ-ம், சிவதருமோத்தரம். "ஆதர வே பரமான வறம தாகு மாதிருடு வந்தமிவற் றனைத்து

மாகு, மாதரவற் றவரீகை யறம தாகா வாதலினா லாதர வே மூலமாகு, மாதரவே பிரகிருதி யான்மா வீசனெனும் பொருளு மறிவிக்கு மமலன் றாளு, மாதரவே யடைவிக் கு மாத லாலே யனைத்திநுக்கு மாதரவே மூல மாமே’’ எ-ம், அனுபவசாரம். “அன்பி லாதநல் லறங்களு மை வகை வேள்வியும் பிணமேயா, மன்பில் வாய்மையுந் தானமு மொழுக்கமும் விரதமும் பிணமேயாந், துன் பின் ஞானமுந் துகளிலெச் சமயமுஞ் சொல்லிடிற் பிண மேயா, மன்பிலாதிய லறம்பொரு ளின்பம்வீ டனைத் திற்கு முயிருண்டோ’’ எ-ம், சொரூபானந்தநிலையம். “அன்ப தொன்றுமற் றருஞ்சிவ மொன்றுமென் றறிபவ ரறிவிலா, ரன்ப தேசிவ மாயிருந் தமையறிந் தவரிறை யருள்பெற்றார், துன்பவன்பயந் துவங்களில் வீடெனச் சொல்லிடு மவையெல்லா, மன்ப தாமமு தினை முழுந் திடவுண வயலவ ருணாதானே’’ எ-ம், மெய்ஞ்ஞான விளக்கம். “தூமமது வெங்குளது வங்கனல தாமா, றேம முற வேயிறைவ னுருமவர் பாலுந், தாமமை விலாதுருகு தன்மைய ருளத்தே, யாமிறைவனாரிய தாளுமென வோ ரோ’’ எ-ம், மெய்ஞ்ஞானநிலையம். “முழுதுந் தன்னையே தழுவிட நழுவிடு மூலமா மிறைவந்து, பழுதொன் றின் றிய பத்திநல் வலையினிற் படுமெனு மதுகண்டா, லெழுது கல்வியு மிலங்குநற் றவங்களும் யோகஞானமு மெங்கே, யழிவொன்றின்றிய வன்பினன் பெருமையை யறையவு முடியாதே’’ எ-ம், திருக்களிற்றுப்படியார். “அன்பே

யென் னன்பேயென் றன்பாலமைத் தளித்திட், டன்பே யன் பாக வறிவழியு - மன்பன்றித், தீர்த்தந் தியானஞ் சிவார்ச்சனைகள் செய்யுமது, சாத்தும் பழமன்றே நான்" எ-ம், சிவானந்தமாலை. "சீரார்பதினெண் புராணஞ் செழுமறைநூ, லாராத வாகமங்கற் றுய்ந்தறிந்து - நேராகச், சங்கரன் றளிணைக்கீ ழன்பிலனேற் சண்டாள, னங்கையினிற் பாகீ ரதி" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (அரு)

[அன்போடுகூடாத நெஞ்சிற்கு உணர்த்துதல் மேற்கூறுகின்றார்.]

அஞ்சிவக் கன்புறு தைம்புலக் கோடுமே
னெஞ்சிற் கறிவுறுத் துந்தீ பற
நீதுணை யல்லையென் றுந்தீ பற.

எ-து. எல்லாச்சிறப்பினையுமுடைய சிவத்திற்கு அன்பு செய்யாது குற்றத்தினை விளைப்பதாகிய ஐம்புல விஷயங்களை இச்சித்து உன்னுடைய நெஞ்சம் செல்லுமாயின், அதனைநோக்கி நித்தியானந்தத்தினை நீத்துச் சிறிதாய் அழிதருஞ் சத்தாதிவிஷயத்தைக் கருதாநிற்கும் நெஞ்சமே நீ எனக்குத் துணையாகக் கடவாயோ அல்லையென்று வலியுறுத்தி அறிவுறுத்து, எ-று.

(இ-ம்.) திருவாசகம். "ஆடுகின்றிலை கூத்துடையான்கழற் கன்பிலை யென்புருகிப், பாடுகின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர், சூடுகின்றிலை சூட்

டுகின் றதுமிலை துணையிலி பிணைநெஞ்சே, தேடுகின்றிலை
தெருவுதோ றலறிலை செய்வதொன் றறியேனே" எ-ம்,
பட்டணத்துப் பிள்ளையார். "பேசுவாழி பேசுவாழி,
யாசையொடு மயங்கி மாசுறு மனமே, பேசுவாழி பேசு
வாழி ; கண்டன மறையு முண்டன மலமாம், பூசினமா
சாம் புணர்ந்தன பிரியு, நிறைந்தன குறையு முயர்ந்
தன பணியும், பிறந்தன விறக்கும் பெரியன சிறுக்கு,
மொன்றொன் றொருவழி நில்லா வன்றியுஞ், செல்வமொ
டு பிறந்தோர் தேசொடு திகழ்ந்தோர், கல்வியிற் சிறந்
தோர் கடுந்திறன் மிகுந்தோர், கொடையிற் பொலிந்
தோர் படையிற் பயின்றோர், குலத்தி னுயர்ந்தோர் நலத்
தினின் வந்தோ, ரனையரொங்குலத்தின ரிறந்தோ ரனைய
வர், பேரு நின்றில போலுந் தேரி, னீயுமஃதறிதி யன்றே
மாயப், பேய்த்தேர் போன்று நீப்பரு முறக்கத்துக், கன
வே போன்று நனவு பெயர் பெற்ற, மாய வாழ்க்கையை
மதித்துக் காயத்தைக்,கல்லினும் வலிதாக் கருதிப் பொல்
லாத், தன்மைய ரிழிவுழிச் சார்ந்தனை நீயு, நன்மையிற் றி
ரிந்த புன்மையை யாதலி, னழுக்குடைப் புலன்வழி யிழு
க்கத்தி னொழுகி, வளைவாய்த் தூண்டிலு ளிரைவாய் விழு
ங்கும், பன் மீன் போலவு, மின்னுபு விளக்கத்து விட்டில்
போலவு, மாசையாம் பரிசத் தியானை போலவு, மோ
சையின் விளிந்த புள்ளுப் போலவும், வீசிய மணத்தின்
வண்டு போலவு, முறுவ துணராச் செறுவுழிச் சேர்ந்து
னை, நுண்ணூ லூற்றுத் தன்னகப் படுக்கு, மறிவில் கீடத்

து நுந்துழி போல, வாசைச் சங்கிலிப் பாசத் தொடர்ப்பட், டிடர்கெழு மனத்தினோ டியற்றுவ தறியாது, குடர்கெழு சிறையறைக் குறங்குபு கிடத்தி, கறவை நினைந்த கன்றென விரங்கி, மறவாமனத்து மாசறுமடியார்க், கருள்சுரந் தளிக்கு மற்புதக் கூத்தனை, மறையவர் தில்லை மன்றுளாடு, மிறையவ னென்கிலை யென்னினைந் தனையே" எ-ம், தத்துவராயர். "மற்றிலை பற்றென்று வாழ்வித்த நாதன் மலரடியைப், பற்றிலை மற்றொன்றைப் பற்றாதொழிந்திலை பற்றியொன்றும், பெற்றிலை யாயினும் பேய்த்தேளை நீறொனும் பின்றொடர்ச்சி, யற்றிலை யென் செய்கின் றாய்நெஞ்ச மேயழிந் தற்றனையே" அன்றியும் "நின்பெற்றி தன்னை நினைக்கவுண் டோநெஞ்ச மேநிறையப், பொன்பெற்று வைத்தும் பொதிந்து கொளாய்புன் குரம்பையிலே, தன்பெற்றி தன்னைத் தரும் தம்பிரான் வந்து சார்ந்திருப்ப, வென்பெற்றிநீயிந்தி யஞ்சொன்ன வாசெய் திளைக்கின்றதே" எ-ம், மூலசித்தி. "அன்பிலா நெஞ்ச மரும்பிணி யெனவு மளவிலாப் பகைநமக் கெனவுங், துன்பமார் சோக மோகமே முதலாந் துயரெலாம் விளைநிலமெனவு, மின்பவீ டெய்தா திடற்கிடை யூறு மிருளுமென் றியம்புவர் பெரியோர், துன்பிலா விறைவர்க் கன்பிலா நெஞ்சே துணையலை துணையலை யெனக்கே" எ-ம், அனுபவசாரம். "புலையுறு செயலாற் புலனுறு போகப் புகலரும் விடத்தையே நுகர்தற், கலமரு கவலைக்

கடலுளே தலைகீழாகவே விழுந்தழி நெஞ்சே, கலைகளி னுணர்வுக் கரியநற் சொருபன் கழல்களை நினைந்துநைந் துருகி, யெலையறு மன்பா மமுதினை விரும்பா தேது கொண் டென்செய்தாய் கெடுவாய்" எ-ம், போதாநந்தாக ரம். "காயநீர்க்குமிழி யதினுறு மின்பங் கானலிற் புன லது தனக்கிங், காயவந்துயர மளவில்ல யதுநீ யாய்வுறு மையினழிந் தற்றாய், நீயினிக் கவலை மயல்களைத் தவிர்ந்து நெஞ்சமே வந்தெனக் குடன்பட், டாயவச் சொரு பற் கன்பதே புரியிலரியதே தார்நமக்கெதிரோ" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (அசு)

[பின்னும் சத்தாதி விடயத்தால் குற்றமே யென்று வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.]

அசுணதிக் கோரொன்று லைம்புல னுனு
மிசையுமேற் கேடெமக் குந்தீ பற
எங்ஙன முய்துமென் றுந்தீ பற.

எ-து. அசுணப்புள் யானை விட்டில் மீன் வண்டென் பன ஐந்தும் சத்தாதி விஷயங்களில் 'வளைவாய்த் தூண் டிலு னுள்ளிரை விழுங்கும் பன்மீன்போலவு, மின்னுபுவி ளக்கத்து விட்டில்போலவு, மாசையாம் பரிசத் தியானை போலவு, மோசையின்விளிந்த புள்ளுப்போலவும், வீசிய மணத்தின் வண்டுபோலவும்' ஓரொன்றாலே கேடடையா

நிற்கும். எமக்கு ஐம்புலனாலும் கேடுவருமாயின் அவற் றினை நீங்காவிடத்து எங்ஙனம் உய்குவம் நெஞ்சமே, எ-று.

இ - ம். ஞானவாசிட்டம். "உரைத்தவசு ணங்களிறு விட்டின்மீன்றே னேசையூ ரெளியிரத நாற்றமென்ன, நிரைத்தவவற் றேரொன்றான் மாய்ந்துபோகு நிலையழி க்கு மிவையைந்து நேரேகூடிக், கரைத்தலுறு பவர்க் கின்ப மெங்கே யுன்றன் கட்டுக்கு வாதனையே கயிற்றுச் சாலம், புரைத்தெழுநெஞ் சேயதுவே போகுமாயிற் பொருவில்சய மஃதுனக்குப் புகலுங் காலே" எ - ம், அமுதசாரம். "சிந்தா குலமனிதர் சீசீ செவிமுதலா, மைந்தாலு மீடழிய வல்லரோ - வைந்திலொரு, வேட்கை யசுணமிபம் விட்டின் மீன்வண்டு, கேட்கைமுத லோ ரொன்றன் கேடு" எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "நாயலகை நெய்விரும்பி நக்குவது நஞ்சிட்ட, பாயசமு மெய்ப் பரிசம் பாவைமிகச் - சாயனீர், வேட்கை யசுணமிபம் விட்டின்மீன் வண்டிவையின், சாக்கியைக்கண் டார்துற வா தார்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

[வனிதையர் விஷயத்தால் வருங்கேடு
மேற்கூறுகின்றார்.]

ஆயிழை யார்பாலுண் டைம்புல வேட்கையு
நீவிரும் பிற்கேடென் றுந்தீ பற
நெஞ்சமே சொல்வதென் னுந்தீ பற.

எ-து. வனிதையரிடத்து ஐம்புலநுகர்ச்சியும் உளதா மாதலின் அவரதுபோகத்தை நீ விரும்பிற் கேடென்பதற்கு ஓ ரையம் என்னை நெஞ்சே, எ-று.

இ-ம் : திருவள்ளுவர். " கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு, மொண்டொடி கண்ணே யுள" அன்றியும், "உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங், கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு" எ-ம், திருவாசகம். "காருறு கண்ணிய ரைம்புல னாற்றங் கரைமர மாய், வேருறு வேனை விடுதிகண் டாய்விளங் குந்திருவா, ரூருறை வாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, வாருறு பூண்முலை யாள்பங்க வென்னை வளர்ப்பவனே" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (அஅ)

[காமத்தால் வருமின்பமும் இதனால் வருந்துன்பமும் மேற்கூறுகின்றார்.]

சிலந்தி வருடத் திகழுஞ் சுகம்போ
லிலங்கிழை யார்சுக மூந்தீ பற
இடராய் விளையுமென் றுந்தீ பற.

எ-து. ஒருவனது உடலின்கண் தோன்றிய சிலந்தியைச் சூழ்ந்து உகிரால்வருட உண்டாகிய சுகம் பின்பு கீறி அறுத்துத் தீர்த்தற்கு இடமாய் விதனஞ் செய்குதல் போலும், ஆபரணதிகளினது சிறப்பால் மயக்கஞ் செய்யாநிற்கும் மகளிரிடத்து உண்டாகிய சிற்றின்பமும் பின்பு நரகாதிவாதனைக்கு இடஞ்செய்யும், எ-று.

இ-ம். தேவாரம். "குழலை யாழ்மொழி யாரிசை வேட்கையா, யுழலு மாக்கையைப் பூணு முணர்விலாத், தழலை நீர்மடிக் கொள்ளன்மின் சாற்றிடுே, மிழலை யானடிச் சாரவின் ஞுள்வரோ", அன்றியும் "மாணு வுரு வாகியோர் மண்ணளந்தான் மலர்மேலவ னேடி யுங் காண்பரியாய், நீணீண்முடி வானவர் வந்திறைஞ்சு நெல்வாயி லரத்துறை நின்மலனே, வாணுர்நுதலார் வலைப் பட்டடியேன் பலவின்கனி யீந்தது போல்வதன் முன், ஞுணுடுபெண் ணுமுரு வாகிநின்று யடியேனு யப் போவதோர் சூழல்சொல்லே" எ-ம், திருவாசகம். "செழுகின்ற தீப்புகு விட்டிலிற் சின்மொழி யாரிற்பன் ஞுள், விழுகின்ற வென்னை விடுதிகண் டாய்வெறி வாய அறுகா, லுழுகின்ற பூமுடி யுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, வழிநின்று நின்னரு ளாரமு தாட்ட மறுத்தனனே" எ-ம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார்பாடல். "இலவிதழார் வீழ்வா ரிகழ்வா ரிவர்தங், கலவி கடைக்கணித்தும் பாரே-னிலகு மொளி, யாடகஞ்சே ரம்பலத்தெம் மாளுடையா னின் ருடு, நாடகங்கண் டின்பான நான்" எ-ம், சிவதருமோத் தரம். "குட்டவுடல் கொடுக்குமிதங் கூடினமுற் கொடி யிடையா, ரிட்டமுமிம் முறையெனுக விளையவர்தம் பரு வம்போற், குட்டமழற் கூடுதலுங் கொழுநனுக்கொப் பெனக்கொள்க, தொட்ட துவக் கிந்திரியஞ் சொற்பொ ருளுந் துணிவாரே" அன்றியும், "புரிந்தவர்க ளவினை யைப் பொருவரியா னடிக்கன்பு, பிரிந்தவர்கள் வனிதை

யனைப் பெறற்கரிய பேறென்றே, யிருந்தவர்க ணடந்த வர்க ளிழுக்காய குழிவழிக்கே, யெரிந்தவர்கள் கிடந்தெரி வாய் நிரயத்து மிளைப்புறவே" எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "பைந்தொடியா ராசைநோய் கம்பீர மணிதனையும் பது மந் தன்னை, முந்திரவிக் கதிர்போல மிளிர்விக்குங் கன லிடியு முனைக்கூர் வாளும், வெந்தவிருப் புப்பொறியு மெ னக்கொடிய மனவேட்கை மேரு வொத்த, சுந்தரஞா னியர்தீரர் சூரனையெல் லாமிமைப்பிற் றுரும்பு செய்யும்" அன்றியும், "மேவுதற் கரிதாய்க் கேசம் புகையதாய் விழி க்கு நன்றாய்த், தீவினைச் சிகைசேர் மாத ரொனுங்கன றிரு ணம் போல, யாவரைச் சுடாது தூரத் தெரிகின்ற நரகத் தீக்குட், பாவையர் குளிர்ந்த மேனி பசையிலா விறக தாமே" அன்றியும், "மாமடஞ் செறிந்த நெஞ்சின் மனித ராம் புட்பி டிக்கக், காமனும் வேடன் வீசும் வலையொப் பார் கருங்கண் மாதர், தீமனச் சேறுர் சன்மச் சிறுகுழி மீனு மாந்தர்க், கேமவா தனைக்க யிற்றுத் தூண்டிலுக் கிரையு மொப்பார்" எ-ம், நாலடியார். "அம்பு மழலு மவிர் கதிர் ஞாயிறும், வெம்பிச் சுடினும் புறஞ்சுடும் - வெம் பிக், கவற்றி மனத்தைச் சுடுதலாற் காம, மவற்றினு மஞ் சப் படும்" அன்றியும், "ஊரு ளெழுந்த வுருகெழு செந் தீக்கு, நீருட் குளித்து முயலாகு - நீருட், குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன் றேறி, யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும்" எ-ம், நீதிசாரம். "ஊரூ ரொனும்வனத்தி னுள்வேற்கண் மாதரொனுங், கூரூர் விடமுட் குழாமுண்டு - சீரூர், விரத்

திவயி ராகி விவேகத் தொடுஞ்சோ, டிரத்தணியா தேகலெ வன்னே'' எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.()

[நல்லுணவாகிய சுவைகள் விழைதல் தீதென்று மேற் கூறுகின்ருர்.]

ஆன்பாலுங் கூழு மகற்றும் பசியெலாந்
தான்பின் மலமாமென் றுந்தீ பற
சடிரசங் தேடேலென் றுந்தீ பற.

எ-து. ஒருவனது மிகுந்த பசிக்குப் பாலும் சருக்கரையும் முக்கனிகளும் கூட்டி அருந்தினுலும், அஃதன்றி உப்பற்ற நீர்க்கூழும் காடியும் மற்றுள்ள சாகமூல பலாதிகளும் அருந்தினுலும், உதராக்கினி அவியாநிற்கும் யாதொரு புசிப்பேனும் உதரத்தைப் பொருந்தித் தனது தன்மை கெட்டு மலத்தன்மையொன்றே அடையா நிற்கும்; ஆதலால், பசிக்கு உதவினதன்றிக் கைத்தல் கார்த்தல் புளித்தல் துவர்த்தல் உவர்த்தல் தித்தித்தல் என்கிற அறுசுவைகளைத்தேடி ஓடேல் நெஞ்சமே, எ-று.

இ-ம். தத்துவராயர். ''பண்டைப்படியே நமக்களிக்கின்ற பரஞ்சுடரைக், கண்டைக் கனியை யமுதைக்கை விட்டுக் கவலைநெஞ்சே, தொண்டைக்கு மேலுறுஞ் சோற்றுச் சுவடுந் துடியிடையார், கெண்டைத் துணைவிழி யுமுன்னி யென்னைக் கெடுத்தனையே'' எ-ம், சிவானந்த மாலை. ''உப்பகன்ற நீர்க்கூழு முண்டாற் பசிகெடுமா, லப்பதுண்டு கூவல்குள மாறதனி - லிப்படியைப், பார்த்

தமையா நெஞ்சே பரந்தெழுந்து சென்றாலும், பேர்த் துளதின் மேல்வருமோ பேசு" அன்றியும், "நீயா யமை யாய் நினைந்தோடிக் கிட்டாமை, யேயா யமைந்தா யிடர் நெஞ்சே - காயோ, கடையானுர் காய்பசிக்கே கால்குலை வர் கற்றோ, ரடையாரோ வாங்கமைவின் பால்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கo)

[மேலமைவு கூறுகின்றார்.]

வேண்டாத துன்பமு மேவல்போ லின்பமு
வேண்டா விடினுமுண் டுந்தீ பற [ம்
விதிவழி நெஞ்சேயென் றுந்தீ பற.

எ - து. யாவனொருவனுக்கும் இன்பதுன்பங்களெல் லாம் ஊழின்வழியே அடைதலால், வெறுக்கப்பட்ட துன்பமும் உனக்கு இயல்பாய் வருதல்போல யாதொரு விஷய சுகமும் நீ விரும்பாவிடினும் அமைத்தபடியே வந்து கூடும் அவற்றினை அவாவுதல் ஒழிவாய் நெஞ்சமே, எ-று.

இ-ம். திருவள்ளுவர். "வகுத்தான் வகுத்த வகை யல்லாற் கோடி, தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது" அன்றியும், "பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச், சொரியினும் போகா தம" ஔவையார். "ஆழவமுக்கி முகக்கினு மாழ்கடனீர், நாழி முகவாது நானாழி - தோழி, நிதியுங் கணவனு நேர்படினுந் தந்தம், விதியின் பயனே பயன்" அன்றியும், "எழுதியவா றுமென் றிராமட நெஞ்

சே, கருதியவா றுமோ கருமங் - கருதிப்போய்க், கற்ப கத்தைச் சார்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்கா யீந்ததேன், முற் பவத்திற் செய்த வினை" குகைநமச்சிவாயர். "வைய முழுதும்படைத்து வாழு மருணகிரி, யைய னமைத்தபடி யல்லாம - ஞெய்யமன, நூறு யிரம்விதமாய் நொந்தாலு மெள்ளளவு, மேரு நதிற்குறையா தே" சிவானந்தமாலை. "இல்லாத தில்லை யுளதுதவி ராதென்று, நல்லோர்துணி பொருளை நாடுங்கா - லெல்லா, மமைத்தபடி யேவருமா லாங்கசைவென் னெஞ்சே, சமைந்தபொரு டாமறிவார் தாம்" அன்றியும், "பல்காய நற்கறியும் பானெய்ப்பழத் தோடடிசில், செல்வாய தேயுஞ் செறிந்தாலு - மெல்ல வினை, யூட்டாவூ முண்டேவூறுபிணிமற் றியாதொன்றால், வீட்டாதோ நெஞ்சே விரைந்து" அன்றியும், "இன்பத் திக் கோடி யிளைக்குமது போன்மனமே, துன்பத்துக் கோடிச் சுழலாயே - யின்பமுநீ, யப்படியென் றெண்ணி யிளைப் பாறியாட் பேறுபெறு, திப்படிவந் துற்பவிப்ப தென்" அன்றியும், "நீடுந் தலைகீழ்கான் மேலாகி நின்று லும், கூடும்படியன்றிக் கூடாதா - லோடி, வருந்தாம லுள்ளபடி வந்திடக் கண்டாறி, யிருந்தாலோ நெஞ்சே யினி" அன்றியும், "இருந்தவிடத் தேதும் வரக் கண் டிரு ப்ப தன்றே, பெருந்தகைமைக் காபரணம் பேதாய் - மருந்தெனவே, யாங்கினியார் தங்கடையிற் சென்றிடினு மாதரியார், பாங்கிதுகாண் பாழ்நெஞ்சே பார்" அன்றி யும், "ஆற்றங் கரைப்பசுத்தா னக்கரையோ டிக்கரையிற்,

ரேற்றும் பசும்புற் றொடர்புறமே - யாற்ற, வதுபோல நெஞ்சே யலைந்தலைப்பட் டோடு, மிதுவே யுனக்கிதநற் பேறு" மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

[இங்ஙனங் கூறிய வுபாயங்க ளனைத்தையும் நெறியாகப் பற்றிச்சென்று உண்மை நிட்டையினையே கூடல் வேண்டுமென்று மேற்கூறுகின்றார்.]

சொன்னவிந் நாலு வுபாயங் கொடுதொடர்ந்
தன்னமெய்ந் நிட்டைசேர்ந் துந்தீ பற
ஆனந்தம் பெற்றிடென் றுந்தீ பற.

எ - து. இங்ஙனம் பாவனையாதியாகச் சொல்லிப்போந்த நாலுவுபாயங்களானு மனசை யொருவழிப்படுத்திச் சென்று முற்கூறிய பாவனாதீத நிட்டையைப் பொருந்தி நின்று பேரானந்தம் பெறக்கடவாய், எ-று.

பாவனையாதியான நிட்டைக ளொவ்வொன்றி லநேக விதங்க ளடங்கி நிற்றலானும், இன்னு முபாயங்கள் பல வாகநூல்களிற் சொல்லப்படுமதனானும், 'நாலுவுபாயங் கள்' என்று கூறினானெனக்கொள்க.

இ-ம்: தத்துவராயர். "இம்மற் கிறையா னவுடம் பை யெடுத் திதுகா ரணமாக விரவும் பகலு மெளிவந் தன செய்திதனு லமையாதே, மம்மர்க் கிடனாய் நடனு டிய பொய்வாழ்வைக் கருதாதே மறையிற் றுறையிற் பொறை யிற்றுறவி னிறைவிற் குறைவற்றே, யெம்மைக் குநமக்

குறவா மவர்வே றலர்நா மலதென்றே யாதொன் றினும் யாவரொடும் பணியற் றெல்லா வழியானுந், தம்மைப் பெறுவா னினைவா ருறவே தாலோ தாலேலோ தனிநா யகமே யெனையா ளுடையாய் தாலோ தாலேலோ" மற் றும்வருவனவற்றுற் காண்க. (கூஉ)

[அவ்வுண்மை நிட்டைசார்ந்து சாதிப்போர்க்கு வாக்குந் தொழிலும் எதுகாறும் அடங்காதோ அதுகாறும் நிலைகொளாதென்று மேற்கூறு கின்றார்.]

நினைவெழின் மெய்ந்நிட்டை நீங்குமேன் மாணு
பினையெழி னென்னுமென் றுந்தீ பற
பேச்சுந் தொழிலுமென் றுந்தீ பற.

எ-து. யாவனொருவ னுண்மை நிட்டைசாதிக்கு மிடத் தவனுக்கெல்லா வுபாதிகளுமடங்கி நிர்த்தரங்க சமுத்தி ரம்போல இவ்விடத்திருக்கின்றதென்று உண்ணினைவு சற் றேயுண்டாமாயினும் அது சகசநிட்டையன்றென்று சுரு தியாதிகள் கூறுநிற்குமாயின், அந்நினை வெழாம லடக் குவதன்றி அதுதடித்துப் புறநிலையாய் மனுதிகளோடு கூடி அவத்தையடைந்து ஐம்புலன்களையுங் கவர்ந்து வாக் குந்தொழிலுமாகிய கன்மேந்திரியங்களும் பிரேரகப்படு மாயின் அந்நிட்டை யாதாய் முடியுமோ மாணக்கனே, எ-று.

'நினைவெழின் மெய்ந்நிட்டை நீங்கும்' என்றவதனான் மனோலயஞ் செய்வோர்க்கு வாக்குந்தொழிலு மசைவற அடங்குதலே நியமமென்றொனக் கொள்க.

இ - ம். திருவாய்மொழி "உள்ள முறைசெய, லுள்ள விம் மூன்றையு, முள்ளிக் கெடுத்திறை, யுள்ளி லொடுங்கே" ஒளவையார். "மோனமென்பது ஞானவரம்பு" சிவானந்தமாலை. "ஓடியுழன் றிந்த வுடம்பை யொறுதே நீ, பாடியிடற் றைப்புண் படுத்தாதே - கேடுபிறர்க், கும்மால் விளையாதே யொன்றுடனுந் தாக்காதே, சும்மாவே காணுஞ் சுகம்" அன்றியும், "ஓடாதே தேடாதே யுன்னுதே யோசையெழப், பாடாதே சாத்திரங்கள் பன்னுதே- கேடுபிறர்க், கும்மாலே செய்யாதே யொன்றுதே யொன் றுமறச், சும்மா விருக்கை சுகம்" மற்றும் வருவனவற் றுற் காண்க.　　(கூ௩)

[இச்செய்யுள் தொடங்கி ஞானிகள தாசாரங் கூறுகின்றார்.]

ஆனந்த மெய்ஞ்ஞோ ராடினும் பாடினு
மானந்த லீலையென் றுந்தீ பற
அவர்செயல் கூறொணு துந்தீ பற.

எ-து. இங்ஙனங் கூறிய உண்மை நிட்டைகள் வந்து பரமானந்தம் பெற்றுள்ள ஞானிகளாயினோர் பின்பு ஓராடல் பாடல்களைச் செய்தார்களாயினும் அத்தொழில்க

ளெல்லா மானந்தலீலையாய் முடியும், அவரது செயற்பா டொருவரானிச்சயித்துக் கூறுதல் கூடாது; எ-று.

'ஆடினும்பாடினும்' என்றவும்மையால், அவை நியத மல்லவென்ற தெனக்கொள்க.

இ-ம். அஞ்ஞவதைப்பரணி. "தெளியு முளத்தார் சில வர் தெளிப்பார் சிலவர் களிப்பார் சிலவர் திகைப்பா, ரளியு முளத்தோ டழுது சிரிப்பா ரவர்கள் செயற்பா டறியவொணுதே" மோகவதைப்பரணி. அல்ல தங்கவர் பெருமையை யருமறை மொழிய, வல்ல தன்றரன் முகுந்தனும் பிரமனு மாட்டார்" மற்றும் வருனவற்ருற் காண்க. (கூச)

சோறிட நாடுந் துணிதரக் குப்பையு
மாறினோர்க் குள்ளவா லுந்தீ பற
ஆங்கவைக் கெண்ணுமொன் றுந்தீ பற.

எ-து. சோறிடுதற்கு நாடும் கோவணத்துணி கொடுத் தற்குக் குப்பைமேடு மியல்பாகவிருத்தலின், அவற்றினைக் குறித்தொருவனை யனுசரித்தற்கு ஞானிகளாயினோர் மற ந்தாயினு நினைப்பதில்லை எ-று.

அஃதெங்ஙனமெனின், மெய்யுணர்ந்தோ ரொன்றையு மிப்பிரபஞ்சத்தின்கண் வேண்டார்களாயினும், பிராரத்த தேகமுள்ளளவும் அதனுக்காகாரம் வேண்டுதலின் அது குறித்தாயினு மொருவனை யனுசரிக்க வேண்டுமேயெனில் அதுவேண்டுவதில்லை, அறிஞர்க்கு நாடுதோறுமிரந்துண்ட

லியல்பா யிருத்தலின், அங்ஙனமாயினும் அபிமானமறை ப்பது நிமித்தம் ஒருகோவணத்தை யாயினுங் குறித்து அனுசரிக்கப்படுமேயெனின், அவர்க்கபிமானங் கிஞ்சித்தா யினு மின்மையாற் கோவணமே வேண்டுவதில்லை அங்ஙன மாயின் ஞாதாக்கள் தரிப்பதேனெனின் ஊர்கடோறு மிரந்துண்பான் செல்லுமமைதியிற் றம்மை நோக்கிச் சிலரிகழ்ந்து கெடாவண்ணமும் மகளிர் நாணுவண்ணமு மாகப் பிறரைக்குறித்துக் கோவணந் தரித்தாரெனக் கொள்க. அங்ஙனமாயினும், கோவணங்குறித்தொருவரை யனுசரிக்கப்படுமேயெனில், அதுதேவையில்லை: குப்பை மேடுகடோறும் சதாகாலமும் பழந்துணிக ளியல்பாய்க் கிடத்தலினெனக் கொள்க.

இ - ம். திருமந்திரம். "பரந்த வுலகம் படைத்த பிரா னை, யிரந்துணியென்பர்க ளெற்றுக் கிரக்கு, நிரந்தரமாக நினையு மடியா, ரிரந்துண்டு தன்னடி யெட்டவைத் தா னே" பட்டணத்துப்பிள்ளையார் பாடல். "சோறிடு நாடு துணிதருங் குப்பை தொண்டன்பரைக்கண், டேறிடுங் கைக ளிழிந்திடுந்தீவினை யெப்பொழுது, நீறிடுமேனியர் சிற்றம்பலவர் நிருத்தங்கண்டா, லூறிடுங்கண்க ளுருகு மென் னுவியு முள்ளமுமே" அன்றியும், "சின்னற்சீரை துன்னற் கோவண, மறுதற்கீளுடன் பெறுவது புனை ந்து" என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. (கரு)

செல்லுழிக் கண்ட சிதைவலோ டுங்கையு
நல்ல கலமவர்க் குந்தீ பற
நாட்டிலேற் றுண்பதற் குந்தீ பற.

எ-து. ஆகாரத்தைக்குறித் தேகுமிடத் தெதிரேகண்ட உடைசலோடாயினும் கைகளாயினும் நாடுதோறும் பலியேற் றுண்பதற்குப் பாத்திரமாக உளவாகலின், ஞானிகளாயினோ ரேற்றுண்ணு மோட்டினைக் குறித்தாயினு மொருவனை யனுசரியார், எ-று.

இ-ம். தேவாரம். "கட்டு வாங்கங் கபாலங்கைக் கொண்டில, ரட்ட மாகங் கிடந்தடி வீழ்ந்திலர், சிட்டன் சேவடி சென்றெய்திக் காணிய, பட்டகட்டமுற் றூரங் கிருவரோ" திருவாசகம். "ஓடுங் கவந்தியு மேயுற வென்றிட் டுள்கசிந்து" பட்டணத்துப்பிள்ளையார். "விடுங்கோ டுகிலெங்குங் கோவண முண்டுவெண் ணீறெங்குமா, யிடுங்கோள் கரோடிங் கைக்கொளுங் கோளிடை மாமருதைத், தொடுங்கோள் சிவசங்க ராவென நாளுந் துதிசெயுங்கோ, டடுங்கோள் புலனுறங் குங்கோ ணலம்பலந் தன்னிலுற்றே" அன்றியும், "கையாரவேற்றங் கனகின்று தின்று கரித்துணியைத், தையா துடுத்துநின் சந்நிதிக் கேவந்து சந்ததமு, மெய்யார நீறணிந்துள்ளே யுரோமம் விதிர் விதிர்த்திட், டையாவென் றேலமிடுவதென் றோகயி லாயத்தனே" அன்றியும், "வீடுநமக்குத் திருவாலங் காடு விமலர்தந்த, வோடுநமக்குண்டு வற்றாத பாத்திர மோங்

குசெல்வ, நாடு நமக்குண்டு கேட்டவெல் லாந்தரு நன்னெஞ்சமே, யீடுநமக்குச் சரியான பேர்களு மிங்கில்லையே" அன்றியும், "சிதைவலோடொன் றுதவுழி யெடுத்தாங், கிடுவோ ருளரொனினிலையினின் றயின்று, படுதரைப் பாயலிற் பள்ளி மேவி" நெஞ்சொடுமகிழ்தல். கைத்துணைப் பாத்திர மானுய் காழுடைக் கோவண மானுய், பித்தனெனப்பெயர் பெற்றுயுன்பேருணர் வென்னைகொனெஞ்சே" அஞ்ஞுவதைப்பரணி. "அலைபொரு மலொருகா றலையெடா தமைவரோ யருள்பொரு மலுருகா வருவிபாய் நயனரோ, கலைபொருமலொருகோ வணவராய் விடுவரோ கவலைதீர் பலிகொணீள் கரகபா லியர்களே" அன்றியும், "உரையிறந் துணர்விறந் திடனுணர்ந் திடுவரோ, யுணவுமங் கையில்வரும் பலியுகந் திடுவரோ, திரையிறந் தளவிறந் துளபரங் கடலுளே, செறிதரும் படிவருந் திருவகம் படியரோ" மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கூசா)

ஏகாந்த மான தலமிலும் பூவணை
யாகுந் தரையவர்க் குந்தீ பற
ஆனந்த நித்திரைக் குந்தீ பற.

எ - து. ஞானிகளாயினோர்க்குப் பாழ்ங்கோயில் மலைமுழை முதலிய ஏகாந்தத்தலங்களே இல்ல மாதலினுலும், அன்னோரானந்த நித்திரை செய்தற்குத் தரையே பூவணையாதலினுலும், அவற்றினைக்குறித்து மொருவரையனுசரியார், எ-று.

இ-ம். திருமந்திரம். "இணங்கவேண்டா வினியுலகோ ருட, னுணங்கு கல்வியு நூல்களு மென்செயும், வணங்க வேண்டா வடிவை யறிந்தபின், பிணங்க வேண்டா பிதற்றை யொழியுமே" திருக்கடைக்காப்பு. "மேனியிற் சீவரத்தாரும் விரிதரு தட்டுடை யாரும் விரவலாகா, வூனிகளாயுள்ளார் சொற்கொள்ளாது முள்ளுணர்ந் தங்குய்ம்மின் றொண்டீர், ஞானிகளாயுள்ளார்க ணன்மறையே முழுதுணர்ந் தைம்புலன்கள்செற்று, மோனிகளாய் முனிச்செல்வர் தனித்திருந்து தவம்புரியு முதுகுன்றம்மே" ஞானவாசிட்டம். " இல்லவ வில்லமாதி பற்றற விட்ட கிட்டை, புல்லுதல் சற்சிற் பாவம் பொருந்துத றனக்குப் பேத, மல்லவா யவற்றவற்றின் றேற்றங்கண் மாய்தலென்று, மல்கலே காந்தஞ் சேர்தன் மானுடத்திரளை நீத்தல்" அன்றியும், "சங்கமடியாப் பொருளுண்டாஞ் சங்க மடியா வாபத்தாஞ், சங்க மடியா வாசைவருஞ் சங்க மடியாப் பிறப்புண்டாஞ், சங்க மறுத்தல் வீடென்பர் சங்கமறுத்தல் பிறப்பறுத்தல், சங்கமறுத்துப் பொருள்களினீ தனிசீ வன்முத் தியைப்பெறுவாய்" சிவபோகசாரம். "என்றுஞ் சனனவிடர்க்கடலு ளேமூழ்கிப், பொன்றுமனமே யுனக்கோர் புத்திகே - ளன்று, தனிச்சங்கஞ் சாராமற் றற்பரசீசேரி, னினிச்சங்கஞ் சேரா திரு" அன்றியும், "அனித்தியத்தை நித்தியமென் றுதரிக்கும் பொல்லா, மனித்தருடன் கூடி மருவார் - தனித்திருந்து, மோனந்த மாஞ்சிவத்துண் மூழ்கி மலத்

தையறுத், தானந்த மாயமூந்து யோரு அருட்பிரகாசம். "மைக்குழம் பன்ன விருள் வெயின் சேற்று மழையிவை கண், மிக்குறு காலையி னும்பலர்வந்து விரவுதலம், புக்கி தஞ் சொல்லினிற் பாரோதனித்தோ ரிடம்பொருந்தித், திக்கமி லாப்பர மானந்தத் தோகையைத் தோய்பவரோ" அன்றியும், "கிடையாத ஞானப்பெண் கிட்டிற் றனியோ ரிடமருவுத லியல்பே" மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. தளைபூவணையா மென்பதற்குப் பிரமாணம்: தேவாரம். "அகலிடமே யிடமதா மூர்க டோறு மட்டுண்பா ரிட் டுண்பார் விலக்கா ரையம், புகலிடமா மம்பலங்கள் பூமி தேவி யுடன்கிடந்தாற் புரட்டாள்பொய் யன்று மெய் யே, இகலுடைய விடையுடைய னேன்று கொண்டா னியாமார்க்குங் குடியல்லோ மியாது மஞ்சோந், துகி லுடுத்துப் பொன்பூண்டு திரிவார் சொல்லுஞ் சொற்கேட் கக் கடவோமோ துரிசற்றேமே" பட்டணத்துப் பிள் ளையார். "படுதளைப் பாயலிற் பள்ளிமேவி, யோவாத் தகவி னரிவையைத் தழீஇ" சிவானந்தமாலை. "காற்கட் டில் பூமி தலையணைதோள் கையிணையா, மேற்கட்டி விண் கவரி வீசுகா - லேற்று, விளக்கிரவி யிந்து மனைத்துறவா மெய்யே, யுளக்கண் விழித்துறங்கு வோர்க்கு" தத்துவ ராயர். "விழித்திருந்து தூங்குவோர் மெய்யுள்ளத் துள் ளே, முழுத்திருந்த ஞான முனியே - யொழிப்பறநீ, யாட்டியருள் கூத்தை யாற்று யருளாலே, காட்டியருண் மெய்ஞ்ஞானக் கண்" பாடுதுறை. "படுக்கை தளைதனி

லாகவும் பெற்றேதிரம் ாணியிலே பலிகொள்ளவும் பெற்றோ, முடுக்கையுல்லி ாவண மாகவும் பெற்றோ மொன்றுங் குறைநமக் கில்லைகாண் பெண்ணே” மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கஎ)

ஒருபா. மல்ல தொருவனைக் காணு
தொருதவர்க் குண்டுகொல் லுந்தீ பற
உறவும் பகையுமென் றுந்தீ பற.

எ-து. ஏகமாகிய பரம்பொருளையேயன்றி எக்காலமு மெவ்விடத்தும் அவ்வஸ்து பின்னமாக வோர்பொருளையுங் காணு வொப்பற்ற தவத்தோராகிய ஞானிகட்கு முண்டுகொல்லோ இவ்வுலகத்தின்கண் பெறுதற்குண்டாகியபோலு முறவும்பகையும், எ-று.

‘உண்டுகொல்லோ’ என்றவதனு லில்லை யென்பதே துணிவு. அஃதெங்ஙனமெனின், ஞானிகளாயினே ரூர்கடோறும் புகுந் தையமேற்றுண்ணுதலான், அங்ஙனமிதாகிதஞ் செய்வோரைக் குறித்துக் கிஞ்சித்தாயினு மொருவரோடும் உறவும் பகையுங் கொள்ளா ரென்றதெனக் கொள்க.

இதற்குப்பிரமாணம்: திருவாசகம். “ பார்பதமண்டமனைத்துமாய் முளைத்துப் பரந்ததோர் படரொளிப்பரப்பே, நீருறு தீயே நினைவதேலரிய நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச், சீருறு சிந்தை யெழுந்ததோர் தேனே

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே, யாருற வெனக்கிங் காரய லுள்ளா ரானந்த மாக்குமென் சோதி'' திருவாய் மொழி "நல்குரவுஞ் செல்வ நரகுஞ் சுவர்க்கமுமாய், வெல்வகையு நட்பும் விடமு மமுதமுமாய்ப், பல்வகையும் பரந்த பெருமா னென்னை யாள்வானைச், செல்வ மல்கு குடித்திருவிண்ணகர்க் கண்டேனே'' தேவிகாலோத்த ரம். "வாதுறை பயனில் சொல்லும் பிறருடன் மகிழ்ந்தி ருத்தல், பேதுறு பிணக்கு நீங்கிப் பெரியவ ரருளினாலே, யோதுறா லோத லோவி யுலகிய னன்று தீதென், றுதியி லுரைத்த வெல்லாமறவிட்டே யமர்ந்தி ருப்பான்'' சிவ தருமோத்தரம். விடுத்து வாழ்க்கையை மெய்யுணர்ந் தையமுங், கொடுக்கு மிற்றெறுங் கொண்டுண்டு கோ வண, முடுத்துப் பாரிலுறவு பகையிவை, கெடுத்த கேள் விய ரவ்விடங் கிட்டுவார்'' ஞானவாசிட்டம். "இவன் சுற்ற மிவன்பகைஞ னிவனெனென்னு, மிவ்வெறும்பொய் யிராமநீ யிறையு மெண்ணே, லவம்பற்று நொய்யமனத் தவர்க்கிவ்வாறு மறிந்தவர்க்குச் சகமுழுது மகலாச் சுற்ற, நிவந்துற்ற பலகோடி பாவனைமோ கத்தானீபகைநீ யுறவென்பர் நிமிடந் தோறு, முவந்துற்ற மயக்கிதுவாம் பரமார்த்தத்தி லுலகெல்லாம் பகையாகு முறவு மாகும்'' சைவநெறி. உறவுபகை யாசைவெறுப் புள்ளச் சழக்கு, மறினேபிறவி யறும்'' சிவபோகசாரம். "ஆர்பெரிய ரார் சிறிய ரார்பகைஞ ராருறவர், சீர்பெரிய ரானந்த சிற்சொ ரூபர் - பேர்பெரிய, ரெங்கெங்குந் தானு யிருந்து சடசித்

தனைத்து,மங்கங் கியற்றுவதா னால்" மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (கூஅ)

ஆண்டகை யீசனை யன்றியொன் றின்மையால்
வேண்டிய செய்வாரொன் றுந்தீ பற
விதிநிடே தங்களற் றுந்தீ பற.

எ-து. உள்ளன இல்லன செய்யப்படுவன செய்யப்படாதன உயர்ந்தன தாழ்ந்தன நான் பிறனென்பன ஆதியவனைத்தும் பரமேயாதலால், அவ்வுண்மையறிந்த ஞானிகளாயினோர் இச்சைப்படியே செய்யா நிற்பர் விதிநிடேதங்க ளொழிந்து, எ-று.

விதிநிடேதங்க ளொழிந்தென்றமையால், அவ்விரண்டினையும் பற்றுதல் விடுதலில்லையென்றதெனக் கொள்க. இ-ம். திருவாசகம். "புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயந், தத்த மதங்களிற் றட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச், சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கு, மத்தன் கருணையினாற் றோணேக்க மாடாமோ" பிரமகீதை. "ஓது மிப்பரம் பெரும்பொரு ளுணர்ந்தவன்செய்வ, தேது மில்லை ஞானமுமிலை யிரண்டிலா மையினு, னீதிவன்னமாச் சிரமமு நிடேதமும் விதியுஞ், சாது நல்வினை தீவினை சகலமு மிலவே" அன்றியும், "மதிசெய் மாமறை வன்னச் சிரமிகள், விதிசெ யாவிடில் வெந்நரகென்றது, துதிசெய் தேயதி வன்னச் சிரமிக, ளொது

செய் தாலது வேதவ மென்றதே" எ-ம், ஒழிவிலொடுக் கம். "நாயேறி வீழ்ந்தென் னடாத்துகிலென் ஞானியர்க் குப், பேயாஞ் சகம்பழித்தென் பேணுகிலென் - ரேயார், பெருமை சிறுமையிலே பின்னுமுன்னு மில்லே, வரைவற்று வேண்டியசெய் வார்" அன்றியும். "சாவே பெருநோன் பாச் சந்தற்ற சத்தியர்க்குத், தேவாரங் காலந்தியான மறம் - பாவம், விதிவிருத்தம் பேசுகைக்கு வேதாகமங்க, ளதிசயிக்கு மேலுரைப்பா ரார்" மற்றும் வருவனவற் றுற் காண்க. (கூகூ)

ஓங்கரு ளீசனே டொன்றியே நின்றேரு
மீங்கரு ணீங்காரொன் றுந்தீ பற
எல்லா வுயிர்க்குமென் றுந்தீ பற.

எ-து. உயர்ந்த கருணையே வடிவாகவுடைய பரம் பொருளுடனேகூடி யிரண்டறக்கலந்துள்ள முத்தரும் இத்தசைக்கண்ணுண்டாகிய சராசரங்களிடத் தெல்லாம் அருளை நீங்கார், எ-று.

அஃதெங்ஙனமெனின், ஆரிடஞானிகள் விதிநிடேதங் கடந்து வேண்டியசெய்வாராதலின் உயிர்கட்கிதஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் விதியினையும் பற்றுதல் விடுதலில்லை யென்னில் அதுகூடாது; அன்னேருயிர்கட்கிதஞ் செய் தலே இயல்பு, அஃது யாதாலெனில் இரும்புக்குச் சுடுந் தன்மையின்மையாயினுங் கனலோடுகூடியவிடத்து அத

னது சுடுந்தன்மையைத் தான்பற்றி நின்றதுபோல வஸ்து வுக்குப் பேரருளே சொரூபமாதலின் அவ்வஸ்துவினோ டிரண்டறக் கலந்து நின்றோரும் இத்தசைக்கணெல்லா வுயிர்களிடத்துஞ் செய்யு மிதாஹிதங்களெல்லாம் மாயா வுருவத்திற் கேயொழிய நித்தியவிபுவாய ஆன்மாக்கட் கில்லையெனு முண்மையறிந்துளோராயினும் அவ்வுணர்வு பெத்தத்திற் றமக்கில்லைபோலு மற்றைய வுயிர்கட்கும் அஃதின்மையால் அவற்றினது வருத்தத்தை நோக்கியரு ளினை நீங்காரென்பதே துணிவு.

'நின்றோரும்' என்ற வும்மையான் முத்திபெற முயல் வோர்க்கு அருளே தலையாகவேண்டப்படு மென்பதூஉம் அருளில்லோர் சீவன் முத்தரன் றென்பதூஉங் காட்டிற் றெனக்கொள்க.

இ - ம். தேவிகாலோத்தரம். "நடுங்காம லெவ்வுயிரு நறுக்காமற் றுரும்பனைத்தும், பிடுங்காது முதலெவையும் பிரசமலர்கொய்யாது, விடுங்காலா லூழ்த்துதிர்ந்த விமை மலர்க ளவையேந்தி, யடுங்காலன் றனை யட்டவம்புயத்தா ளருச்சிப்பான்" பட்டணத்துப்பிள்ளையார். "மகவெனப் பல்லுயிரனைத்தும் பார்க்கும்" பகவற்கீதை. "இருவகை யுயிர்க்குமினியனு மின்பதுன்பமியா னென்னதென்றறியா, தொருபொரு ளாலுங் குறைவுபா டின்றி யுள்ளமு மொரு வழிப் பாடாய்ப், பொருவருந் துணிவுங் கருணையும்புரிந்து புலன்றெறி யுணர்வையென் பாலே, மருவிநின்றெழுகும்

யோகியென் பவனே மன்னவ் மற்றெனக் கினியான்" ஞானவாசிட்டம். "உள்ளுணர்வி லின்புறுவோன் பொறி புலன்கள் கரணங்க ளுய்ப்போனுயுந், தள்ளுசுக துக்க வஞ்சஞ் சாராதோ னனவரதஞ் சமாதி யுற்றே, னுள்ளு கின்ற தனைப்போலெவ் வுயிருமெனப் பிறர்பொருள்க ளெட்டி யென்ன, வெள்ளுபயந் தானன்றி யியல்பாலே கண்டானே யெல்லாங் கண்டோன்" தத்துவசரிதை. "ஊனென்று நசைத்திற மொன்று முணர்ந்திலானைத், தீனஞ்சை யிராகமயக் கொடு சேர்விலானை, மோனந் தன மென்று மகிழ்ந்த மனத்திலுனைத், தானென் றிவனைத் துயிரும்பரி தன்மையானை" திருவள்ளுவர். "நல்லாற்ற னடியருளாள்க பல்லாற்றாற், றேரினு மஃதே துணை" அன்றியும், "பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி, யல்லவை செய்தொழுகுவார்" அன்றியும், "அறிவி னானுகுவ துண்டோ பிறிதினோய், தந்நோய்போற் போற் றாக் கடை" சித்தாந்தகரணம். "ஐயைந் துருவு மருளா னுயிர்க்காய, வைய னருளிங் கடைந்தோரும் - வெய்ய, தடையு மழலா ரயம்போன் றருளை, யுடையா ரனைத் துயிர்பா லும்" அருட்பிரகாசம். "உயிர்சித்த மென்றறிந் தாலு நல்லோர்பல் லுயிரதுற்ற, துயருக் கிரங்கல் புது மைகொல்லோ வருட் டோன்றலங்காட், செயிருற்ற தே வர் முறைகேட் டிரங்கித் திருவுளத்தா, டயர்வுற் றுகுத்த கண் ணீரக்க மாமணி யாயிடினே" ஞானசாரம். "மரு

ளூறு மெவையு நூறி மயக்கறத் தெளிந்து ளோர்க்கு,
மருளறத் துறக்க லாகா வயலொரு பொருளு மில்லாத்,
தெருளுறு முறைமை யாலுஞ் சிவமெவ ருளமு மன்னு,
மருளினை யறித லானு மவர்தொழி லருள றந்தான்" மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. 'ஆனந்தமெய்தினோர்' என்னுஞ் செய்யுள் தொடங்கி இச்செய்யுள் காறும் ஞானிகள தாசாரங்கூறினானெனக் கொள்க. (௧௦௦)

அவிரோதவுந்தியார்பாடல் - ௧௦௦.

உதாரணப்பாடல் - ௫௨௦.

ஆ பாடல் - ௬௨௦.

முற்றிற்று.

ஆனந்த மோனம்வரு மாசையறு மெய்ப்பொருளு
மோனந்த நிட்டையென முன்னம்வருந் - தேனந்து
முந்தியார் நூறு முதாரணத்தோ டேபடித்த
புந்தியார்க் கீதே பொருள்.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

சிவமயம்.

உதாரணசாத்திரங்களின் பெயரகராதி.

அஞ்ஞவதைப்பரணி.
அமுதசாரம்.
அருட்பிரகாசம்.
அவிரோதபோதம்.
அறிவானந்தசித்தி.
அனந்தபோதம்.
அனுபவசாரம்.
அனுபூதிநிலயம்.
உண்மைநிலயம்.
உண்மைவிளக்கம்.
உட்பை.
உறுவை.
ஒழிவிலொடுக்கம்.
ஔவையார்.
கந்தரலங்காரம்.
கந்தரனுபூதி.
கலிமடல்.
காசிகாண்டம்.
குகைநமச்சிவாயர்.
சித்தாந்தகரணம்.
சித்தாந்ததீபிகை.
சிதம்பரபுராணம்.
சிவஞானசித்தி.
சிவஞானதீபம்.
சிவதருமோத்தரம்.
சிவநெறிப்பிரகாசம்.
சிவபோகசாரம்.
சிவப்பிரகாசம்.
சிவானந்தமாலை.
சிவானுபூதிவிளக்கம்.
சைவசமயநெறி.
சொரூபானந்தநிலயம்.
ஞானசாரம்.
ஞானசித்தி.
ஞானசூரியன்.
ஞானவாசிட்டம்.
தத்துவசரிதை.
தத்துவராயர்.
தத்துவாமிர்தம்.
திருக்கடைக்காப்பு.
திருக்களிற்றுப்படியார்.
திருப்பனுவல்.
திருப்பாட்டு.
திருப்புகழ்.

உதாரணசாத்திரங்களின்பெயரகராதி.

திருமந்திரம்.
திருவம்மானை.
திருவருட்பயன்.
திருவள்ளுவர்.
திருவாசகம்.
திருவாய்மொழி.
திருவுந்தியார்.
தேவாரம்.
தேவிகாலோத்தரம்.
நாலடியார்.
நித்தியானந்தசரிதை.
நீதிசாரம்.
நெஞ்சுவிடுதூது.
நெஞ்சொடுமகிழ்தல்.
பகவற்கீதை.
பட்டணத்துப்பிள்ளையார்
பரமார்த்ததரிசனம்.
பரிபூரணசித்தி.
பாடுதுறை.
பிரபுலிங்கலீலை.
பிரமகீதை.
பிரமோத்தரகாண்டம்.
பெரியபுராணம்.
பொன்வண்ணத்தந்தாதி.
போதரத்நாகரம்.
மூலசித்தி.
மெய்ஞ்ஞானநிலயம்.
மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.
மெய்ம்மொழி.
மோகவதைப்பரணி.
வள்ளல்வாக்கு.
வாதவூரர்புராணம்.
வீராகமம்.

திருப்பாட்டு, திருக்கடைக்காப்பு என்பன தேவாரம்.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்
அசுணுதி	௧௪௯	இந்தடை	௮௭
அசைவற	௯௩	இப்பாவனு	௧௩௩
அஞ்சிவ	௧௪௬	இருமை	௨௧
அஞ்சு	௧௩௭	இரும்பூரண	௧௨௭
அஞ்ஞான	௫௮	உணர்ந்தோ	௮௦
அந்த	௯௭	உணர்வின்றி	௮௩
அந்நிட்டை	௮௨	உதித்த	௧௧௫
அயனுக்கி	௧௪௦	உதியா	௬௮
அழிதேக	௧௧	உயர்ந்த	௪௪
அறம்	௩	உருவு	௨
அறிவா	௮௬	உறும்	௧௩௦
ஆகுழுயிர்	௬௩	எங்கு	௮௬
ஆங்கறி	௯௫	எத்தேவை	௧௪௧
ஆங்கார	௮௫	எம்மத	௧௦௦
ஆண்டகை	௧௬௮	எல்லாச்	௪௪
ஆதலாற்பந்த	௭௫	எல்லாஞ்	௧௦௩
ஆதலாற்பெற்ற	௭	எல்லாமு	௧
ஆதலான்	௪௬	எல்லோர்க்கும்	௨௧
ஆயிழையார்	௧௫௦	ஏகாந்த	௧௬௩
ஆனு		ஏனெனு	௮௪
ஆறளு	௪௩	ஒட்டற	௧௦
ஆனந்த	௧௫௯	ஒருபர	௧௬௬
ஆன்பாலும்	௧௫௪	ஒன்றிய	௧௦௫
ஆன்ற	௩௫	ஒன்றுணர்	௮௩

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஒன்றெனின்	௬௧	நெய்யின்றி	௧௪௩
ஒன்றே	௪௧	படை	௧௨௫
ஓங்கரு	௧௬௯	பதை	௯௨
ஓயு	௮௨	பந்தாந்த	௭௦
ஓரிரண்டே	௬௪	பல்சித்தி	௫௬
கற்றழீஇ	௨௦	பல்லுயிரா	௫௭
குடும்ப	௧௬	பல்லோரா	௫௯
கொள்ளரி	௧௩௫	பாராதி	௧௦௮
சகலமுந்	௪௩	பாவனாதீ	௧௦௪
சாதி	௩௮	பாவனாதீத	௧௦௬
சிலந்தி	௧௫௧	புறப்ப	௧௩
சீவடா	௬௦	பூரண	௬
சுருதிகள்	௫௩	பெத்த	௧௦௨
செல்லுழி	௧௬௨	பொன்று	௫
சொன்ன	௧௫௭	மந்திர	௧௩௮
சோறிட	௧௬௦	மாய்க்கு	௩௧
தவிர	௨	மின்மினி	௭௧
தாங்கு	௩	யானென	௧௦
தேகாதி	௧௦	வருண	௩௮
தோல்வி	௪௧	வாங்கி	௯௧
தோன்று	௧௨௨	வாதி	௪௨
நானற்ற	௧௦௦	விறகா	௧௨
திருமல	௫௩	வீடு	௮
நினை	௧௫௮	வேண்டாத	௧௫௫
நீக்கா	௧௩	வேண்டாது	௧௫
நீங்கா	௬௯	வேதம்	௩௬